

AMATÉRSKÉ RÁDIO II

NOSITEL
VYZNAMENÁNÍ
ZA BRANNOU
VÝCHOVU
I. A II. STUPNĚ

ŘADA B PRO KONSTRUKTÉRY
ČASOPIS PRO ELEKTRONIKU
A AMATÉRSKÉ VYSÍLÁNÍ
ROČNÍK XXXIII/1984 ● ● ČÍSLO 4

V TOMTO SEŠITĚ

Komise, sekce a rady pro VII. sjezd Svazarmu 121

REPRODUKTOROVÉ SOUSTAVY

1. Úvod	122
2. Volba reproduktoru a jejich základních parametrů	122
3. Volba reproduktorových soustav	123
4. Stavební prvky pro reproduktorové soustavy	125
5. Konstrukční uspořádání ozvučníce	126
6. Reproduktorové soustavy — praktické provedení	127
6.1 Soustava 3 litry	127
6.2 Soustava 5,5l	128
6.3 Soustava 12 l	129
6.4 Soustava 24 l	131
6.5 Soustava 30 l	132
6.6 Soustava 34 l	134
6.7 Soustava 54 l	136
6.8 Soustava 64 l	137
6.9 Soustava 110 l	139
6.10 Soustava 120 l	140
6.11 Aktivní soustavy	142
6.12 Soustavy se společným hlubokotónovým zářičem	143
6.13 Reproduktory do osobních automobilů	145
7. Učesnění reproduktorových soustav, tlumení ozvučníc, překážky před reproduktory	149
8. Objektivní a subjektivní měření soustav	149
ZAJÍMAVÁ ZAPOJENÍ	151
APLIKOVANÁ OPTOELEKTRONIKA (dokončení z minulého čísla)	153

AMATÉRSKÉ RÁDIO ŘADA B

Vydává ÚV Svazarmu ve vydavatelství NÁše VOJSKO, Vladislavova 26, 133 66 Praha 1, tel. 26 06 51-7. Šéfredaktor ing. Jan Klábl, redaktor Luboš Kalousek, OKIFAC. Redakční radu řídí Ing. J. T. Hyen. Redakce Jungmannova 24, 113 66 Praha 1, tel. 26 06 51-7, šéfredaktor linka 354, redaktor linka 353, sekretářka linka 355. Ročně vydje 6 čísel. Cena výtisku 5 Kčs, poštovní předplatné 15 Kčs. Rozšířuje PNS, v jednotkách ozbrojených sil vydavatelství NÁše VOJSKO, administrace Vladislavova 26, Praha 1. Objednávky podle zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice a dovoz tisku, závod 01, Kafkova 9, 160 00 Praha 6. Tiskna NÁše VOJSKO, n. p., závod 08, 160 05 Praha 6, Vlastina ulice č. 889/23.

Za původnost a správnost příspěvku odpovídá autor. Návštěvy v redakci a telefonické dotazy pouze po 14. hodin. Číslo indexu 46 044.

Toto číslo má výtisk podle plánu 29. 7. 1984
© Vydavatelství NÁše VOJSKO

KOMISE, SEKCE A RADY PO VII. SJEZDU SVAZARNU

VII. celostátní sjezd Svazarmu stanovil za hlavní směr činnosti organizace zabezpečení rozhodnějšího nástupu k masovějšímu a účinnějšímu branně výchovnému a ideově politickému působení mezi občany se zvláštním zretelem na mládež.

Uskutečnění tohoto základního cíle sjezdu klade zvýšené nároky na kvalitu a účinnost politickovýchovné, branně výchovkové, branně technické a branně sportovní činnosti. Konkrétní úkoly pro rozvoj všech těchto činností jsou obsaženy ve sjezdové zprávě a přijaté rezoluci. Základní předpoklady k tomu vytvářejí příslušné úpravy a změny ve stanovách přijaté VII. celostátním sjezdem Svazarmu.

Sledují další zvýšení efektivnosti práce orgánů Svazarmu a posílení jednotného řízení veškeré svazarmovské činnosti. S upevněním a zkvalitněním řízení a stylu práce orgánů stoupá i význam práce s dobrovolným aktivem a jeho výraznější kvalifikovaný a iniciativní podíl v politickovýchovné, branně a odborně metodické činnosti Svazarmu.

Poslání dobrovolného aktu ve stanovách je vymezeno takto: „K zabezpečení úkolů mnohonásobné činnosti organizace, ke studiu, rozpracování a plnění aktuálních úkolů, k jednotnému, kvalifikovanému a účinnému rozvíjení politickovýchovné, branně výchovkové, branně technické a branně sportovní činnosti si orgány Svazarmu podle své potřeby vytvářejí stálé komise, sekce a rady shodné s jejich funkčním obdobím. Komise, sekce a rady se schvaluji na plenárních zasedáních jednotlivých orgánů Svazarmu. Obsah a metody jejich práce určují směrnice ÚV Svazarmu.“

I. Působnost a úkoly stálých komisi

Komise se zpravidla vytvářejí k rozvoji politickovýchovné práce, vnitřního života a výstavby organizace, k práci se studující a pracující mládeží, využívání vědeckých a technických poznatků ve Svazarmu k rozvoji materiálně technické základny. (Stanovy čl. 43.)

Orgány Svazarmu si zřizují komise jako svůj poradní, iniciativní a kvalifikovaný aktiv.

Komise se aktivně podílejí na objasňování a plnění sjezdové linie, usnesení vyšších a vlastních orgánů Svazarmu ve své oblasti působení.

S využitím svých poznatků se podílejí na přípravě a zpracování materiálů, které hodnotí výsledky a návrhy ve své oblasti působení.

Ve smyslu usnesení orgánů pomáhají při zabezpečování přípravy funkcionářského aktu.

Podle rozhodnutí orgánů se zúčastní průzkumu a kontrol plnění sjezdových závěrů, usnesení a směrnic ve své oblasti působení.

Na základě usnesení orgánů Svazarmu organizují aktivity, semináře a konference k dané problematice, výměně zkušeností, objasňování a plnění usnesení v oblasti svého působení.

Komise předkládají orgánům Svazarmu návrhy na udělování vyznamenání, čestných titulů, odměn a ocenění za úspěšnou práci členů komise a svazarmovského aktu.

Členy komisi jsou zpravidla členové příslušného orgánu Svazarmu a podle potřeby vybraní funkcionáři dalších společenských organizací, státních a hospodářských orgánů a institucí.

Funkce člena komise je čestná a dobrovolná, vyžaduje aktivní a iniciativní plnění úkolů vyplývajících z funkce v komisi. Členové komisi jsou členy Svazarmu. K jednání komise je možno přizvat externí odborníky, kteří jinak nejsou jejimi členy.

II. Působnost a úkoly sekci

K zabezpečení plnění úkolů ve prospěch ozbrojených sil a teritoriální obrany se vytvářejí u všech orgánů Svazarmu sekce branné přípravy a sekce přípravy k civilní obraně. (Stanovy čl. 44.)

Podílejí se

– na rozpracování a plnění hlavních směrů a úkolů přípravy branců, zdokonalovací přípravy vojáků v záloze cvičených ve Svazarmu a přípravy k civilní obraně, na politické a odborné přípravě kádrů, kontrolní a rozboretové činnosti a zobecňování zkušeností;

– na přípravě řídících a výchovkových dokumentů, metodických materiálů a pomocík pro přípravu branců, vojáků v záloze a přípravu k civilní obraně;

– na zajišťování a plnění úkolů stanovených v dokumentech ÚV Svazarmu pro přípravu branců, vojáků

k v záloze a přípravu k civilní obraně. Napomáhají při odhalování a odstraňování nedostatků a jejich příčin;

– na zpracování zpráv o dosahovaných výsledcích v jejich oblastech činnosti a o plnění uzavřených dohod;

– na přípravě a hodnocení socialistického soutěžení v přípravě branců a přípravě k civilní obraně. Předkládají:

– návrhy a připomínky k dokumentům, určeným k projednávání v orgánu příslušného stupně řízení, radám obrany, komisím branné výchovy rad NV a štábům CO, organizacím NF a ČSLA;

– návrhy na udělování vyznamenání, čestných titulů, odměn a ocenění za úspěšnou práci jednotlivých orgánů a kolektivů působících v oblasti přípravy branců, vojáků v záloze a přípravy k civilní obraně. Udělují diplomy sekce jednotlivcům a kolektivům.

III. Působnost a úkoly rad odborností

K zabezpečení úkolů a směru rozvoje zájmové branné činnosti se vytvářejí rady odborností jako kvalifikovaný a iniciativní aktiv jednotlivých orgánů Svazarmu. (Stanovy čl. č. 45.)

– Rady odborností v souladu s požadavky stanov, usnesení orgánů a koncepcemi odborností odpovídají svému orgánu za:

a) jednotu politickovýchovné a odborné činnosti;

b) technické a sportovně odborné stránky rozvoje odborné činnosti;

c) sportovně technická pravidla a podmínky soutěží, závodů a technické přehlídky, systém přípravy a tréninku;

d) podmínky pro používání techniky v odborné činnosti;

e) normy kvalifikace metodického aktu a klasifikace výkonnosti sportovců a jejich realizaci.

– Soustavně působí k tomu, aby branně technická a branně sportovní činnost pomáhala vychovávat občany k socialistickému vlasteneckví a internacionismu, zvyšovala jejich brannou připravenost; přispívá k utváření uvědomělého vztahu mládeže a plnění úkolů pro ČSLA, aby rozvíjela technické myšlení, dovednosti a vztah k technice a podílela se na rozvoji branně společenského života v místech, závodech a školách.

– S využitím svých znalostí a získaných poznatků se podílejí na tvorbě materiálů k hodnocení a dalšímu rozvoji zájmové branné činnosti.

– Aktivně pomáhají orgánům Svazarmu uplatňovat v obsahu zájmové branné činnosti požadavky na morálně politická, odborně technická, tělovýchovná a psychologická hlediska.

– Navrhují svým orgánům účelný systém soutěží, stanovují sportovně technické podmínky soutěží, technických přehlídek a akcí zájmové branné činnosti a zodpovídají za jejich dodržování. Působí při zabezpečování soutěží, technických přehlídek a akcí zájmové branné činnosti.

– Vyhledávají talenty pro vrcholový sport, doporučují orgánům Svazarmu opatření k dosažení účinného systému přípravy talentů a vrcholových sportovců. Spolupracují s útvary vrcholového sportu při zabezpečování této přípravy. Navrhují orgánům Svazarmu opatření k úspěšné státní sportovní reprezentaci.

– Stanovují parametry a pravidla pro používání techniky v odborných činnostech.

– Působí při realizaci zásad bezpečnosti a zdraví při výchově, tréninku, závodech a soutěží.

– Pomáhají při přípravě branně výchovného aktu odborností. Zobecňují zkušenosti z této činnosti. Navrhují jednotnou kvalifikaci branně výchovného aktu k jednotné klasifikaci cvičenců a sportovců. Posuzují splnění podmínek jednotné kvalifikace a klasifikace a řeší přiznávání kvalifikačních tříd a výkonnostních tříd a čestných titulů.

– Podílejí se na provádění kontrolní činnosti, pomáhají při objasňování a realizaci požadavků směrů a úkolů rozvoje jednotlivých odborných činností, usnesení vyšších a vlastních orgánů Svazarmu.

– Organizují aktivity, semináře a konference k odborné problematice, výměně zkušeností, objasňování a plnění koncepcí odborností a usnesení v oblasti svého působení.

Za členy rad odborností jsou vybíráni aktivní, politicky vyspělí, odborně připravení členové a funk-

cionáři Svazarmu, odborníci z ozbrojených složek, dalších společenských organizací, hospodářských a státních orgánů a institucí – členové Svazarmu. Funkce člena rady odbornosti je čestná a dobrovolná, vyžaduje iniciativní plnění úkolů využívajících z funkce v radě. K jednání rady je možno přizvat externí odborníky, kteří nejsou jejími členy.

Zvláštnosti práce rad odborností na jednotlivých stupních

- Rady odbornosti ÚV Svazarmu se zaměřují především na koncepční činnost, tvorbu návrhů směrnic a norem. Připravují opatření k rozvíjení aktivity zástupců Svazarmu v mezinárodních organiza-

cích, k zabezpečování státní sportovní reprezentace, k obsahovému zaměřování odborného časopisu a ke spolupráci s dalšími organizacemi, školami, státními a hospodářskými orgány.

- Rady odbornosti ČÚV a SÚV Svazarmu se soustředí na aplikaci linie UV Svazarmu při rozvoji branné technických a branné sportovních činností v podmínkách republiky. Rozpracovávají přijatou metodiku rozvoje činností. Z pověření ČÚV a SÚV provádějí kontrolní činnost. Podílejí se v duchu směrnic orgánu Svazarmu na přípravě branné výchovních kádrů. Při zabezpečování státní sportovní reprezentace se podílejí na výběru a přípravě talentované mládeže především v tréninkových střediscích mládeže, sportovních třídách a školách.

- Rady odbornosti KV Svazarmu poskytují především odbornou metodickou a politickou pomoc radám odborností OV Svazarmu, ZO Svazarmu a jejich klubům a kroužkům při rozvíjení branné technických a branné sportovních činností.
- Rady odbornosti OV Svazarmu bezprostředně metodický pomáhají základním organizacím, jejich klubům a kroužkům. Působí při vytváření politickoorganizačních, metodických, kádrových a materiálně technických podmínek pro rozvoj branné technických a branné sportovních činností v základních organizacích Svazarmu. Z pověření OV Svazarmu se podílejí na spolupráci s dalšími společenskými organizacemi, školami, Národními výbory, závody a podniky k masovému rozvoji zájmové branné činnosti.

REPRODUKTOROVÉ SOUSTAVY

Ing. Mirčo Jončev

1. Úvod

Elektroakustika je v dnešní době širokým oborem vědy a techniky, o který jeví velký zájem mnoha náročných i nenáročných posluchačů zvukového signálu.

Dávná tendence po co nejjakostnější reprodukci akustického signálu v dnešní době neustále sílí. Stále se zvyšující požadavky na kvalitu v tomto oboru se kládou jak na profesionální studiová, rozhlasová, filmová či televizní zařízení, tak i na zařízení poloprofesionálních lovčů zvuku i na zařízení běžných posluchačů.

Rok od roku se zvětšuje poptávka i nabídka kvalitních gramofonů, magnetofonů, rozhlasových přijímačů a nízkofrekvenčních zesilovačů. Pokud máme k dispozici velmi kvalitní elektronické zařízení, je nezbytné k němu opatřit i velmi kvalitní akustické zařízení. Tepřve tím se pak celé reprodukční zařízení stává věrným a dokonalým řetězem pro přenos a vyzáření elektroakustického signálu. Věrný a jakostní poslech se stává nezanedbatelnou hodnotou pro náplň a rozvoj duševního a kulturního života člověka.

Pošledním článcem elektroakustického řetězce je reproduktor nebo reproduktorová soustava; jejich velmi náročným úkolem je přeměna elektrického nízkofrekvenčního signálu na signál akustický. Zásadou by mělo být, že jakost tohoto posledního článku by měla odpovídat jakosti těch zařízení, která mu předcházejí. Od záříčů (reproduktorů a jejich soustav), které jsou zařazeny do kvalitních souprav, musíme proto požadovat co nejvyrovnanější kmitočtovou charakteristiku, co největší citlivost, co nejmenší neliniární zkreslení a příslušný akustický výkon.

Dnes není myslitelné mít jakostní domácí zařízení pro přenos vf a nf signálů bez kvalitního reprodukčního zařízení. Jakostní reprodukční zařízení lze dnes pořídit z dvoupásmových nebo vícepásmových reproduktorových kombinací. Ani dnes nemůže jeden zářič (reprodukтор) splňovat všechny uvedené požadavky na reprodukci signálu. Proto elektroakustické zařízení, z nichž jsou sestavovány

reprodukторové soustavy, rozdělujeme v zásadě do tří skupin podle přenášeného kmitočtového pásma. Pro přenos signálů o nízkých kmitočtech (od 20 do 1000 Hz) je určen hlubokotónový reproduktor. Pro přenos akustického signálu ve středním pásmu (od asi 250 do 2000 až 5000 Hz) slouží středotónový reproduktor. A vyzáření signálů vysokých kmitočtů (od 2000 Hz do 20 000 Hz) umožňuje vysokotónový reproduktor.

Zářiče širokopásmové nebo tzv. pro univerzální použití, které nemohou splňovat nejnáročnější požadavky, jsou určeny pro méně kvalitní reproduktorové soustavy.

V tomto AR řady B jsou uvedeny podklady a návody ke zhotovení reproduktoričkových soustav od nejmenších do největších (ještě „rozumných“) rozměrů, určených pro bytové použití. Uvedené soustavy jsou odzkoušeny, ověřeny a jejich technické údaje a parametry byly změřeny na profesionálních pracovištích. Toto číslo AR řady B pojednává dále o volbě reproduktorů, reproduktorových skřínkách a uvádí stavební prvky, které jsou potřebné ke zhotovení té či oné reproduktorové soustavy. U každé soustavy je uvedeno konstrukční uspořádání, rozměry, tvar a další potřebné „mechanické“ údaje. Kromě „elektrických“ údajů (schéma zapojení, zapojení výhybk apod.) jsou uvedeny i informace o utěsnění a příslušném tlumení dutiny ozvučnice. V závěru se pojednává o měření reproduktorů a jejich soustav v domácích podmínkách.

Tato objektivní měření poslouží především při ověřování vlastnosti reproduktoričkových kombinací. Navíc je vždy vhodné ověřit jakost zhotovené soustavy při subjektivním posouzení reproduktorové soustavy v domácích podmínkách – tomuto problému je věnována jedna kapitola této práce.

Věříme, že toto číslo AR řady B se stane dobrou pomůckou každého amatéra (i nezkušeného), který se rozhodne zhotovit si reproduktorovou kombinaci pro svou potřebu.

2. Volba reproduktorů a jejich základních parametrů

Jakost reproduktorové soustavy a její elektroakustické vlastnosti jsou vždy o-

vlivněny volbou reproduktorů.

Základní pojmy týkající se reproduktoričkových soustav jsou uvedeny v ČSN 36 8261 až 36 8263 a v práci „Reproduktory a reproduktoričkové soustavy“, uveřejněné v Amatérském rádiu pro konstruktéry č. 2/1984. V uvedeném čísle AR řady B jsou rozebrány základní parametry a veličiny reproduktoričkových soustav, které výrobce jinak neuvedá.

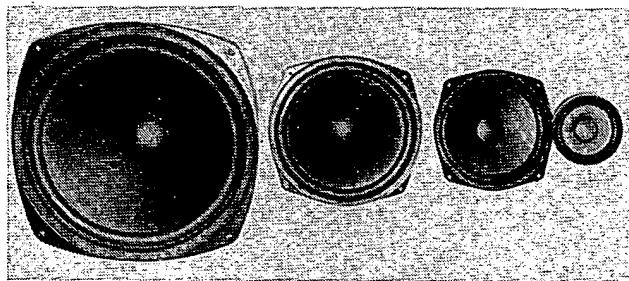
Výrobcem všech tuzemských reproduktoričkových soustav je k. p. TESLA Valašské Meziříčí. Z rozsáhlého sortimentu a typů reproduktoričkových soustav jsem se v této práci soustředil jen na typy vhodné pro reproduktoričkové soustavy. Vnější vzhled vybraných reproduktoričkových soustav je na obr. 1. Základní parametry reproduktoričkových soustav jsou uvedeny v tab. 1.

Základní parametry z tab. 1 slouží jen pro základní informaci čtenářům o nejnovějších využitích veličinách hlubokotónových a středotónových reproduktoričkových soustav. Aby byl přehled o využitích reproduktoričkových soustav výplňový, uvádíme v tab. 2 parametry vysokotónových reproduktoričkových soustav, vhodných pro reproduktoričkové soustavy, vnější vzhled některých typů je na obr. 2.

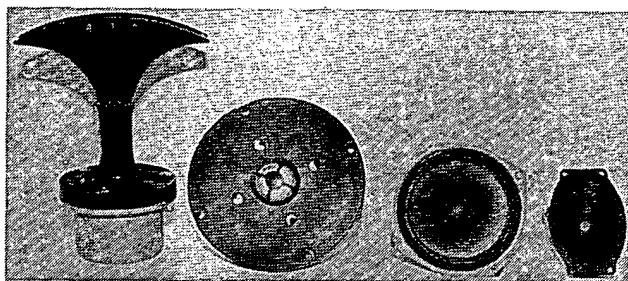
Při výběru vhodných typů zářičů je třeba vycházet z číselních údajů jejich veličin a z jejich dalších vlastností. Nejdříve je potřeba vybrat hlubokotónový reproduktor. Tento reproduktor určuje vnitřní objem skříně, účinnost soustavy a maximální standardní příkon pro nezkreslenou reprodukci. Všechny reproduktory v soustavě vybíráme obvykle tak, aby měly stejnou jmenovitou impedanci a přibližně stejnou citlivost. Rozdíl v citlivostech reproduktoričkových soustav by měl být maximálně 1 až 2 dB.

Dále vybíráme reproduktory s takovými kmitočtovými charakteristikami, které se budou navzájem překrývat a snadno na sebe navazovat při použití pasivních či elektronických výhybek.

Hlubokotónové reproduktory typů ARN 5604(8), ARN 6604(8) a ARN 8604(8) se osvědčily a jsou vhodné pro dvoupásmové a třípásmové reproduktoričkové soustavy. Pro přenos signálů středních kmitočtů jsou vhodné nové typy ARZ 4604(8); pro přenos signálů v oblasti vysokých kmitočtů se osvědčily typy ARV 3604(8) s membránou ve tvaru kulového vrchliče. U těchto reproduktoričkových soustav je důležité znát jejich základní parametry; zajímavé a po-

Obr. 1. Hlubokotónové reproduktory

Obr. 2. Tuzemské vysokotónové reproduktory

Tab. 1. Přehled reproduktorů

Typ	Rozměry	Impedance	Max. stand. příkon	Vlastní rezonance	Kmit. rozsah	Charakt. citl.	Druh magnet. obvodu	Hmotnost
	[mm]	[Ω]	[W]	[Hz]	[Hz]	[dB]		[kg]
Nízkofrekvenční reproduktory								
ARN 5604	Ø 165	4 8	15	35	40-4000	80	ferit	1,0
ARN 5608								
ARN 6604	Ø 203	4 8	20	29	40-4000	89	ferit	1,1
ARN 6608								
ARN 8604	Ø 312	4 8	30	20	35-1000	89	ferit	4,5
ARN 8608								
ARN 932	Ø 390	15	25	38	38-1000	92	alnico	10,50
Hlubokotónové reproduktory								
ARO 935	Ø 340	4	10	30	30-4000	96	alnico	5,51
ARO 932	Ø 390	8	15	24	24-4000	98	alnico	10,20
ARO 942	Ø 390	30	15	24	24-4000	98	alnico	10,20
Reproduktoře pro hudební skupiny								
ARM 9304	Ø 388	4 8	50	70	50-5000	100	alnico	8,0
ARM 9308								
ARM 9404	Ø 390	4 8	150 50	30	42-1000	100		
ARO 9308								
ARO 9315	Ø 390	15	50	30	42-10000	100		
Středotónové reproduktory								
ARO 664	Ø 203	15	5	60-95	100-6000	90	ferit	0,34
ARZ 4604	123 × 123	4 8	20	235-250	500-4000	89	ferit	0,85
ARZ 4808								
Širokopásmové reproduktory								
ARX 364	Ø 103	4 8	5	100	100-15000	86	ferit	0,7
ARX 368								
ARN 4704	130 × 130	4	15	50-60	45-15000	88	ferit	0,5

Tab. 2. Přehled vysokotónových reproduktorů

ARV 081	75 × 50	5,5 8	2	-	1000-16000	87	bezrozptyl. alnico	0,18
ARV 088								
ARV 161	Ø 90	4 8	5		1500-20000	92		
ARV 168								
ARV 160	75 × 50	15 8	5		2500-20000	92		
ARV 167								
ARV 3604	Ø 120	4 8	10	1200	2000-20000	89	ferit	0,75
ARV 3608								
ARV 1304	58,5 × 58,5	4	10	1500	1900-20000	87		0,17
Tlakové reproduktory								
ART 382	Ø 82	15	3		500-4000	92	alnico	0,7
ART 383	Ø 108	15	3		500-4000	92	alnico	0,5
ART 981	Ø 90	8	45		300-3500	113	alnico	1,6
ART 983	Ø 90	8	45		300-2000	113	alnico	1,6
ART 150	Ø 100	8	150		250-3500	111	alnico	2,2

třebné jsou jejich kmitočtové charakteristiky (viz obr. 3 až 7). Kmitočtové charakteristiky byly změny při upevnění reproduktoru na standardní ozvučnici podle ČSN 36 8261 a 36 8262.

V tab. 1 a 2 jsou mimo jiné uvedeny i reproduktory, jejichž kombinace jsou určeny pro soustavy, používané hudebními soubory. Jsou to velké dvoupásmové a vícepásmové soustavy na ozvučení salónků, menších sálů nebo jiných větších poslechových místností.

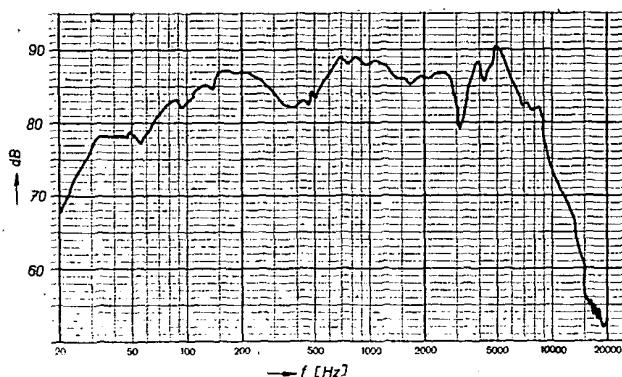
3. Volba reproduktorových soustav

Na našem trhu je dnes dostatečně velký výběr reproduktorů a reproduktorových soustav. I když je výběr reproduktorových soustav jak tuzemských, tak zahraničních relativně bohatý, každému se reproduktové kombinace, které jsou v prodeji, nehodí. A to třeba z rozměrových nebo vzhledových důvodů (barva, odstín, provedení, tvar). Prodávané reproduktorové soustavy nemusí také vyhovět s ohledem na požadovanou kvalitu a přizpůsobení do stávajícího reprodukčního zařízení, v úvahu také třeba brát cenu soustavy.

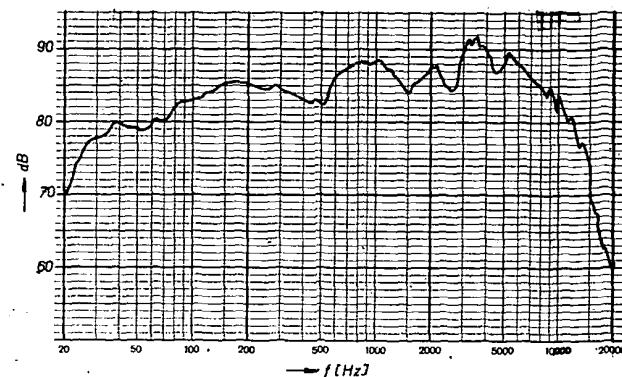
Šikovný amatér si však může zhotovit reproduktovou soustavu podle svých vlastních požadavků, a přitom nemusí mít v oboru elektroniky, ani v jiném příbuzném oboru téměř žádné znalosti. V podstatě každý si může zhotovit reproduktovou kombinaci za podstatně menší částku, než jakou by musel zaplatit v obchodě. Podle své potřeby si kromě toho může zvolit tvar, který by např. zapadal do obývací stěny, nebo barvu (která by ladila s nábytkem či sedací soupravou).

Při volbě monofonní či stereofonní reproduktorové soustavy vycházíme z toho, jaký prostor chceme ozvučit (uzavřený nebo otevřený), a jak jakostní soustavu požadujeme. Výchozím bodem by kromě toho měla být jakost reprodukčního zařízení, které vlastníme, či které si teprve hodláme opatřit. Pokud se považujeme za náročnejší posluchače, pak nesmíme na reproduktorových soustavách šetřit.

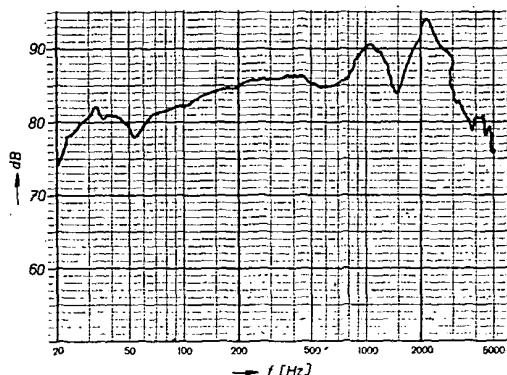
Reproduktořovou soustavu volíme, jak jsem uvedl, i z hlediska velikosti a objemu místnosti, kterou hodláme ozvučit. Pokud chceme ozvučit velmi malé místnosti, např. dětský pokoj, malou ložnicu či předsíň, pak stačí malé reproduktorové soustavy, a to buď jednopásmové s jedním širokopásmovým reproduktorem, nebo dvousystémové s menšími reproduktory. Pro ozvučení malých místností stačí reproduktorové soustavy o vnitřním objemu 3 až 9 dm³ a o vstupním příkonu 3 až 10 VA. Čím jsou místnosti větší, tím by měly být větší i reproduktorové soustavy a dosažitelný akustický výkon. Obývací pokoj

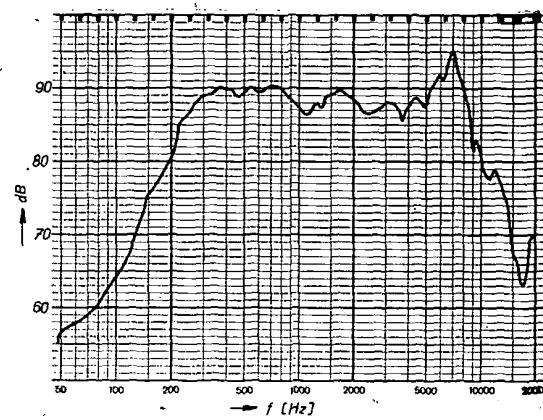
Obr. 3. Kmitočtová charakteristika reproduktoru ARN 5604.
Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

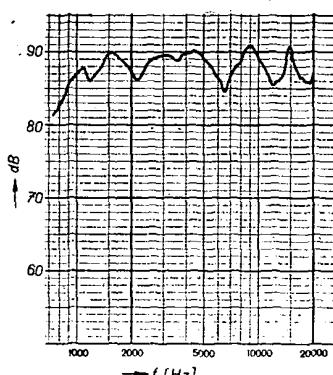
Obr. 4. Kmitočtová charakteristika reproduktoru ARN 6608. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$) ve vzdálenosti 1 m

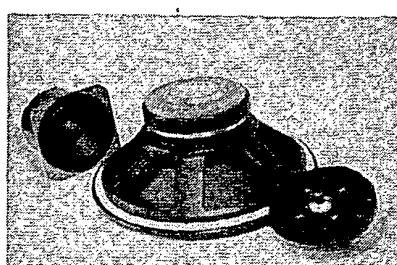
Obr. 5. Kmitočtová charakteristika reproduktoru ARN 8604.
Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 6. Kmitočtová charakteristika reproduktoru ARZ 4604.
Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

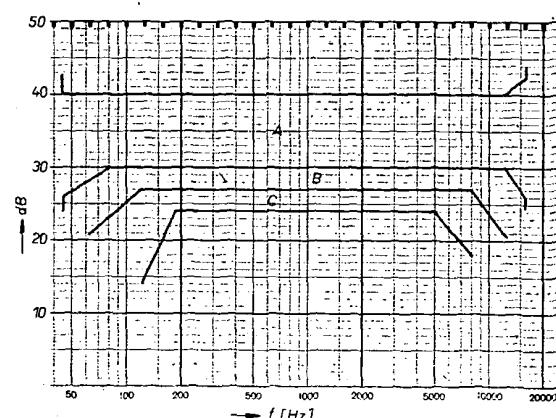
Obr. 7. Kmitočtová charakteristika reproduktoru ARV 3604. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 9. Reproduktory pro třípásmovou soustavu s vnitřním objemem do 110 dm³

Obr. 10. Kmitočtový rozsah a toleranční pole A, B, C pro reproduktrové soustavy. (toleranční pole A je -10 dB od maximální úrovně, B má být správně -12 dB, C má být -15 dB)

v domech na sídlišti má objemový prostor přibližně až 50 m 3 . Tento prostor lze nejlépe ozvučit reproduktorskou soustavou dvoupásmovou nebo třípásmovou, středně velkou s vnitřním objemem od 10 do

30 m 3 a se vstupním příkonem 10 až 30 VA.

Chceme-li ozvučit větší místnost, kolmo 100 m 3 nebo salónek od 100 až 300 m 3 , volíme reproduktorskou soustavu

vícepásmové o vnitřním objemu 25 až 80 dm³ a o vstupním příkonu 20 až 90 VA.

Volba rozměrů reproduktoru soustav je závislá na volbě reproduktoru potřebných pro naše záměry. Výrobce reproduktoru TESLA Valašské Meziříčí nabízí široký sortiment záříčí – reproduktoru a uspokojí i náročnější posluchače reprodukované hudby. Na obr. 8 a 9 jsou vhodné typy reproduktoru pro dvě různé triplásmové kombinace. Přehled reproduktoru a jejich hlavní parametry byly uvedeny v tab. 1 a 2.

Pokud jsme se již rozhodli o tvaru velikosti reproduktoru soustavy a máme-li zakoupené patřičné reproduktory, pak je třeba volit správný dělicí kmitočet a navrhnut příslušné výhybky.

Každý výrobní podnik reproduktoru soustav uvádí na zadní stěně skřínky základní technické parametry, nebo příklad prospekt s nejdůležitějšími technickými údaji soustavy.

Důležité technické parametry soustavy jsou:

- jmenovitá impedance,
- kmitočtová charakteristika,
- směrové vlastnosti,
- maximální standardní příkon,
- maximální hudební příkon,
- charakteristická citlivost,
- nelineární zkreslení.

Kmitočtová charakteristika v daném pásmu a v uvedeném tolerančním poli je jedním z nejdůležitějších parametrů reproduktoru soustavy.

Naše normy (ČSN 36 8265) uvádějí a třídí reproduktoru soustavy na dané kvalitativní stupně podle obr. 10. Charakteristika A v tolerančním poli 10 dB představuje charakteristiku nejjakostnějších reproduktoru soustav (se nejvyrovnanější kmitočtovou charakteristikou soustavy). Ani ostatní parametry reproduktoru soustav nejsou však zanedbatelné a dokreslují možnosti použití jednotlivých soustav.

4. Stavební prvky pro reproduktoru soustavy

Jako základní stavební materiál pro reproduktoru ozvučnice slouží dřevo. Dřevo se dnes postupně nahrazuje ve všech průmyslových odvětvích novými moderními materiály, které jsou rovnoměrné, ne-li v mnoha parametrech lepší než dřevo. Jedním z moderních prvků jsou plastické hmoty, které dnes nahrazují mnoho jiných materiálů. I v oboru elektroakustiky jsou plastické hmoty velmi používané. Jejich vhodnost pro konstrukci reproduktoru soustav probeďeme v následujícím textu.

Dřevo

Jak jsme si již řekli, dřevo je základní stavební prvek pro reproduktoru ozvučnice. Ozvučnice se zhotovují z laťovek, překližky a dřevotřískových desek.

Laťovky

Laťovka se převážně využívá jako konstrukčního materiálu pro výrobu nábytku. Mají poměrně malou objemovou hmotnost, mohou se pevně spojovat obvyklými způsoby a snadno opracovávat. Laťovka je stále vyhledávaným materiálem nejen pro výrobu nábytku, ale i pro výrobu reproduktoru soustav. Je pro každého zručného kutila snadno opracovatelná i v domácích podmínkách a nevyžaduje speciální nástroje a náradí.

Překližky

Překližky jsou konstrukční desky nebo dílce vyrobené slepením dvou nebo několika vrstev dýh, popřípadě slepením kombinace dýh, laťových středů nebo jiných plošných materiálů. Překližka má řadu dobrých vlastností, je pružná, pevná proti dynamickému namáhání a opotřebení, a to ve velmi příznivém poměru ke své objemové hmotnosti. Překližky jsou určeny pro všeobecné vnitřní použití, a to převážně pro výrobu rovného nábytku. Jsou však také velmi vhodné pro výrobu reproduktoru ozvučnic. Povrch překližek bývá rovný a hladký a lze ho dobře mořit, dýhat či tapetovat.

Dřevotřískové desky

„Dřevotřísk“ je výrobek z aglomerovaného dřeva, vzniká rozdělením dřevní hmoty na malé části. Z těchto částí spojených lepidlem se lisují desky. Při lepení se většinou používají dva druhy lepidel: močovinoformaldehyd a fenolformaldehyd.

Desky se zušlechtují impregnací horkými vysoušecími oleji (ricinový, lněný, tálový, popřípadě kombinace lněného a tálového oleje). Taktéž upravené dřevotřískové desky jsou velmi pevné a tuhé, ale na druhé straně mají větší objemovou hmotnost.

„Dřevotřísk“ je často používaným materiálem pro sériovou výrobu reproduktoru soustav. Většina výrobců u nás i v zahraničí vyrábí reproduktoru soustav převážně z „dřevotřísky“.

Základním nedostatkem dřeva je jeho nestejnomořná struktura, která se projevuje v nestejnorozdostí jeho mechanických a fyzikálních vlastností. U dřevotřískových a překližkových desek je tento nedostatek z převážné míry odstraněn.

Plastické hmoty

Plastické hmoty jsou materiály, jejichž podstatu tvoří makromolekulární látky, které lze tvarovat např. teplem či tlakem nebo oběma způsoby současně. Makromolekuly jsou velké molekuly, které obsahují mnohonásobně se opakující strukturální jednotku. Např. makromolekulární látky jinak nazývané pryskyřičné spojují různé příslušné a působí v plastických hmotách jako pojiva.

Výrobků z plastické hmoty, z přírodních makromolekulárních látek, polymerátů, polykondenzátů a polyaduktů je dnes již nevyčíslitelně množství.

Z polymerátu, u nás označovaného jako polystyren, se vyrábějí různé stříkané a lisovací hmoty. Jedněmi z nich jsou Krasten 052 a 552, z kterých n. p. TESLA Litovel vyrábí kompaktní reproduktoru soustav typu RK 6. Výrobcem Krastenu je n. p. Kaučuk Kralupy nad Vltavou a výrobcem nadouvala pro tyto plasty je n. p. PHZ Žilina. Polystyrenové desky byly ověřovány při konstrukci reproduktoru soustav skříně a ukázalo se, že mají velmi dobré elektroakustické vlastnosti.

Z polyvinylchloridu – PVC se vyrábějí novodurové trubky, které se používají mimo jiné i ke zhotovení nátrubků bas-reflexových ozvučnic. S velkými novodurovými trubkami o Ø 300 až 400 mm byly vyzkoušeny uzavřené ozvučnice pro basové jednotky.

Z polyuretanů se u nás vyrábějí molitanové desky o různých tloušťkách, které jsou vhodné pro tlumení vnitřní části ozvučnice. Jsou to pěnové a porézní materiály, které jsou v akustice velmi vhodné k tlumení akustické energie. Ob-

kládají se jimi i akustické měřicí komory (bezdozvukové).

Lepidla

Lepidla pro spojení dřeva s dřevem rozdělujeme takto:

- a) lepidla živočišná – klíhy,
- b) lepidla močovinoformaldehydová – Umacol, Ducal a jiné,
- c) lepidla melaminová,
- d) lepidla fenolová – TPD,
- e) lepidla rezorcínová – TPD.

Dále existují lepidla na spojování dřeva a jiných materiálů s pomocnými materiály – CHS Epoxy 1200, CHS Epoxy 1001, polyuretanová lepidla, tmel L a mnoho dalších.

Nejužívanějším lepidlem pro lepení všech druhů dřeva je voděvzdorné lepidlo DISPERCOLL RTZ a Umacol. Lepidlo Robinol je velmi vhodné na lepení molitanových desek na vnitřní stěny ozvučnice.

Bližší použení o lepidlech a další užitečné rady a pokyny najde čtenář v knize Jana Škeříka: Receptář pro elektrotechniku, která vyšla již ve třetím vydání v roce 1982 v SNTL.

Prvky pro výhybky soustavy

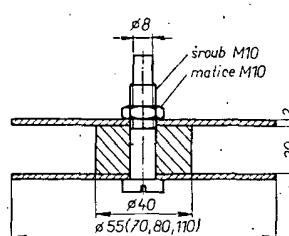
Jedním z důležitých prvků pro výrobu tlumivek je měd, z které se vyrábějí měděné lakované („smaltované“) dráty. Protože je však měd nedostatkový a dražký kov, tlumivky se dnes také vinou z hliníkových izolovaných drážek. Tlumivky pro výhybky mohou být buď vzduchové nebo s železnými a feritovými jádry.

Vzduchové tlumivky jsou samonosné cívky, vinuté z měděného (hliníkového) lakovaného drátu.

Železné tlumivky jsou na železném jádře obvykle z transformátorových plechů, na nichž jsou v kostřičce navinuty cívky z měděných drážek. Spotřeba mědi je podstatně menší než u vzduchových cívek.

Feritové tlumivky jsou podstatně menší než vzduchové a spotřeba měděného drátu (jeho tloušťka a počet závitů) je mnohonásobně menší.

Při domácí výrobě („kusová výroba“) jsou vhodné vzduchové cívky. Rozebiracelnou kostřičku pro samonosné tlumivky z pertinaxové destičky podle obr. 11 lze zhotovit snadno. Na tučebiřacelnou kostřičku můžeme navinout samonosnou tlumivku z lakovaného drátu o průměru 1 mm. Závislosti indukčnosti L [mH] na počtu závitů N jsou uvedeny v tab. 3. Cívka je vinuta závit vedle závitu, bez prokladů. Při vinutí dbáme, aby se neprodřela izolace drážek. Po navinutí potřebného počtu závitů vinutí cívky tlumivky svážeme do kompaktního svazku a pak rozebereme pertinaxová čela kostřičky.

Obr. 11. Přípravek na vinutí samonosné tlumivky

Tab. 3. Počet závitů a indukčnost tlumivek

Vnější průměr cívky							
55 mm		70 mm		85 mm		110 mm	
N	L [mH]	N	L [mH]	N	L [mH]	N	L [mH]
10	0,02	90	0,42	170	1,4	260	3,30
20	0,04	100	0,50	180	1,55	270	3,60
30	0,07	110	0,60	190	1,70	280	3,70
40	0,11	120	0,70	200	1,90	290	4,20
50	0,16	130	0,85	210	2,10	300	4,50
60	0,21	140	0,95	220	2,30	310	4,80
70	0,28	150	1,1	230	2,55	320	5,10
80	0,35	160	1,25	240	2,75		
				250	3,00		

Kondenzátory jsou také důležitou součástí výhybek. Nejčastěji se používají svitkové kondenzátory typu MP-TC 450, TC 650, TC 470, TC 480 a jiné. Jsou to krabicové kondenzátory z metalizovaného papíru, které mají poměrně velké rozměry. Dnes se používají i menší kondenzátory elektrolytické, nejlepší jsou bipolární. Nejsou-li k dispozici, lze použít dva polarizované elektrolytické kondenzátory stejněho typu o stejně kapacitě, které jsou zapojeny v sérii s opačnou poláritou. V tomto případě jsou velmi vhodné elektrolytické kondenzátory typu TE 988, popř. typy TE 986 a TE 990.

Textilní tkaniny a vata

Textilní tkaniny různého druhu používáme na přední kryt reproduktorových skříněk. Jsou to různé brokáty, elasticné tkaniny a jiné průzvučné materiály k zakrytí čela reproduktorových soustav.

Vata – jsou obyčejná bavlněná vlákna slisovaná do měkkých, tenkých, pružných vrstev, kterých lze využívat pro tlumení reproduktorových skříněk.

Vata buničitá – je čistěná slisovaná celuloza.

Vata skleněná – jsou skleněná vlákna tloušťky 1 až 10 µm.

Vata průmyslová – je drť ze starých tkanin.

Tyto a jiné materiály, které jsou přístupné pro každého kutila, používáme pro vnitřní tlumení reproduktorových ozvučnic.

Drátěné pletivo

Drátěné pletivo, které se vyrábí z ocelových, mosazných či jiných drátů se používá jako ochranné kryty pro reproduktory kombinace. Drátěné mřížky jsou zhotoveny z drátů o různých tloušťkách a různých otvorů pletiva. Průzvučnost má být pro reproduktorové kombinace optimální. Tvarování tétoho pletiv a jejich konstrukce do rámečků pro danou kombinaci je poněkud náročnější.

Perforované „rámečky“ zhotovené z ocelového plechu, různých slitin nebo z plastických hmot se také často používají jako ochranný kryt reproduktoru.

Konektory a spojovací šnury

Reprodukторové konektory typu 6AF 282 30 jsou panelové konektory a montují se na zadní stěnu ozvučnice. Reproduktory konektory typu 6AF 895 57, které slouží k připojení pro-

pojovacího kabelu zesilovače – reproduktoru soustava, se zapojují na konce spojovací dvoulinky o Ø 0,5 až 0,8 mm² a délce od 1,5 do 4 m podle potřeby. Pro připojování větších soustav k zesilovači je zapotřebí dvoulinky o Ø 0,8 až 1,5 mm² a o délce 2 až 15 m podle umístění soustavy a zesilovače.

U některých soustav se místo konektorů používají přístrojové zdírky a propojuvaci banánky. U velkých soustav pro hudební skříň se používají konektory typu 6AF 282 08 a typu 6AF 895 36. Výrobní závody reproduktoru soustav montují u větších skřín na zadní stěnu tzv. valenky z plastických hmot, na nichž jsou přislušné konektory a zdírky připevněny.

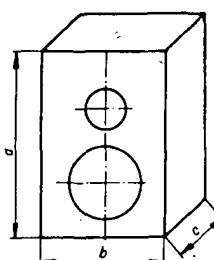
5. Konstrukční uspořádání ozvučnice

Ozvučnice jsou konstrukčně řešeny tak, aby zvětšovaly akustickou impedanci mezi přední a zadní stranou membrány tím, že se prodlouží dráha mezi oběma jejimi stranami, případně omezí anebo odstraní vyzařování zadní strany membrány reproduktoru. Velmi dobře se osvědčila uzavřená ozvučnice, u níž je zadní strana membrány „zakryta“ uzavřenou skříní.

Známe tyto druhy ozvučnic: deskovou, skříňovou otevřenou, ozvučnicu uzavřenou a bas-reflexovou. Vyrábějí se i tzv. reproduktoru sloupy, u nichž se používají buď uzavřené (vodotesné), nebo částečně otevřené ozvučnice.

Nejdůležitějším požadavkem na všechny druhy ozvučnic je jejich dostatečná tuhost, která jejich vlastní kmity zcela vyloučí nebo omezí na minimum.

Konstrukce a návrh poměru stran otevřených či uzavřených ozvučnic se má řešit z estetického hlediska tzv. zlatého řezu, v běžné praxi se však řídíme především elektroakustickými přenosovými vlastnostmi. Vychází se z poměru stran $a = \sqrt{bc}$ (viz obr. 12).

Obr. 12. Volba rozměrů stěn u reproduktoru skříní

Přední stěna ozvučnice

Na spodní část přední stěny ozvučnice zásadně montujeme hlubokotónový reproduktory. V poslední době se některé hlubokotónové reproduktory, pokud je spodní dílci kmitočet velmi nízký, umisťují netradičně (po stranách, zespodu apod.). Ostatní reproduktory se montují na přední stěny ozvučnice co nejbližší k hlubokotónovému reproduktoru. Konstrukčně mají být reproduktory na přední stěně ozvučnice uspořádány tak, aby rovina (okraje) membrány byla v rovině s přední stěnou ozvučnice.

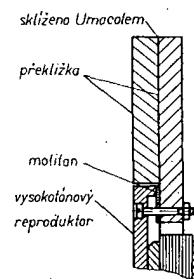
U středotónového a vysokotónového reproduktoru je zvláště důležité, aby lícovaly s přední stěnou ozvučnice. Nedodrží se tato podmínka, dochází k velkému

zvlnění a nerovnoměrnostem na kmitočtové charakteristice soustavy.

Přední stěny ozvučnic se u menších kombinací zhotovaly z překližky o tloušťce 8 až 25 mm. U větších ozvučnic se slepují dvě překližky o tloušťce 10 mm. Při osazování přední stěny ozvučnice je třeba pamatovat na to, že reproduktory musí být zapuštěny do roviny přední stěny ozvučnice. Toto uspořádání je naznačeno na obr. 13.

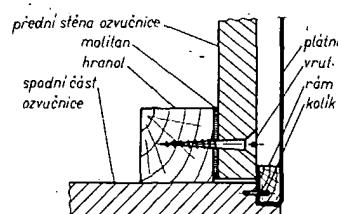
Většina typů reproduktoru naši výroby je konstrukčně přizpůsobena tak, že se montuje zezadu. V poslední době se však jak v zahraničí, tak v tuzemsku začaly reproduktory montovat na ozvučnici zepředu, což má několik nesporných výhod. Montáž zepředu je poněkud snazší a zlepšuje ji tím i akustické vlastnosti. Přední ozvučnice se montuje nepevně, stává se nedílnou součástí skřínky, tím se zvětšuje její pevnost a tuhost.

Přední deska ozvučnice je buď upevněna nepevně (připevňuje se lepidlem ke skřínce), nebo se upevňuje vruty. Pokud je odnímatelná, přišroubovaná vruty, pak je zapotřebí, aby na zadní části čelní stěny

Obr. 13. Umístění reproduktoru na přední ozvučnici

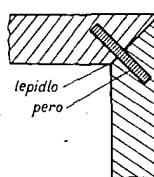
byl přislušný těsnící molitan. Montáž přední desky s rámem, potaženou tkaničkou, je vidět na obr. 14.

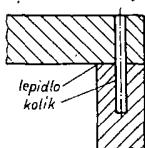
Obr. 14. Konstrukční uspořádání přední ozvučnice a rámeček s tkaninou na reproduktoru skříně

Spojování stěn skřínky

Při spojování stěn v rozích skřínky se nejlépe osvědčilo tzv. „spojení na pokos“, a to jak při kusové, tak při sériové výrobě. Toto spojení stěn je naznačeno na obr. 15. Takto lze spojovat stěny skříně i v domácích podmínkách, pokud je k dispozici okružní pila, „círculárka“.

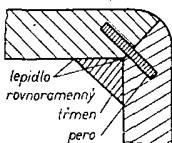
Obr. 15. Spojování stěn reproduktoru skřínky

Obr. 16. Spojování stěn reproduktoru skřínky.

Méně užívané, ale snadnější je tzv. „spojení na tupo“, viz obr. 16. Stěny se spojují pomocí dřevěných kolíků a lepidla Dispercoll nebo Umacol. Jsou i další možnosti, jak spojovat stěny, jsou však většinou složité a v domácích podmínkách neuskutečnitelné.

Před spojením a sklízením hran stěn je hrany třeba dobře potřít lepidlem Dispercoll nebo Umacol. Po jeho zaschnutí budou slépené hrany těsně spojeny. U větších skříní se navíc rohy vyztuží trojhranným třmenem ze dřeva (především, když se dělají kulaté rohy, obr. 17):

Obr. 17. Konstrukční řešení skřínky s kulatými rohy

U velkých skříní využíváme i delší části stěn latěmi z tvrdého dřeva obdélníkovitého průřezu 20×30 mm, a to po celé délce stěny.

Tloušťka stěn je dána především velikostí a tvarem skřínky. Do jisté míry i materiélem (dřevo, překližka, laťovka, nebo dřevotříška). Vhodné tloušťky jsou uvedeny při popisu konstrukce jednotlivých soustav v dalším textu.

Povrchové úpravy stěn

Před povrchovou úpravou je třeba dobré zabrousit a zatmelit nerovné části stěn. Stěny ze dřeva se povrchově upravují mořením, dýhováním, lakováním nebo tapetováním.

Dýhování patří mezi nejčastější povrchové úpravy. Používá se dýh z dubu, mahagonu, buku, ořechu a jiných. Průměrná tloušťka dýhy je 0,6 až 0,8 mm.

Mořit povrch stěn je třeba až po dokonalé povrchové úpravě. Mořidlo je mnoha druhů a odstinů, které dodávají skřínce požadovaný přirodní vzhled.

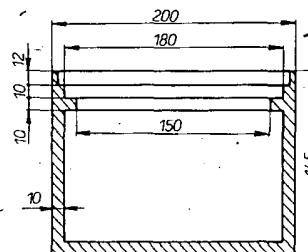
Lakovat lze stěny také až po vybroušení a zatmelení nerovností. Používají se různé „nitrokombinaci“ nebo fermežové barvy. Tapetovat lze povrch skřínky také až po dokonalé povrchové úpravě. Nejhodnější a nejrychlejší je použít samolepicí tapetu, určenou pro tapetování nábytku.

6. Reproduktoru soustavy – praktické provedení

Každý, kdo si chce zhodnotit reproduktoru soustavu, najde v této kapitole potřebné podklady a návod ke zhodnocení deseti různých reproduktoru soustav. Tyto soustavy jsou kompletní, dořešené a odzkoušené, takže lze kteroukoliv zhodnotit bez potíží v domácích podmínkách.

Jestliže vám některá z uvedených kombinací vyhovuje, můžete se bez obav

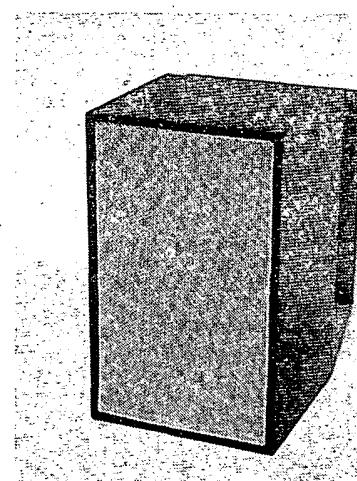
postavit do její realizace. Toto číslo AR řady B a AR B2/1984 se vzájemně doplňují tak, abyste si mohli zvolit k realizaci soustavu podle vlastních představ. Pokud budete potřebovat udělat proti původnímu návrhu nějaké změny (např. rozměrové), pak je třeba nahlédnout do teoretické části AR B2/1984. Tam najdete potřebné teoretické i praktické údaje k řešení ozvučnic, výhybek a jiných částí reproduktoru soustav.

6.1 Reproduktoru soustava o vnitřním objemu 3 l s bas-reflexovou ozvučnicí

Návrh vyzařovací jednotky

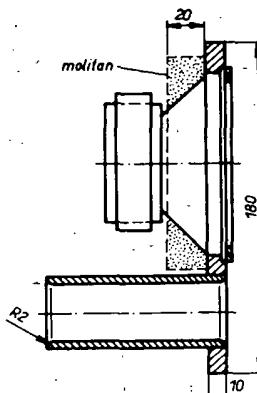
Pro nenáročnou reprodukci zvuku a k ozvučení poměrně malého prostoru postačí nevelká vyzařovací jednotka. U popisované soustavy je zvolen jednopásmový (širokopásmový) systém, který vyzařuje v celém slyšitelném pásmu. K tému účelům je vhodný širokopásmový reproduktor typu ARX 364 pro variantu s impedancí 4 Ω a pro variantu s impedancí 8 Ω ARX 368. Vyzařovací jednotka je poměrně malá, lze ji bez problémů umístit v nábytkové stěně a je i velmi levná. Reproduktoru soustava je vhodná i do „mini“ soupravy. Celkový pohled na zhodnocenou soustavu je na obr. 18.

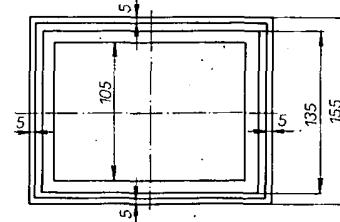
Obr. 18. Vnější vzhled malé reproduktoru soustavy o objemu 3 l

Bas-reflexová ozvučnice

Rezonanční kmitočet ozvučnice zvolíme s ohledem na vyrovnání kmitočtový průběh tak, aby amplituda membrány

Obr. 19. Přední stěna ozvučnice soustavy 3 l s reproduktorem a s bas-reflexovým nátrubkem

Obr. 20. Rozměry reproduktoru skřínky 3 l

nebyla příliš velká, $f_{ozv} = 90$ Hz. Pro tuto ozvučnici vychází dolní kmitočet $f_d = 85$ Hz.

Nátrubek pro tuto bas-reflexovou ozvučnici je z běžně dostupné novodurové trubky o světlosti 36 mm a vnějším průměru 40 mm o celkové délce 100 mm. Novodurová trubka je na obou koncích zaoblená a usazena v otvoru přední ozvučnice, ke které je připevněna novodurovým lepidlem (způsob je zřejmý z obr. 19). Reproduktor je na ozvučnici uložen zepředu, je přitlačen ozdobnými kroužky a přišroubován vrutem na přední stranu ozvučnice. Na zadní části reproduktoru je na díry koše uložen molitan o tloušťce 20 mm. Na přední desce ozvučnice je upevněn rámeček s prodyšnou textilií. Konstrukční provedení a rozměry skřínky jsou na obr. 20.

Naměřené výsledky

Vstupní impedance systému v závislosti na kmitočtech je uvedena na obr. 21. Kmitočtový průběh soustavy je patrný z obr. 22. Směrové vlastnosti jsou podchyceny na obr. 23.

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4Ω (8 Ω).

Kmitočtová charakteristika

(viz obr. 22): 80 Hz až 12 500 Hz.

Max. standardní

příkon: 5 W

Špičkový

hudobní příkon: 15 W

Charakteristická

citlivost: 84 dB/1 VA/1 m.

Použitý reproduktor: ARX 364 (ARX 368).

Druh ozvučnice: bas-reflexová.

Volný objem

ozvučnice: 2,65 dm³.

Vnější rozměry

($v \times s \times h$): 200 × 155 × 145 mm.

Nelineární zkreslení

při příkonu 1 VA

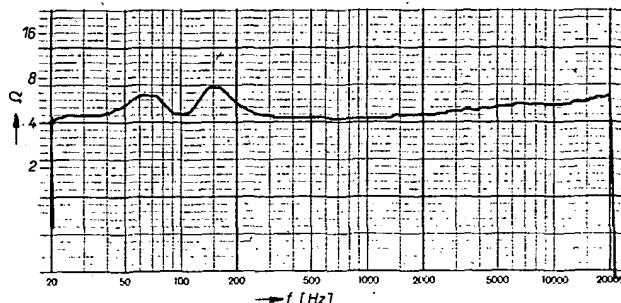
v kmitočtovém pásmu

80 Hz až 125 Hz: 1,8 %,

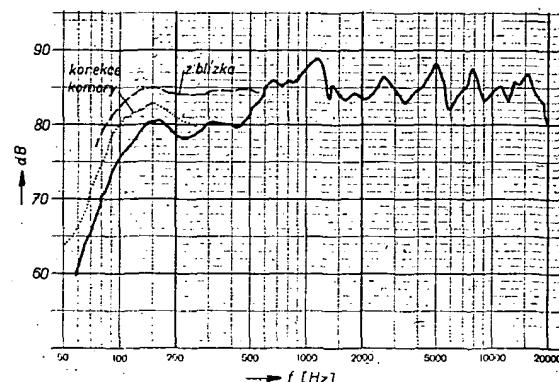
125 Hz až 250 Hz: 0,9 %,

250 Hz až 5000 Hz: 0,5 %.

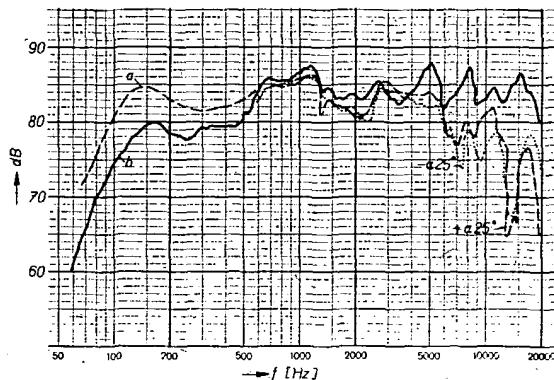
Hmotnost: 1,8 až 2 kg.

Obr. 21. Kmitočtový průběh vstupní impedance reproduktorové soustavy o objemu 3 l

Obr. 22. Kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy o objemu 3 l. Měřeno do plného prostoru 4π při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 23. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 3 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 25^\circ$ od osy;
a — vyzařování do 2π , b — vyzařování do 4π

6.2 Reproduktorská soustava o vnitřním objemu 5,5 l

Návrh vyzařovacích jednotek

Tato reproduktorská soustava je dvouzávodová o vnitřním objemu 5,5 l se standardním příkonem 15 VA. Pro přenos signálů nízkých a středních kmitočtů je navržen reproduktor typu ARN 5604 o jmenovité impedance 4 Ω (pro jmenovitou impedanci 8 Ω vyhoví reproduktor ARN 5608). Pro přenos vysokých kmitočtů je zvolen reproduktor ARV 081 (4 Ω) (pro jmenovitou impedanci 8 Ω se použije typ ARV 088).

Sestavená a zhotovená soustava v tomto provedení je na obr. 24.

Obr. 24. Vnější vzhled reproduktorské skřínky o objemu 5,5 l

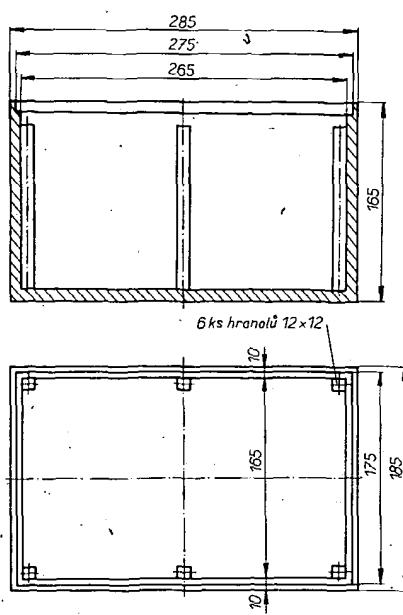
Řešení ozvučnice

Ozvučnici této soustavy tvoří zcela uzavřená skřínka, jejíž rozměry, tvar a uspořádání jsou zřejmé z obr. 25. Ozvučnice je zhotovena z překližky o tloušťce 10 mm. Přední stěna ozvučnice je z překližky, také o tloušťce 10 mm, viz obr. 26. Podobnou hotovou prázdnou skřínku lze také zakoupit v prodejnách TESLA. Výrobcem je TESLA Litovel a skřínka se prodává pod označením RK 06 – velkoobchodní cena je 57,50 Kčs. Je lisována z jednoho kusu lehčených plastů, je velmi

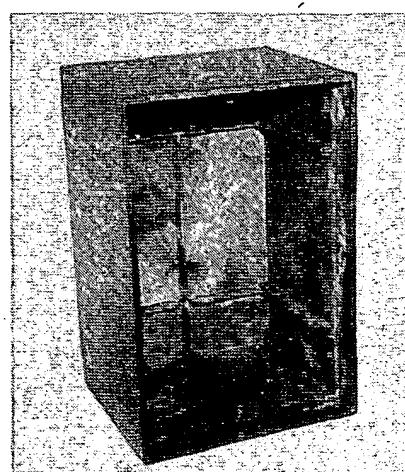
pevná a vhodná pro tyto účely. Vnitřní stěny jsou zpevněny využitými žebry. Celkový vzhled a tvar je patrný z obr. 27. Povrch skřínky je různě tónovaný, což je provedeno „horkým“ potiskem. Rozhodněte-li se ke koupì této skřínky, pak zbývá jen zhotovit přední stěnu ozvučnice a přední „rámeček“ a to podle vlastního uvážení. Rámeček může být z průzvučné elastickej tkaniny, drátěného pletiva nebo perforovaného plechu.

Výhybka soustavy

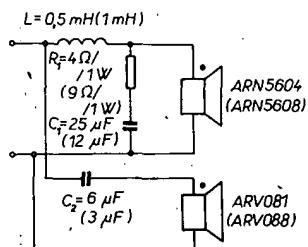
Vzhledem k tomu, že se tato kombinace jeví jako velmi levná, neměla by být příliš

Obr. 25. Rozměry a konstrukční uspořádání reproduktorské skřínky o objemu 5,5 l

Obr. 27. Prázdná skřínka z lehčených plastů – RK 6

Obr. 28. Schéma zapojení výhybky

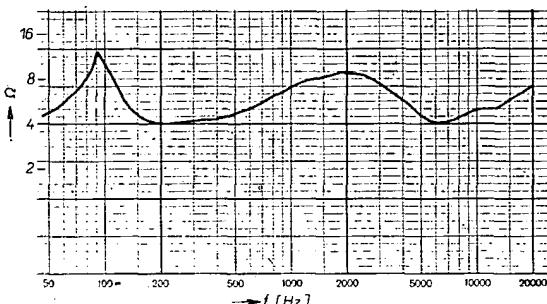
drahá ani výhybka. Byla proto zvolena pasívni výhybka prvního řádu se směrnicí kmitočtového průběhu -6 dB/okt , která pokud jde o reproduktor ARN 5604, kompenzuje i jeho kmitočtový průběh.

Pro jednoduchost, levné pořízení a malý prostor jsou zvoleny místo kondenzátorů MP elektrolytické kondenzátory typu TE 998 na 70 V, případně jediný kondenzátor o kapacitě $25 \mu\text{F}$ – pak lze vyněchat obvod s diodou a rezistory. Schéma zapojení výhybky s reproduktory je na obr. 28. Údaje v závorkách platí pro verzi s impedancí 8Ω .

Naměřené výsledky

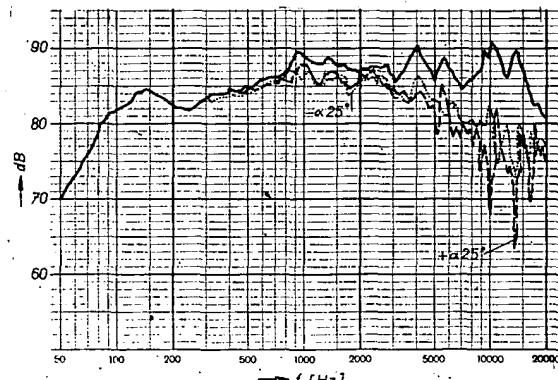
Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy je na obr. 29. Kmitočtová charakteristika soustavy je na obr. 30. Směrové vlastnosti soustavy jsou na obr. 31, měřeno v horizontální rovině. Referenčním měřicím bodem soustavy byl vysokotónový reproduktor.

Pořeď výsledků měření a jiných zkoušek (objektivních i subjektivních) lze tento výrobek zařadit mezi výrobky dobré kvality. Svými vlastnostmi a rozměry se tato soustava hodí k ozvučení menších obytných prostorů.

Obr. 29. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy o objemu 5,5 l

Obr. 31. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 5,5 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 \text{ V}$) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 25^\circ$ od osy.

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4Ω (8Ω).

Kmitočtový rozsah

v tolerančním poli B

podle obr. 10:

Max. standardní

příkon:

Špičkový hudební

příkon:

Charakteristická

citlivost:

Použité

reproduktoře:

Druh ozvučnice:

Tlumení:

Výhybka:

Vnější rozměry

($\text{v} \times \text{s} \times \text{h}$):

Nelineární zkreslení

při příkonu 1,5 VA

v kmitočtovém pásmu

80 až 125 Hz: 1,5 %,

125 až 250 Hz: 0,8 %,

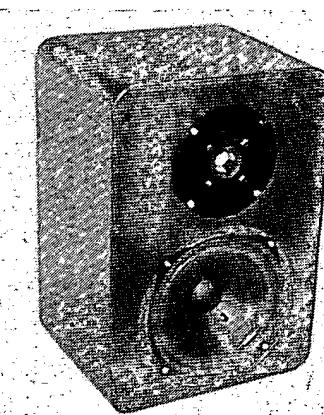
250 až 5000 Hz: 0,3 %.

6.3 Reproduktorová soustava o vnitřním objemu 12 l

Návrh vyzařovacích jednotek

Tato soustava je dvoupásmovou soustavou o vnitřním objemu 12 l se standardním příkonem 15 VA. Vyzařovací jednotkou pro přenos hlubokotonových a středotonových signálů je reproduktor typu ARN 5604 pro soustavy 4Ω . Pro soustavy 8Ω zvolíme reproduktor ARN 5608. Pro přenos vysokých kmitočtů je zvolen reproduktor ARV 3604 (pro 8Ω ARV 3608).

Vnější vzhled této soustavy je na obr. 32.

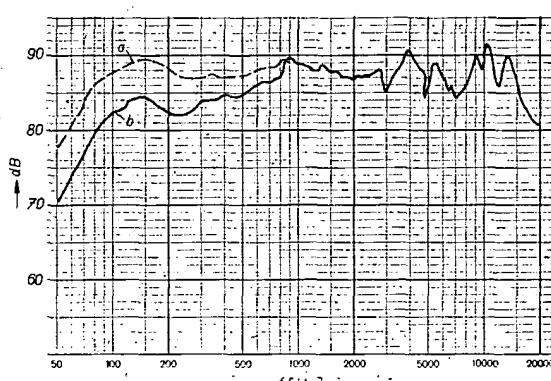
Obr. 32. Vnější vzhled reproduktorové soustavy o objemu 12 l

Řešení ozvučnice

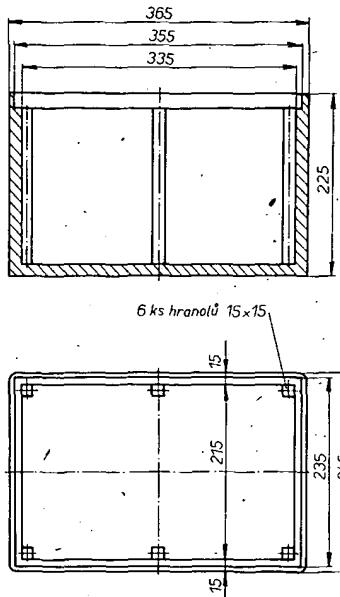
Ozvučnice této kombinace tvoří zcela uzavřená skříňka, jejíž rozměry, tvar a uspořádání jsou na obr. 33. Ozvučnice je zhotovena z překližky (laťovky) o tloušťce 15 mm, jejíž stěny jsou velmi pevně spojeny a sklíženy tak, aby skříňka byla kompaktní a neprodýsná.

Výhybka soustavy

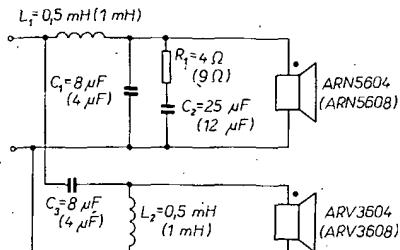
Pro tuto dvoupásmovou soustavu je zvolena pasívni výhybka druhého řádu se směrnicí kmitočtového průběhu -12 dB/okt . Schéma zapojení výhybky je na obr. 34. Údaje ve schématu v závorkách platí pro reproduktorovou soustavu o jmenovité impedance 8Ω . Kompletní zhotovená výhybka je připevněna ke dnu skříňky.

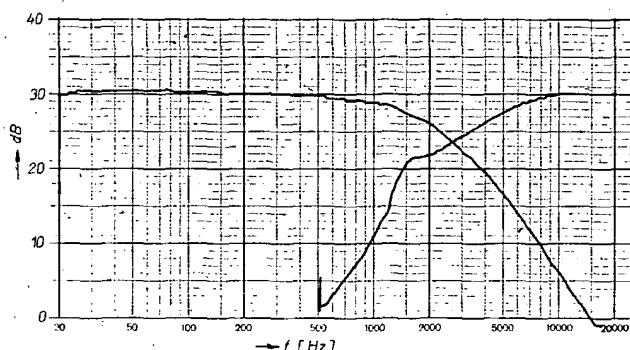
Obr. 30. Kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy o objemu 5,5 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 \text{ V}$) ve vzdálenosti 1 m; a) vyzařování do 2π , b) vyzařování do 4π

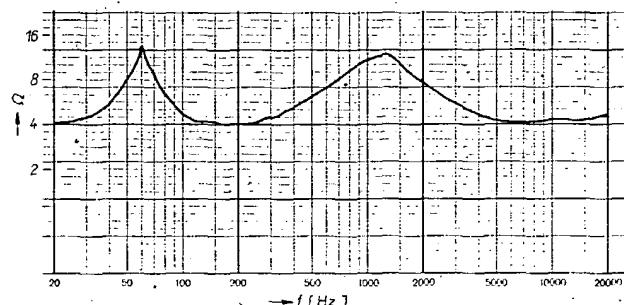
Obr. 33. Rozměry a konstrukční uspořádání reproduktorové skřínky o objemu 12 l

Obr. 34. Schéma zapojení výhybky

Obr. 35. Kmitočtový průběh svorkového napětí reproduktoru pro soustavu 12 l

Obr. 37. Kmitočtový průběh vstupní impedance reproduktoru pro soustavu 12 l

Naměřené výsledky

Kmitočtový průběh svorkového napětí na reproduktorech při konstantním napětí na vstupu soustavy je na obr. 35.

Základním parametrem soustavy je kmitočtová charakteristika systému, která je na obr. 36. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy je na obr. 37. Směrové vlastnosti této soustavy měřené v plném prostoru 4π v horizontální a vertikální rovině jsou na obr. 38 a 39.

Při celkovém zhodnocení můžeme tento výrobek zařadit mezi velmi kvalitní dvouzásmkové reproduktarové soustavy. Svými rozměry a elektroakustickými vlastnostmi je tato soustava vhodná pro kvalitní produkci hudby a řeči v domácnosti. Touto soustavou lze ozvučit obývací místnosti o vnitřním objemu od 40 do 80 m^3 .

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4Ω (8Ω).

Kmitočtový rozsah v tolerančním poli B

podle obr. 10: 45 až 18 000 Hz.

Max. standardní

příkon: 15 W.

Spíčkový hudební

příkon: 45 W.

Charakteristická citlivost: 85 dB/1 VA/1 m.

Použité reproduktory: ARN 5604 (ARN 5608)

molitanem o tl. 3 mm, asi 320 g.

Tlumení: uzavřená.

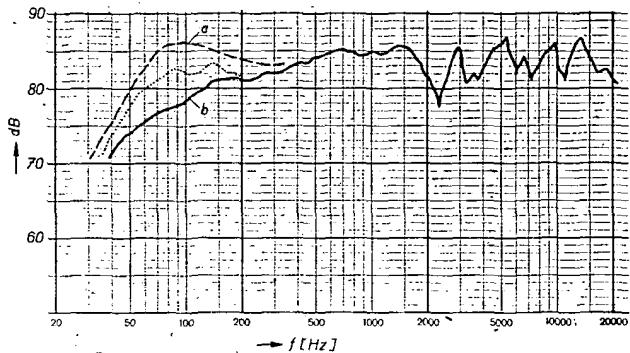
Druh ozvučnice:

Volný objem

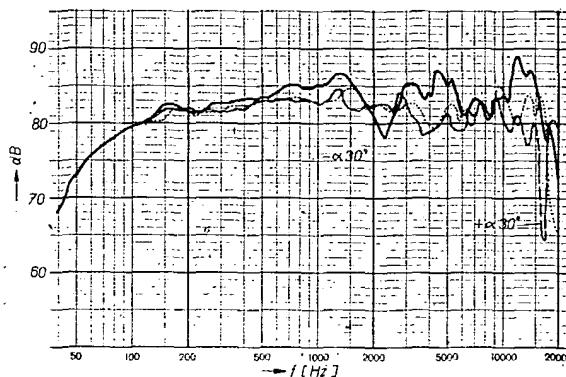
ozvučnice:

Vnější rozměry

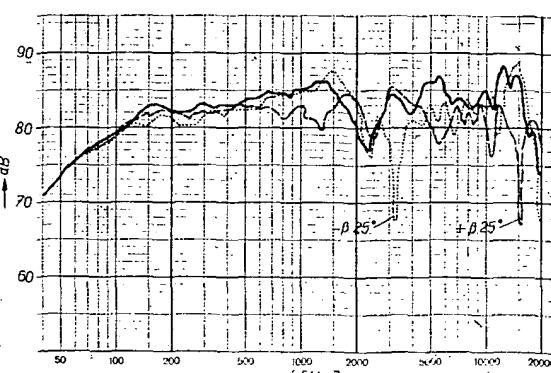
($v \times š \times h$): 365 × 245 × 225 mm.

Obr. 36. Kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy o objemu 12 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 \text{ V}$) ve vzdálenosti 1 m; a - vyzařování do 2π , b - vyzařování do 4π

Obr. 38. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 12 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 \text{ V}$) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy

Obr. 39. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 12 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 \text{ V}$) ve vzdálenosti 1 m ve vertikální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 25^\circ$ od osy

Dělicí kmitočet: 2500 Hz.
Výhybka: druhého řádu,
-12 dB/okt.

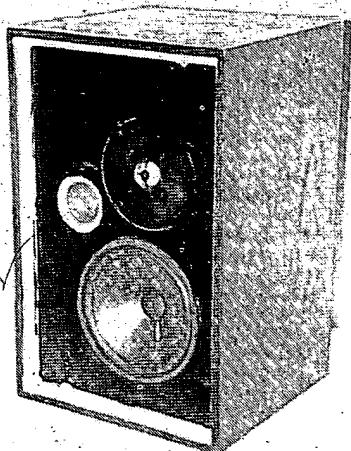
Nelineární zkreslení
při příkonu 20 VA
v kmitočtovém pásmu
45 až 125 Hz: 7 %, max. 10 %,
125 až 250 Hz: 5 %, max. 7 %,
250 až 5000 Hz: 1 %, max. 3 %.

6.4 Reproduktorová soustava o vnitřním objemu 24 l s bas-reflexovou ozvučnicí

Návrh vyzařovacích jednotek

Tato reproduktorová soustava je navržena jednoduše, dostupně a levně, přitom vyslé vlastnosti soustavy jsou velmi dobré.

Vyzařovací jednotkou pro přenos hlubokotonových a středotonových signálů je reproduktor typu ARN 5604 (typ ARN 5608 pro verzi o jmenovité impedance 8 Ω) a pro přenos signálů vysokých kmitočtů typ ARV 3604 (typ ARV 3608 pro verzi o jmenovité impedance 8 Ω). Vlastnosti těchto reproduktorů byly uvedeny v kap. 2, umožňují zvolit optimální bas-reflexovou ozvučnice o užitkovém objemu 22 l (výšky objem 24 l). Celkový pohled na tuto soustavu je na obr. 40.

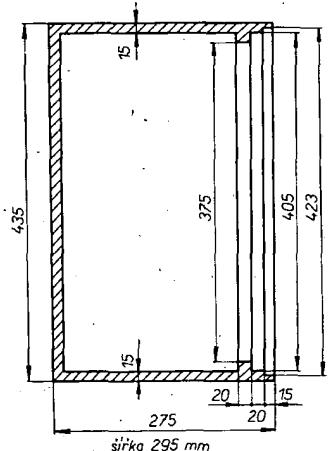
Obr. 40. Vnější vzhled reproduktorové skřínky o objemu 24 l

Bas-reflexová ozvučnice

Rezonanční kmitočet ozvučnice je $f_{ozv} = 35$ Hz. Dolní mezní kmitočet je $f_d = 51$ Hz.

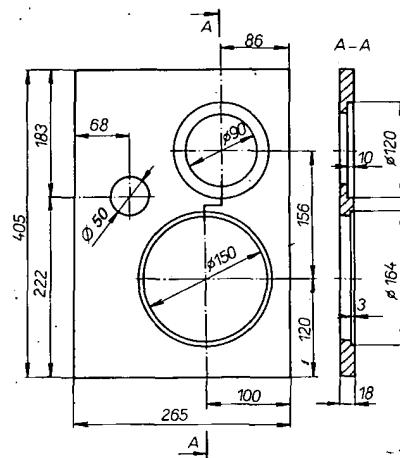
Helmholzov rezonátor ozvučnice má akustickou hmotnost $m = 138$. Nátrubek v ozvučnici pro tuhú kombinaci je vidět na obr. 40. Tento nátrubek je z novodurových trubek o světlosti 45 mm a vnějším průměru 50 mm. Při světlosti hrudla trubky 45 mm je třeba, aby pro požadovanou akustickou hmotnost m měl nátrubek celkovou délku 155 mm. V důsledku toho, že je třeba zabránit ztrátám vznikajícím prouděním vzduchu, je novodurová trubka na svých koncích zaoblena. Pokud máme potřebný trn, můžeme trubku vytvarovat za tepla. Vnitřní stěna trubky musí být hladká, aby při proudění vzduchu nevznikaly nezádoucí pazvuky.

Rozměry této reproduktorové skřínky jsou na obr. 41. Skřínka je zhotařena z laťovky o tloušťce 15 mm, je ji třeba velmi dobře sklížit. Přední deska ozvučnice, na kterou jsou namontovány zářiče a bas-reflexový nátrubek, je zhotařena

Obr. 41. Rozměry a konstrukční uspořádání reproduktorové skřínky o objemu 24 l

z překližky o tloušťce 18 mm a její rozměry jsou na obr. 42. Je-li stěna ozvučnice zhotařena ze dvou navzájem slepených desek, jde o lepší provedení (viz obr. 13).

Obr. 42. Rozměry a konstrukční uspořádání přední stěny ozvučnice reproduktorové soustavy o objemu 24 l

Uvnitř skřínky jsou na zadních a bočních stěnách nalepeny, nebo napínáčky upevněny molitanové desky o tloušťce 20 mm o specifické hmotnosti asi 15 až 20 kg/m³.

Skřínka je opatřena dřevěným rámečkem (viz obr. 43), na kterém je napnutá prodyšná černá tkanina. Výhybka soustavy je upevněna na dně skřínky.

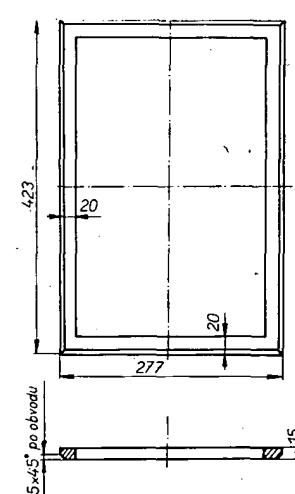
Výhybka soustavy

U této soustavy byla zvolena pasivní výhybka druhého řádu se směrnici kmitočtového průběhu -12 dB/okt. v oblasti, kde nastává útlum. Dělicí kmitočet byl

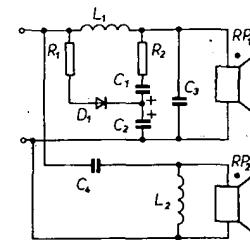
Tab. 4. Prvky výhybky

Osazení	Impedance [Ω]	L_1 [mH]	L_2 [mH]	C_1 [μ F]	C_2 [μ F]	C_3 [μ F]	C_4 [μ F]	R_1 [Ω]	R_2 [Ω]	D_1
RP ₁ -ARN 5604 RP ₂ -ARV 3604	4 4	0,5	0,5	50	50	8	8	100	2,9	KA207
RP ₁ -ARN 5608 RP ₂ -ARV 3508	8 8	1	1	25	25	4	4	100	8	KA207

$C_1, C_2 \dots$ TE 988

Obr. 43. Rozměry rámu pro reproduktoru soustavy o objemu 24 l

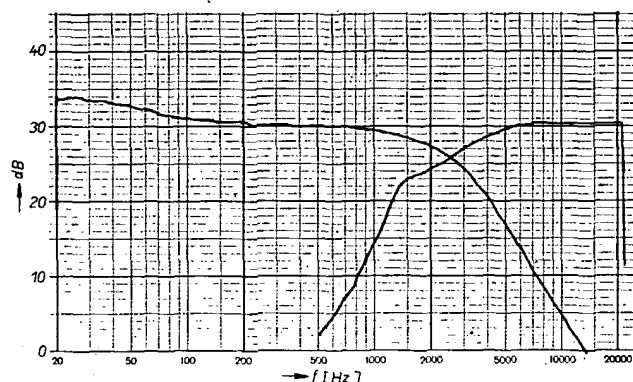
Obr. 44. Schéma zapojení výhybky reproduktoru soustavy o objemu 24 l

zvolen s ohledem na vyslé výsledné směrové charakteristiky a je 2,5 kHz. Schéma zapojení výhybky s reproduktory je na obr. 44. Údaje v tab. 4 platí jak pro výhybku soustavy s impedancí 4 Ω, tak pro soustavy o jmenovité impedance 8 Ω.

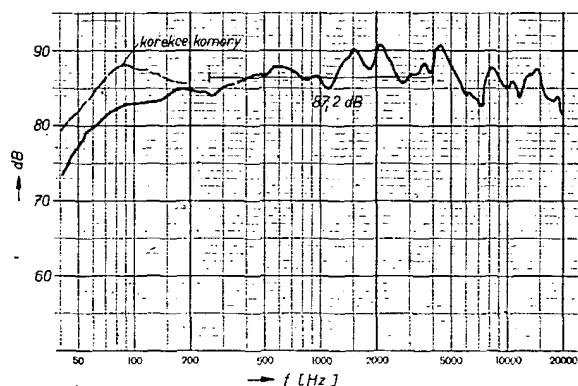
Naměřené výsledky

Před montáží reproduktorů se skřínka nalakuje, nadýhuje nebo namoří mořidlem. Reproduktorová soustava byla podrobena základnímu měření: Na obr. 45 je kmitočtový průběh svorkového napětí na hlubokotonovém a vysokotonovém reproduktoru při konstantním napětí na vstupu soustavy. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy je na obr. 46. Kmitočtový průběh soustavy v slyšitelném pásmu je patrný z obr. 47. Směrové vlastnosti tohoto systému jsou uvedeny na obr. 48 a na obr. 49. Citlivost soustavy je uvedena na obr. 47.

Shrneme-li naměřené výsledky, lze tuto reproduktorovou soustavu zařadit do skupiny velmi kvalitních výrobků. Svými elektroakustickými vlastnostmi, rozměry a pořizovací cenou je soustava vhodná pro ozvučení obývacího pokoje o vnitřním objemu asi 50 m³.

Obr. 45. Kmitočtový průběh svorkových napětí reproduktorů v soustavě o objemu 24 l.

Obr. 47. Kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy o objemu 24 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4 Ω (8 Ω).
Kmitočtový rozsah

v tolerančním poli A
podle obr. 10: 50 až 18 000 Hz.

Max. standardní
příkon: 15 W.
Max. hudební příkon: 45 W.

Charakteristický
příkon pro vybuzení
hladiny akustického
tlaku 94 dB ve
vzdálenosti 1 m v ose
soustavy: 5 W.

Charakteristická
citlivost: 87 dB/1 VA/1 m.

Použité
reproduktoře: ARN 5604 (ARN 5608)
ARV 3604 (ARV 3608)

Druh ozvučnice: bas-reflexová.

Volný objem
ozvučnice: 22 dm³.

Vnější rozměry
(v × š × h): 435 × 295 × 275 mm.

Rezonanční kmitočet: 35 Hz.

Dělící kmitočet: 2,5 kHz.

Výhybka: druhého řádu,
-12 dB/okt.

Nelineární zkreslení

při příkonu 1,5 VA

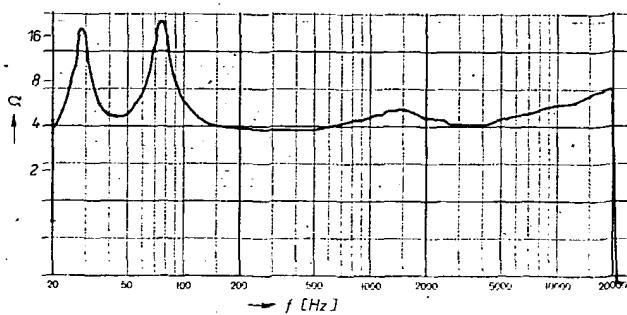
v kmitočtovém pásma

50 až 125 Hz: $\leq 1,5\%$

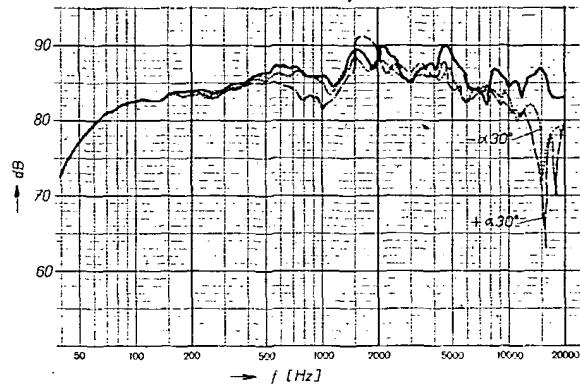
125 až 250 Hz: $\leq 0,5\%$

250 až 5000 Hz: $\leq 0,3\%$

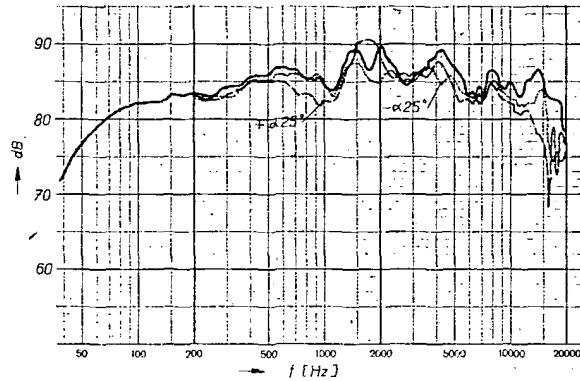
Obr. 48. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 24 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy.

Obr. 46. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy o objemu 24 l.

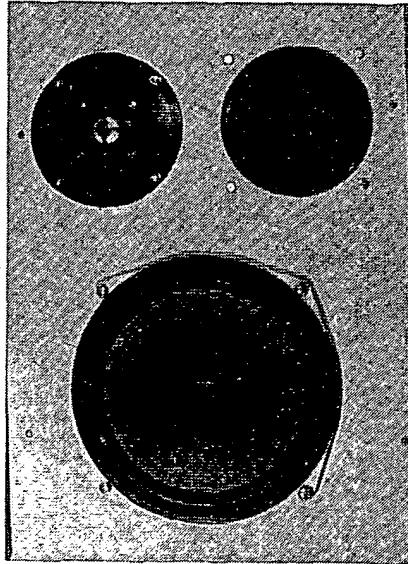
Obr. 48. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 24 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy.

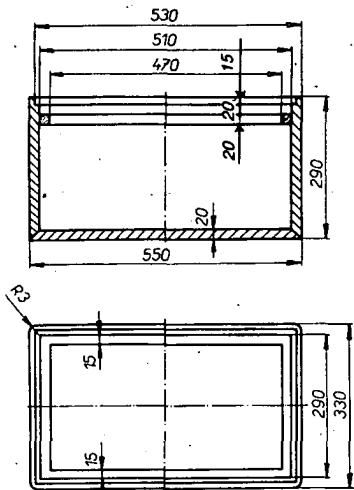
6.5 Reproduktarová soustava o vnitřním objemu 30 l

Návrh vyzařovacích jednotek

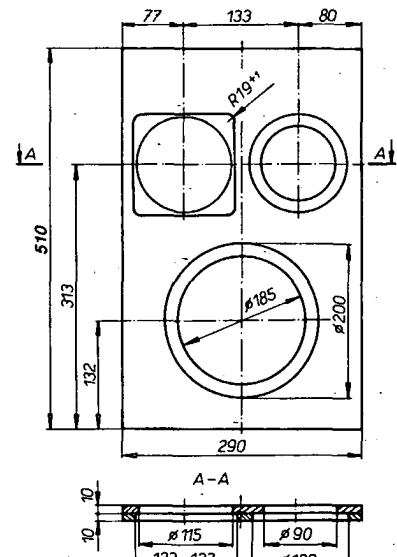
Tato soustava je třípásmovou soustavou o vnitřním objemu 30 dm³ se standardním příkonem 25 VA a o vnějších rozměrech 500 × 330 × 290 mm. Vyzařovací jednotkou pro přenos hlubokotónových signálů je reproduktor typu ARN 6604 pro soustavu 4 Ω , pro soustavu 8 Ω je to ARN 6608. Přenos středotónových signálů zajišťuje reproduktor ARZ 4604 (ARZ 4608). Vyzařovací jednotkou pro reprodukci vysokých kmitočtů je reproduktor ARV 3604 (ARV 3608). Celkový vzhled této soustavy je na obr. 50.

Obr. 50. Vnější vzhled přední stěny ozvučnice soustavy o objemu 30 l.

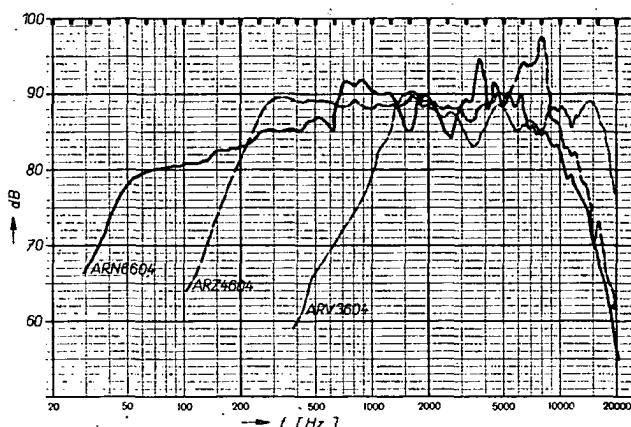
Obr. 51. Rozměry a tvar skříňky soustavy o objemu 30 l

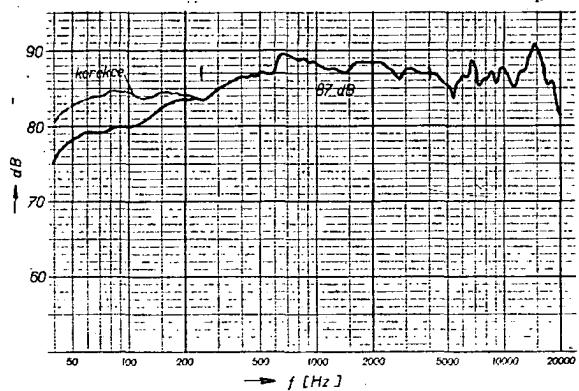
Obr. 52. Přední stěna ozvučnic reproduktové soustavy o objemu 30 l

Tab. 5. Prvky výhybky

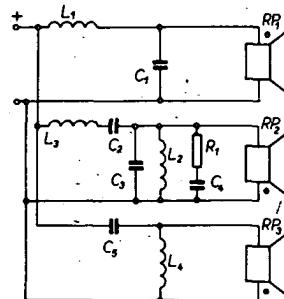
Osazení	Impedance [Ω]	L_1 [mH]	L_2 [mH]	L_3 [mH]	L_4 [mH]	C_1 [μ F]	C_2 [μ F]	C_3 [μ F]	C_4 [μ F]	C_5 [μ F]	R [Ω]
RP ₁ -ARN 6604	4										
RP ₂ -ARZ 4604	4	2,5	2,5	0,43	0,43	40	40	14	8	10	5
RP ₃ -ARV 3604	4										
RP ₁ -ARN 6608	8										
RP ₂ -ARZ 4608	8	5	5	0,86	0,86	20	20	7	4	5	10
RP ₃ -ARV 3608	8										

Obr. 54. Kmitočtové charakteristiky reproduktorů v soustavě 30 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 56. Kmitočtová charakteristika reproduktové soustavy o objemu 30 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

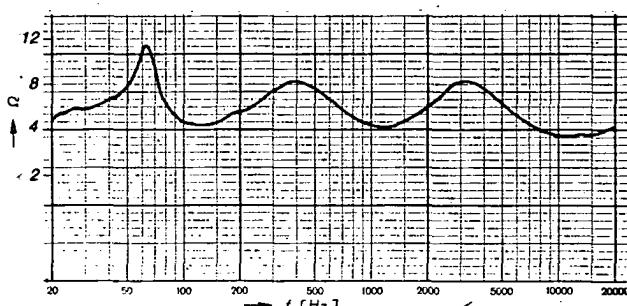
Obr. 53. Schéma zapojení výhybky reproduktové soustavy o objemu 30 l

rámečkem, na kterém je napnutá elastic-kátkina. Rámeček je upevněn na přední části ozvučnice. Reproduktory jsou při montáži na ozvučnici utěsněny molitanovým samolepicím páskem o šířce 15 mm. Skříňka je sklížena a utěsněna co nejdůkladněji. Vnitřní stěny jsou polepeny prodyšným molitanem o tloušťce 20 mm a specifické hmotnosti 15 až 20 kg/m³.

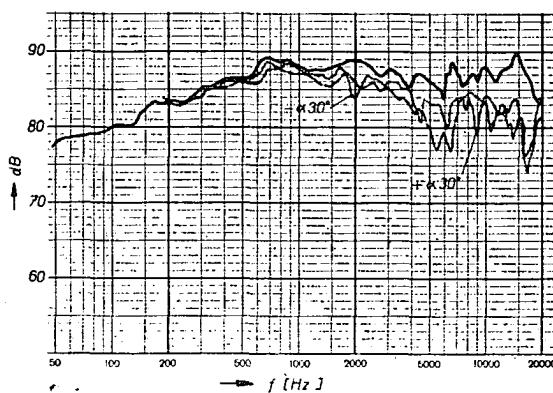
Výhybka soustavy

Výhybka této soustavy je druhého řádu se směrnici kmitočtového průběhu -12 dB/okt. Schéma zapojení výhybky je na obr. 53. Použité součástky jsou uvedeny v tab. 5.

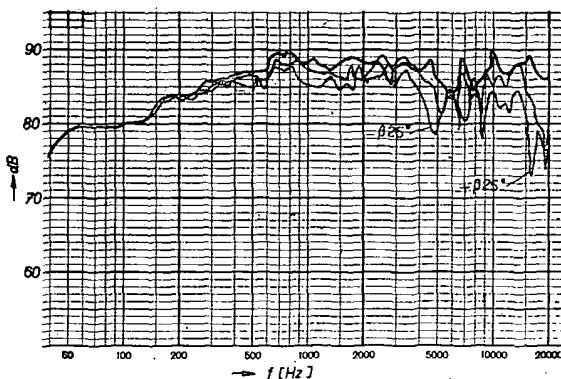
Součásti výhybky jsou upevněny na pertinaxové desce o tloušťce asi 5 mm, která je upevněna na dně reproduktové skříně.

Obr. 55. Kmitočtový průběh vstupní impedance reproduktové soustavy o objemu 30 l

Obr. 57. Směrové vlastnosti reproduktové soustavy o objemu 30 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru ±30° od osy

Obr. 58. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 30 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m ve vertikální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 25^\circ$ od osy

Naměřené výsledky

Kmitočtové charakteristiky reproduktoru ve skříni o obsahu 30 l jsou na obr. 54.

Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy je na obr. 55. Kmitočtová charakteristika soustavy je na obr. 56. Směrové vlastnosti těchto reproduktorových soustav měřené v horizontální a vertikální rovině jsou na obr. 57 a 58. Charakteristická citlivost soustavy je patrná z obr. 56.

Z naměřených údajů můžeme konstatovat, že tuto třípásmovou soustavu lze zařadit do skupiny velmi kvalitních reproduktorových soustav. Svými akustickými vlastnostmi je velmi vhodná pro kvalitní přenos hudby též všech žánrů a je vhodná do bytových jednotek středního rozměru. Lze ji připojit do velmi kvalitního řetězce elektroakustických zařízení.

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4Ω (8Ω).

Max. standardní
příkon: 25 W.

Špičkový hudební
příkon: 75 W.

Kmitočtový rozsah
v tolerančním poli A
podle obr. 10: 35 Hz až 18 000 Hz.

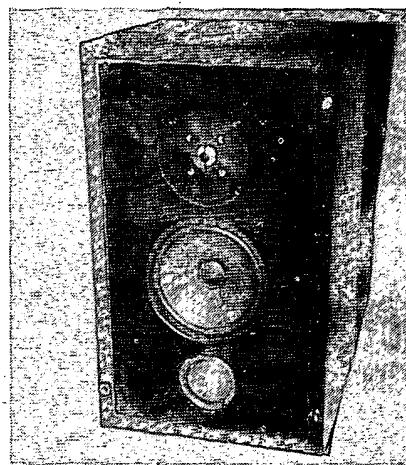
Charakteristická
citlivost: 86 dB/1 VA/1 m.
Použité
reprodukty: ARN 6604 (ARN 6608)
ARZ 4604 (ARZ 4608)
ARV 3604 (ARV 3608)

Druh ozvučnice:
Volný objem
ozvučnice: 28 dm³.

Vnější rozměry
($v \times š \times h$): 530 × 330 × 290 mm.
Dělící kmitočet: 500 Hz; 3000 Hz.
Výhybka: druhého rádu,
-12 dB/okt.

Nelineární zkreslení
pri příkonu 2,5 VA
v kmitočtovém pásma

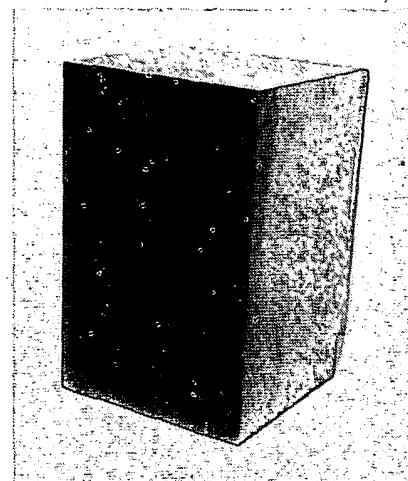
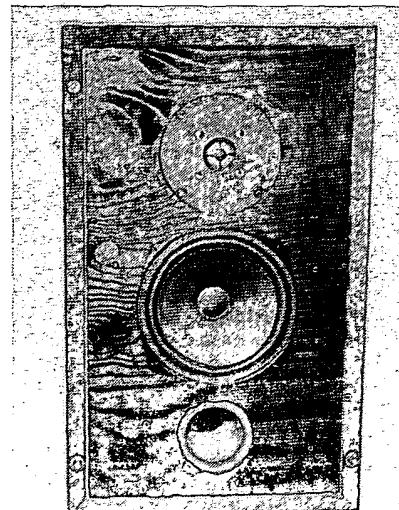
40 až 125 Hz: 3 %,
125 až 250 Hz: 2 %,
250 až 5000 Hz: 1 %.

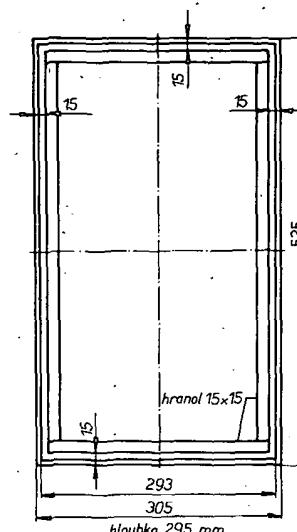
Obr. 59. Vnější vzhled reproduktorové soustavy o objemu 34 l

soustavy o vnitřním objemu 24 l. Její přenosové vlastnosti jsou poněkud lepší, především na nízkých kmitočtech. Lze ji zařadit do nejvyšší kvalitativní skupiny.

Pro přenos signálů hlubokých a středních kmitočtů je použit reproduktor typu ARN 5604. Pokud je požadována jmenovitá impedance 8Ω , lze použít reproduktor typu ARN 5608. Pro přenos signálů vysokých kmitočtů je použit vrchlíkový reproduktor typ ARV 3604 (ARV 3608 pro verzi 8Ω). Při návrhu soustavy se opět vycházelo z vlastností zvolených reproduktorů

Obr. 61. Tvar nátrubku bas-reflexové ozvučnice v soustavě o objemu 34 l

Obr. 62. Rozměry skřínky soustavy o objemu 34 l

pro navrženou bas-reflexovou ozvučnici s užitkovým objemem 33 l (volný objem asi 34 l).

Pohled na tuto reproduktorovou soustavu je na obr. 59 až 61.

Bas-reflexová ozvučnice

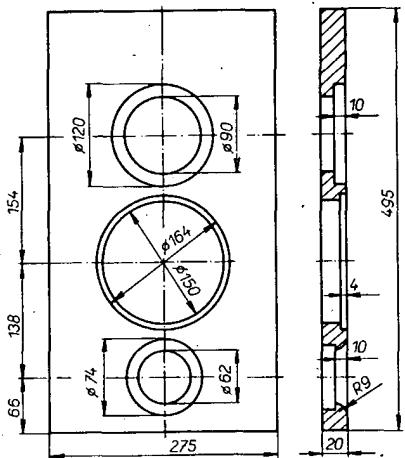
Rezonanční kmitočet ozvučnice byl volen s ohledem na vyrovnanější kmitočtový průběh tak, aby amplituda membrány hlubokotónového reproduktoru nebyla příliš velká, $f_{oz} = 37$ Hz. Pro tuto ozvučnici vychází dolní mezní kmitočet $f_d = 40$ Hz.

Nátrubek pro bas-reflexovou ozvučnici je na obr. 62. Tento nátrubek je z běžně dostupné novodurové trubky o světlosti 59 mm s vnějším průměrem 63 mm, jeho

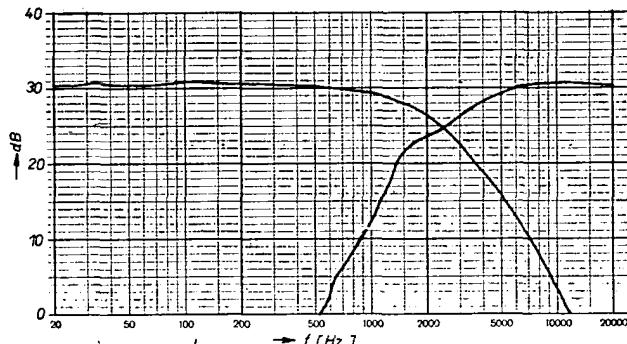
6.6 Reproduktorová soustava o vnitřním objemu 34 l s bas-reflexovou ozvučnicí

Návrh vyzařovacích jednotek

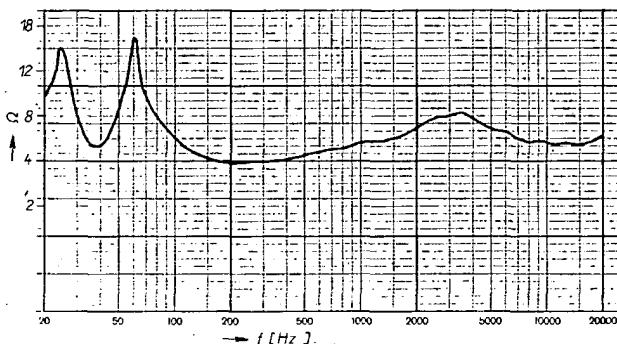
Tato reproduktorová soustava o vnitřním objemu 34 l je zlepšeným provedením

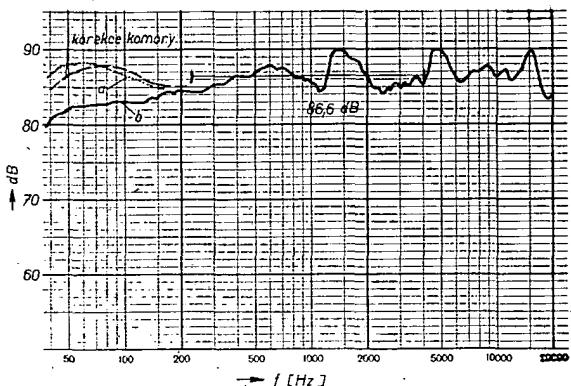
Obr. 64. Přední stěna ozvučnice reproduktoru soustavy o objemu 34 l

Obr. 65. Kmitočtový průběh svorkových napětí reproduktorů v soustavách o objemu 34 l

Obr. 66. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy o objemu 34 l

Obr. 67. Kmitočtová charakteristika reproduktoru soustavy o objemu 34 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V), ve vzdálenosti 1 m; a – vyzařování do 2π , b – vyzařování do 4π

celková délka je 140 mm. Rozměry skřínky jsou na obr. 63. Skříňka je zhotovena z laťovky o tloušťce 15 až 18 mm. Přední část ozvučnice, na které jsou připevněny reproduktory a nátrubek, je na obr. 64. Je zhotovena z překližky o tloušťce 18 mm. Ozvučnici je lépe vyrobit ze dvou překližek tloušťky 10 a 8 mm s předem vyříznutými děrami. Tako připravené překližkové desky pak slepíme po celé ploše. Na vnitřních stěnách – zadních a bočních – jsou upevněny molitanové desky o tloušťce 20 mm a specifické hmotnosti 15 až 20 kg/m³. Přední stěna skřínky je opatřena dřevěným rámečkem, podobným tomu, jaký byl použit u reproduktoru sou-

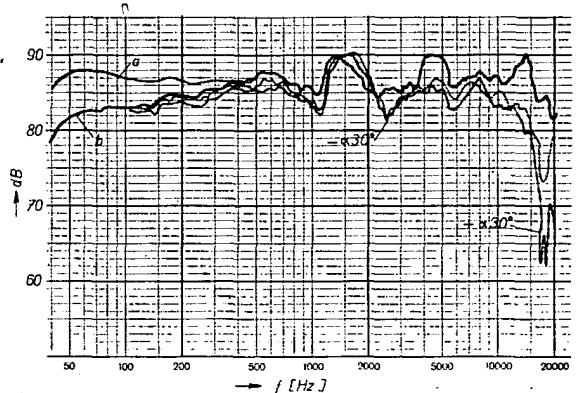
stavy o vnitřním objemu 24 l, na kterém je prodyšná černá tkanina.

Výhybka soustavy

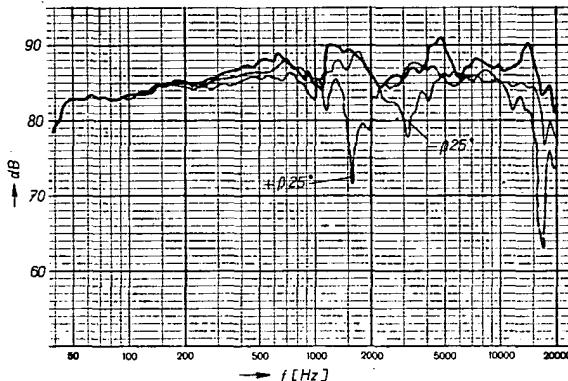
Pro tuto reproduktoru soustavu byla zvolena pasivní výhybka druhého řádu se směrnicí kmitočtového průběhu -12 dB/okt., obdobná jako výhybky pro soustavy o vnitřním objemu 24 l. Schéma zapojení výhybky je na obr. 44 a údaje jejích prvků jsou uvedeny v tab. 4.

Naměřené výsledky

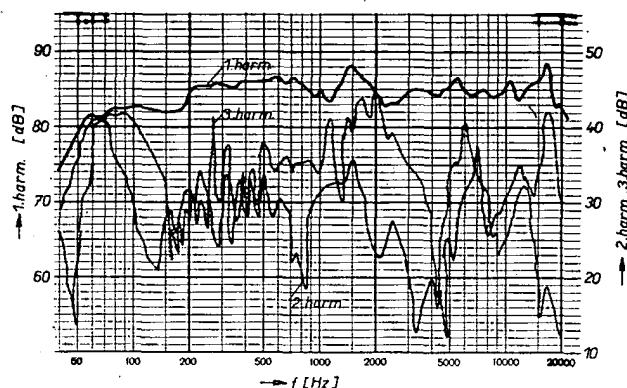
Kmitočtový průběh svorkových napětí

Obr. 68. Směrové vlastnosti soustavy o objemu 34 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru ±30° od osy

Obr. 69. Směrové vlastnosti reproduktoru soustavy o objemu 34 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m ve vertikální rovině v ose 0° a ve směru ±25° od osy

Obr. 70. Kmitočtové charakteristiky (první, druhé a třetí harmonické) reproduktoru soustavy o objemu 34 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

hlubokotonového a vysokotonového reproduktoru při konstantním napětí na vstupu soustavy je na obr. 65. Vstupní impedance v závislosti na kmitočtech je na obr. 66. Kmitočtový průběh soustavy v slyšitelném pásmu je na obr. 67. Směrové vlastnosti této soustavy jsou na obr. 68 a 69. Kmitočtové závislosti zkreslení druhou a třetí harmonickou při příkonu 1 VA jsou na obr. 70. Charakteristická citlivost v pásmu 250 Hz až 4000 Hz je zřejmá z obr. 67.

Z naměřených výsledků, objektivních měření a subjektivních hodnocení lze tuto dvoupásmovou reproduktorovou soustavu zařadit do nejkvalitnější skupiny. Je velmi vhodná k zapojení do řetězce domácího velmi jakostního elektronického zařízení – HiFi. S touto soustavou lze ozvučit obytný prostor 50 až 70 m³. Pro svou velmi vyrovnanou kmitočtovou charakteristikou je vhodná jak pro reprodukci vážné, tak i populární hudby.

Technické parametry

Jmenovitá impedance:	4 Ω (8 Ω).
Kmitočtový rozsah v tolerančním poli A	
podle obr. 10:	40 až 18 000 Hz.
Max. standardní příkon:	15 W.
Max. hudební příkon:	45 W.
Charakteristický příkon pro akustický tlak 94 dB ve vzdálenosti 1 m v ose soustavy:	5 W.
Charakteristická citlivost:	87 dB/1 VA/1 m.
Použité reproduktoře:	ARN 5604 (ARN 5608) ARV 3604 (ARV 3608)
Druh ozvučnice:	bas-reflexová.
Volný objem ozvučnice:	32 dm ³ .
Vnější rozměry (v × š × h):	525 × 305 × 295 mm.
Resonanční kmitočet:	37 Hz.
Dělící kmitočet:	2,5 kHz.
Výhybka:	druhého řádu, –12 dB/okt.
Nelineární zkreslení při příkonu 2 VA v kmitočtovém pásmu	
40 až 125 Hz:	1,5 %,
125 až 250 Hz:	0,5 %,
250 až 5000 Hz:	0,3 %.

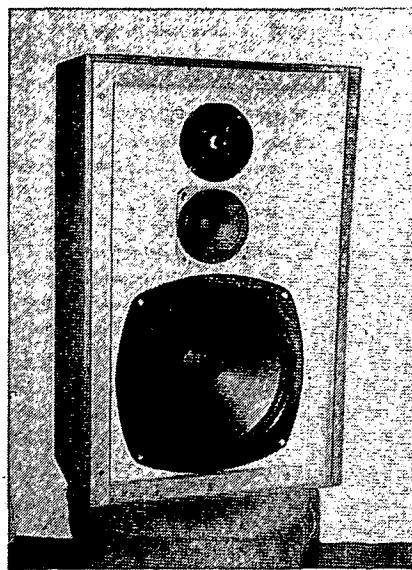
6.7 Reproduktorová soustava o vnitřním objemu 54 l

Návrh vyzařovacích jednotek

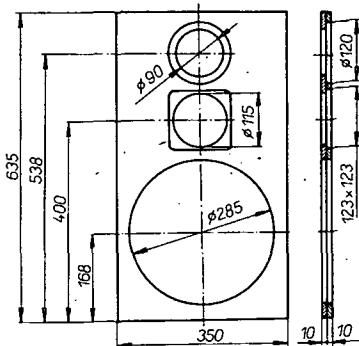
Tato reproduktorová soustava je třípásmovou soustavou o vnitřním objemu 54 l se standardním příkonem 40 VA. Pro přenos signálů nízkých kmitočtů byl zvolen reproduktor typu ARN8604 pro 4 Ω (nebo ARN 8608 pro 8 Ω). Přenos signálů středních kmitočtů zajišťuje středotónový reproduktor ARZ 4604 (ARZ 4608). Vyzařování signálů vysokých kmitočtů zajišťuje vysokotonový reproduktor ARV 3604 (ARV 3608). Celkový vzhled této soustavy je na obr. 71.

Řešení ozvučnice

Ozvučnice soustavy tvoří zcela uzavřená skříň, jejíž rozměry a tvar jsou na obr.

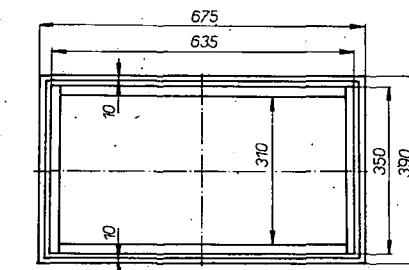
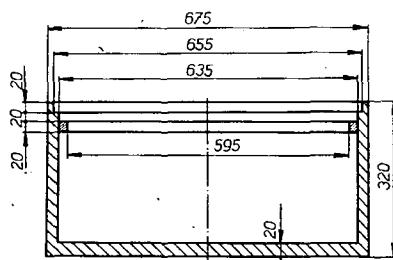

Obr. 71. Vnější vzhled reproduktorové soustavy o objemu 54 l

Obr. 73. Přední stěna ozvučnice reproduktorové soustavy o objemu 54 l

vypne nejlépe černá (hnědá nebo jiná) elasticá průdušná tkanina. Reproduktory na ozvučnici musí být velmi pečlivě utěsněny. Vnitřek skřínky je utlumen mítianem tloušťky 20 mm, který je nalepen anebo jinak upevněn na stěnách.

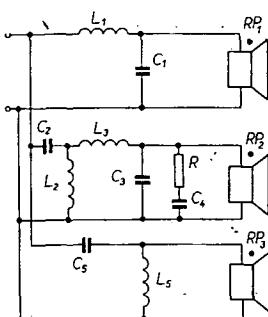
Obr. 72. Rozměry a konstrukční uspořádání soustavy o objemu 54 l

Je zvolena pasivní výhybka druhého řádu se směrnicí kmitočtového průběhu –12 dB/okt. Schéma zapojení výhybky je na obr. 74. Údaje součástek výhybky jsou uvedeny v tab. 6. Kompletne zhotovená výhybka namontovaná na pertinaxové desce o tloušťce 5 mm je upevněna ke dnu skřínky.

Naměřené výsledky

Kmitočtový průběh svorkového napětí na reproduktorech při konstantním napětí na vstupu soustavy je na obr. 75.

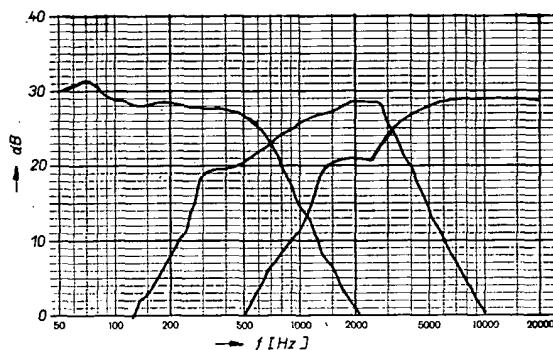
Důležitým parametrem je kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy, který je na obr. 76. Kmitočtová charakteristika této soustavy je patrná z obr. 77. Směrové charakteristiky této kombinace měřené v horizontální rovině jsou na obr. 78.

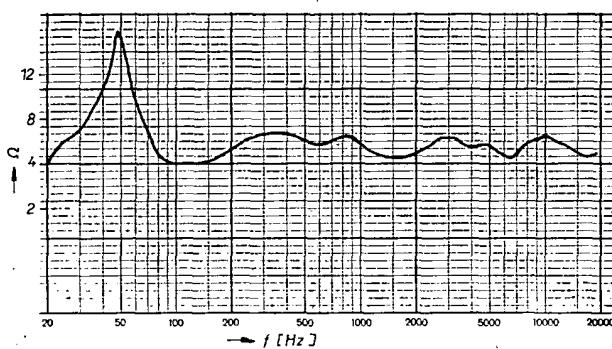
Obr. 74. Schéma zapojení výhybky reproduktorové soustavy o objemu 54 l

Tab. 6. Prvky výhybky

Osazení	Impedance [Ω]	L ₁ [mH]	L ₂ [mH]	L ₃ [mH]	L ₄ [mH]	C ₁ [μF]	C ₂ [μF]	C ₃ [μF]	C ₄ [μF]	C ₅ [μF]	R [Ω]
RP ₁ -ARN 8604	4										
RP ₂ -ARZ 4604	4	3,3	3	0,45	0,45	64	24	16	6	8	5
RP ₃ -ARV 3604	4										
RP ₁ -ARN 8608	8										
RP ₂ -ARZ 4608	8	6,6	6	0,9	0,9	32	12	8	3	4	10
RP ₃ -ARV 3608	8										

Obr. 75. Kmitočtový průběh reproduktorů v reproduktorských soustavách o objemu 54 l.

Obr. 76. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy o objemu 54 l.

Shrnutím všech naměřených údajů lze tuto kombinaci zařadit do skupiny nejkvalitnějších reproduktorských soustav zhotovených s našimi dostupnými reproduktory. S výměnou akustického výkonu může ozvučit i větší místnosti, než je průměrný obývací pokoj. Soustavu je vhodné zapojit do velmi kvalitního řetězce s výkonnějším koncovým zesilovačem. Soustava je vhodná pro náročnější posluchače. Svými výbornými elektroakustickými vlastnostmi konkuruje špičkovým zahraničním reproduktorským soustavám.

6.8 Reproduktorská soustava o vnitřním objemu 64 l s pasivním záříčem

Návrh vyzařovacích jednotek

Z důvodu menšího nelineárního zkreslení a lepšího kmitočtového průběhu akustického tlaku v oblasti nízkých kmitočtů se dnes zavádí bas-reflexové ozvučnice nebo jejich modifikace, ozvučnice s pasivním záříčem. U pasivního záříče je použit stejný typ reproduktoru jako u aktivního reproduktoru s nízkým rezonančním kmitočtem, ovšem bez magnetu a kmitací čívky.

Jako aktivní reproduktor s nízkým rezonančním kmitočtem pro přenos signálů nízkých kmitočtů je použit typ ARN 6604. Při požadavku vstupní impedance 8Ω pak bude třeba použít reproduktor typu ARN 6608. Pro přenos signálů středních kmitočtů je zvolen reproduktor typu ARZ 4604 (pro 8Ω ARZ 4608). Pro přenos signálů vysokých kmitočtů je určen reproduktor typu ARV 3604 (pro 8Ω ARV 3608). „Reproduktor“, sloužící jako pasivní záříč, je typu ARN 6604 bez kmitací čívky a magnetu.

Ozvučnice s pasivním záříčem

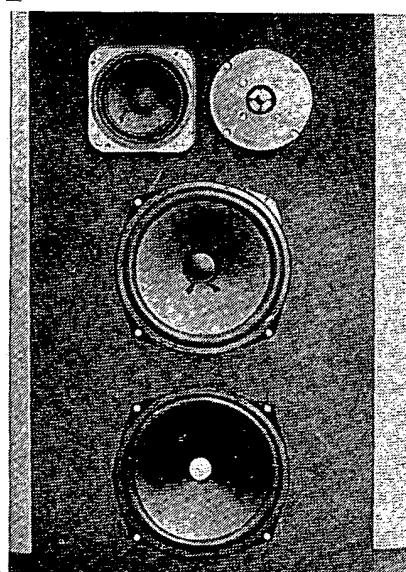
Bas-reflexovou ozvučnicí, u níž je akustická hmotnost Helmholtzova rezonátoru reprezentována hmotností pomocné membrány, je vidět na obr. 79. Pomocná membrána o akustické hmotnosti m_m a poddajnosti c_m musí mít rezonanční kmitočet f_m značně nižší, než je rezonanční kmitočet ozvučnice.

Rozměry ozvučnice a sestavy jsou na obr. 80.

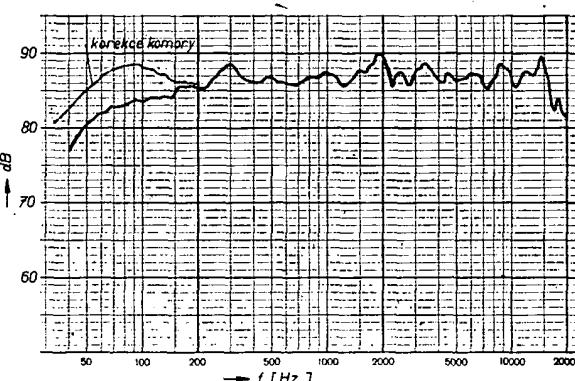
Celkový činitel jakosti $Q_{ts} = 0,52$ a požadovaný $Q_{ts} = 0,37$. Cílová impedance v rezonanci se musí změnit přibližně třikrát. Prakticky zhotovíme akustický odpor tak, že po obvodě přilepíme molitanovou desku o tloušťce asi 30 mm.

Výhybky soustavy

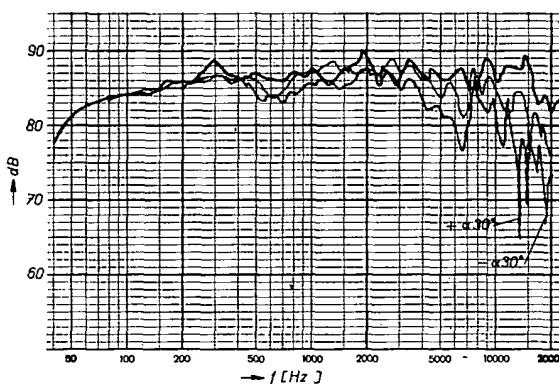
U této soustavy je použita výhybka druhého řádu s útlumem 12 dB/okt. Délci kmitočty jsou $f_1 = 650$ Hz a $f_2 = 3500$ Hz.

Obr. 79. Vnější vzhled reproduktorské soustavy o objemu 64 l.

Obr. 77. Kmitočtová charakteristika soustavy o objemu 54 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 78. Směrové vlastnosti reproduktorské soustavy o objemu 54 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy

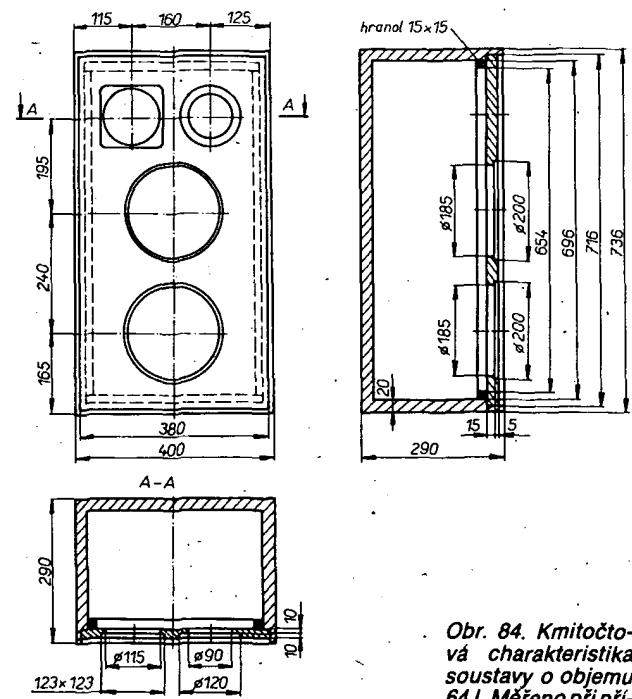
Technické parametry

Jmenovitá impedance:	4Ω (8Ω)
Max. standardní příkon:	40 VA
Špičkový hudební příkon:	120 VA
Kmitočtový rozsah v tolerančním poli A podle obr. 10:	30 až 22 000 Hz
Charakteristická citlivost:	87 dB/11 VA/1 m
Použité reproduktory:	ARN 8604 (ARN 8608) ARZ 4604 (ARZ 4608) ARV 3604 (ARV 3608)
Druh ozvučnice:	uzavřená.
Volný objem ozvučnice:	50 dm ³ .
Vnější rozměry (v × š × h):	675 × 390 × 320 mm. druhého řádu, -12 dB/okt.
Výhybka:	
Nelineární zkreslení při příkonu 4 VA v kmitočtovém pásmu 40 až 125 Hz:	1,5 %, 0,8 %,
125 až 250 Hz:	0,5 %.
250 až 5000 Hz:	

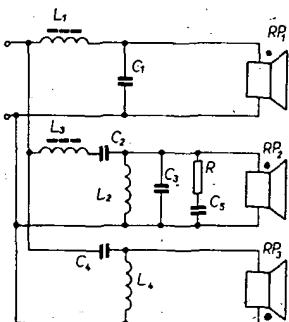
Tab. 7. Prvky výhybky

Napětí naměřené na výstupech elektrické výhybky (měřeno s reproduktory) je na obr. 82. Schéma zapojení výhybky s reproduktory je na obr. 81. Údaje uvedené v tab. 6 platí jak pro výhybku soustavy 4 Ω , tak pro výhybku soustavy 8 Ω . Vyrovnání kmitočtové charakteristiky dosáhneme přefázováním středotónového reproduktoru oproti ostatním.

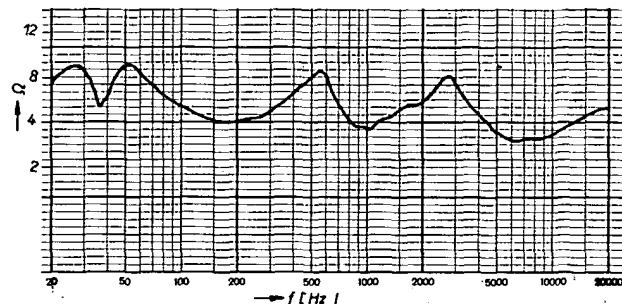
Osazení	Impedance [Ω]	L_1 [mH]	L_2 [mH]	L_3 [mH]	L_4 [mH]	C_1 [μF]	C_2 [μF]	C_3 [μF]	C_4 [μF]	C_5 [μF]	R [Ω]
RP ₁ -ARN 6604	4										
RP ₂ -ARZ 4604	4	2,2	1,8	0,56	0,36	32	20	6	5	6	4,9
RP ₃ -ARV 3604	4										
RP ₁ -ARN 6608	4										
RP ₂ -ARZ 4608	4	4,4	3,6	1,12	0,72	16	10	3	2,5	3	8,2
RP ₃ -ARV 3608	4										

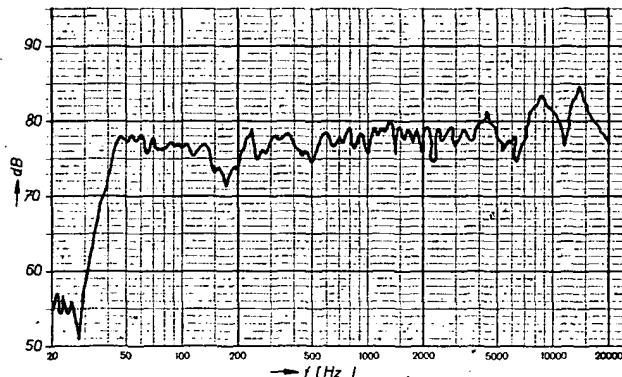
Obr. 80. Rozměry o konstrukční uspořádání reproduktorové skřínky o objemu 64 l

Obr. 81. Schéma výhybky soustavy o objemu 64 l

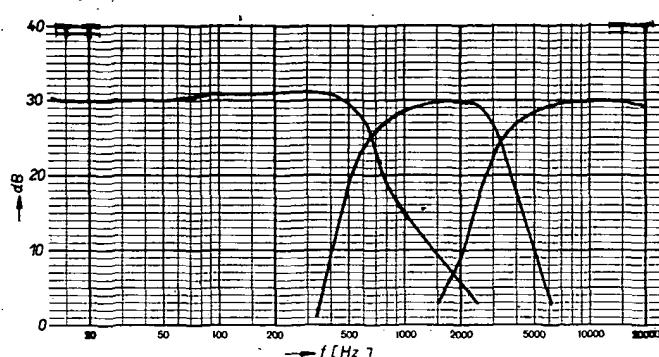
Obr. 83. Kmitočtový průběh vstupní impedance reproduktorové soustavy o objemu 64 l

Naměřené výsledky

Kmitočtový průběh svorkového napětí na reproduktorech při konstantním napětí na vstupu soustavy je patrný z obr. 82. Kmitočtový průběh impedance soustavy je na obr. 83. Kmitočtová charakteristika soustavy je na obr. 84 (bylo měřeno v poloprostoru 2π podle obr. 84). Z naměřených výsledků je vidět, že tato soustava patří mezi velmi kvalitní kombinace.

Pomocí pasivního záříče se dosáhne podstatně menšího nonlineárního zkreslení a lepšího kmitočtového průběhu akustického tlaku na nízkých kmitočtech.

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4 Ω (8 Ω).

Kmitočtový rozsah

v tolerančním poli A

podle obr. 10: 40 až 20 000 Hz.

Max. standardní

příkon: 20 W.

Max. hudební příkon: 60 W.

Charakteristická

citlivost: 88 dB/1 V/1 m.

Použité

reproduktoře: ARN 6604 (ARN 6608)
ARZ 4604 (ARZ 4608)
ARV 3604 (ARV 3608)

Druh ozvučnice: bas-reflexová
s pasivním záříčem.

Volný objem ozvučnice: 62 dm³.

Vnější rozměry (v x š x h): 736 x 400 x 290 mm.
 $f_1 = 650$ Hz;

Dělící kmitočty: $f_2 = 3500$ Hz.
druhého řádu,
-12 dB/okt.

Výhybka:

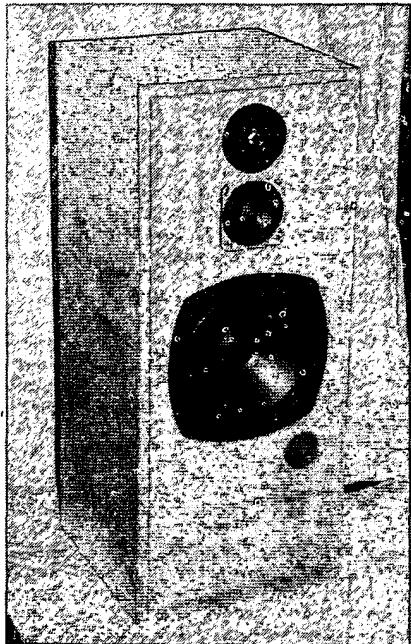
Nelineární zkreslení
při příkonu 2 VA
v kmitočtovém pásmu
40 až 125 Hz: $\leq 1,8 \%$,
125 až 250 Hz: $\leq 0,8 \%$,
250 až 5000 Hz: $\leq 0,5 \%$.

Obr. 82. Kmitočtový průběh svorkových napětí reproduktorů v soustavách o objemu 64 l

6.9 Reproduktorová soustava o vnitřním objemu 110 l s bas-reflexovou ozvučnicí

Návrh vyzařovacích jednotek

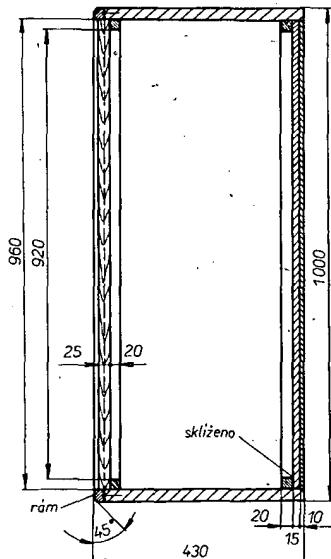
Tato reproduktorová soustava je třípásmovou soustavou s bas-reflexem o vnitřním objemu 110 l. Má špičkový hudební příkon 120 W. Pro přenos signálů nízkých kmitočtů je zvolen reproduktor typu ARN 8604. Jako středotónový reproduktor je použit typ ARZ 4604. Přenos signálů vysokých kmitočtů zajišťuje reproduktor typu ARV 3604. Celkový vzhled této soustavy, bez rámečku a předního plátna je vidět na obr. 85.

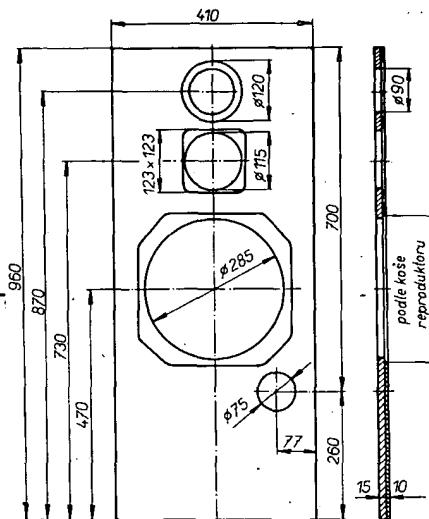
Obr. 85. Vnější vzhled reproduktorové soustavy o objemu 110 l

Řešení ozvučnice

Základem soustavy je bas-reflexová ozvučnice, nátrubek je vestavěn do přední ozvučnice za rezonátor. Nátrubek je zhotoven z novodurové trubky o světlosti 71 mm a vnějším průměru 75 mm a délce 124 mm. Celkový pohled na řez a rozměry skřínky je patrný z obr. 86. Trubka je na obou koncích zaoblená, aby nedocházelo ke ztrátám vzniklým prouděním vzduchu. Stěny ozvučnice jsou zhotoveny z laťovky o tloušťce 20 mm a jsou vzájemně velmi dobře utěsněny a sklízeny. Uprostřed jsou stěny využity laťovkami o rozměru 20 × 30 mm. Přední stěna ozvučnice, na které jsou připevněny zářiče a bas-reflexový nátrubek, je zhotovena z laťovek

Obr. 86. Rozměry skřínky s rámečkem reproduktorové soustavy o objemu 110 l

Obr. 87. Rozměry a konstrukční uspořádání přední stěny ozvučnice reproduktorové soustavy o objemu 110 l

o tloušťkách 15 + 10 mm, jak je patrné z obr. 87. Zadní stěna skřínky je zhotovena stejným způsobem z laťovek o tloušťce 15 a 10 mm. Skřínka je pak velmi bytelná. Uvnitř skříně jsou na všech stěnách nalepeny (popř. upevněny napínáky) molitanové desky o tloušťce 30 mm. Na dně skřínky je upevněna buď klasická výhybka soustavy nebo elektronická výhybka s koncovým zesilovačem o příkonu 40 W.

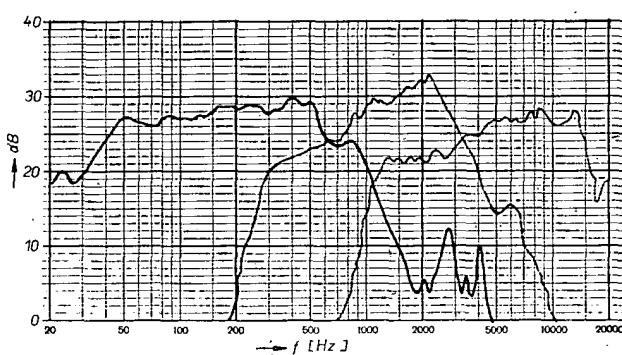
Výhybky soustavy

U této soustavy jsou dvě možnosti, lze buď použít klasickou výhybku druhého řádu -12 dB/okt, nebo elektronickou výhybku s koncovým zesilovačem. Schéma zapojení klasické výhybky je obdobné jako u reproduktorové soustavy, která je uvedena v kapitole 6.7. Druhá varianta se v objemu a rozmístění součástí moc nemění, hlavní změny se týkají složitosti a nákladů. K jejímu zhotovení je zapotřebí především více času, šikovnosti a zkušenosti. Vzhledem k tomu, že aktivní reproduktorové soustavy si vyžadují samostatný článek, vrátíme se k řešení této alternativy později. Koncový zesilovač pro tuh soustavu by měl mít výkon asi kolem 40 W. Pokud se zvolí zesilovač o větším výkonu, je třeba uvažovat o zařazení ochranného elektronického zařízení, reagujícího na přetížení soustavy, aby se zabránilo jejímu poškození.

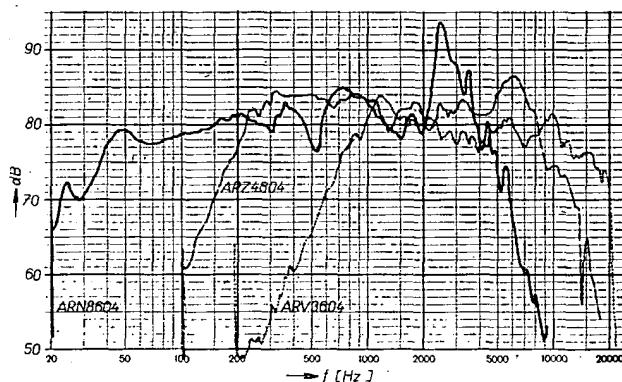
Naměřené výsledky

U soustavy podle obr. 85 byly změřeny jen nejdůležitější parametry. Kmitočtový průběh svorkových napětí na reproduktorech při konstantním napětí na vstupu soustavy s klasickou výhybkou (viz obr. 74) je na obr. 88. Kmitočtové průběhy signálů na jednotlivých reproduktorech v uvedené skříně jsou na obr. 89. Kmitočtový průběh hlubokotonového reproduktoru (zblízka) je na obr. 90. Celková kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy je na obr. 91. Směrové vlastnosti soustavy měřené v horizontální rovině jsou na obr. 92.

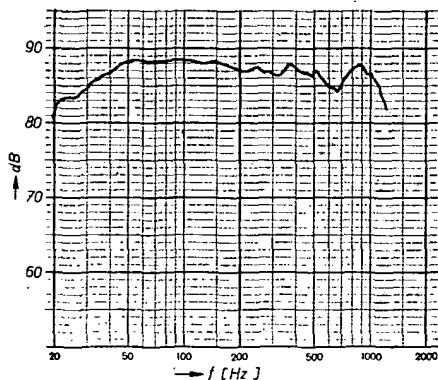
Shrneme-li všechna měření, lze tuto kombinaci zařadit mezi nejkvalitnější reproduktorové soustavy pro velmi náročné posluchače. Svými vlastnostmi je vhodná pro větší místnosti nebo menší poslechové sály. Vzhledem k velkým rozměrům a nákladnější výrobě je zhotovení této soustavy ovšem značně náročné.

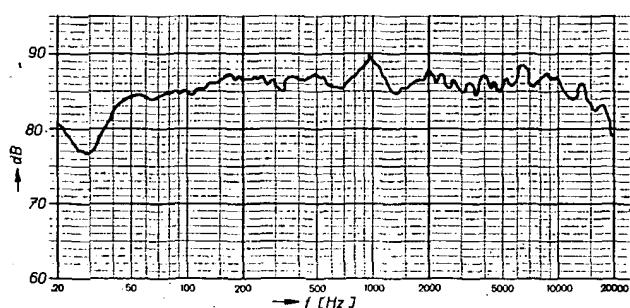
Obr. 88. Kmitočtový průběh svorkových napětí na reproduktorech u reproduktorové soustavy o objemu 110 l

Obr. 89. Kmitočtové charakteristiky reproduktoru v reproduktorových soustavách o objemu 110 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2 V$) ve vzdálenosti 1 m

Obr. 90. Kmitočtový průběh hlubokotonového reproduktoru v soustavách o objemu 110 l (měřeno zblízka)

Obr. 91. Kmitočtová charakteristika soustavy o objemu 110 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

Pokud je požadavek na jmenovitou impedanci 8Ω s pasivními výhybkami, pak je pouze třeba převzít údaje ze schématu na obr. 74 a v tab. 6.

Technické parametry

Jmenovitá impedance: 4Ω :

Max. standardní příkon: 40 W.

Max. hudební příkon: 120 W.

Kmitočtový rozsah

v tolerančním poli A

podle obr. 10: 26 až 20 000 Hz.

Kmitočtový průběh

bez poklesu: 35 až 18 000 Hz,
 ± 3 dB.

Charakteristická citlivost:

86 dB/1 VA/1 m.

Použité reproduktory: ARN 8604, ARZ 4604,

ARV 3604.

Druh ozvučnice: bas-reflexová.

Volný objem

ozvučnice: 106 dm³.

Vnější rozměry (v x š x h): 100 x 420 x 400 mm.

Výhybka: druhého řádu,
-12 dB/okt.
(nebo elektronická).

Nelineární zkreslení

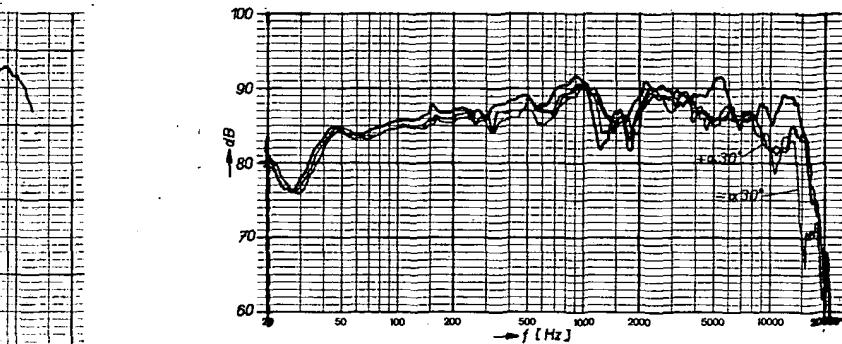
při příkonu 4 VA

v kmitočtovém pásamu

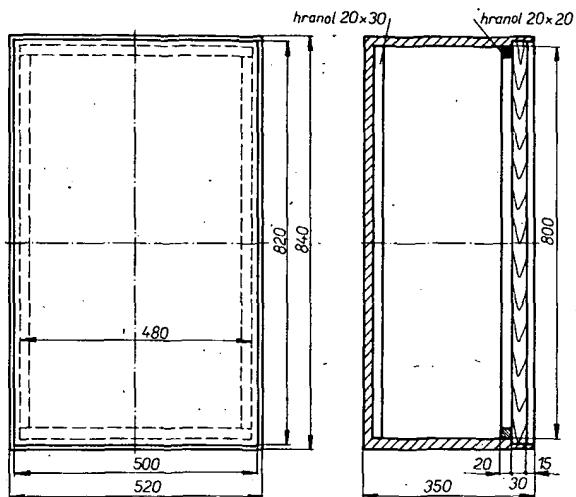
30 až 125 Hz: $\leq 1,5$ %,

125 až 250 Hz: $\leq 0,8$ %,

250 až 5000 Hz: $\leq 0,5$ %.

Obr. 92. Směrové vlastnosti reproduktorkové soustavy o objemu 110 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy

Obr. 93. Rozměry a konstrukční uspořádání reproduktorkové soustavy o objemu 120 l

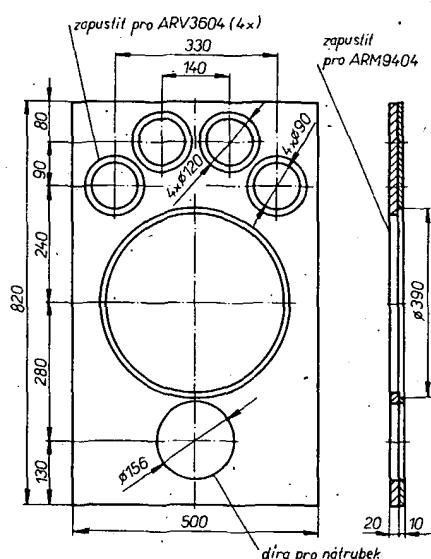
6.10 Reproduktorková soustava o vnitřním objemu 120 l s bas-reflexovou ozvučnicí

Návrh vyzařovacích jednotek

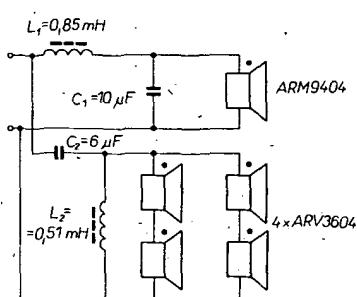
Tato reproduktorková soustava je dvouspámovou soustavou o vnitřním objemu 120 l s bas-reflexovou ozvučnicí s maximálním standardním příkonem 150 VA a jmenovitou impedancí 4Ω .

Kombinace je určena pro hudební soustavy a skupiny a pro ozvučení středně velkých poslechových místností. Soustava je určena pro akustický přenos větších výkonů (hudby, zpěvu a řeči).

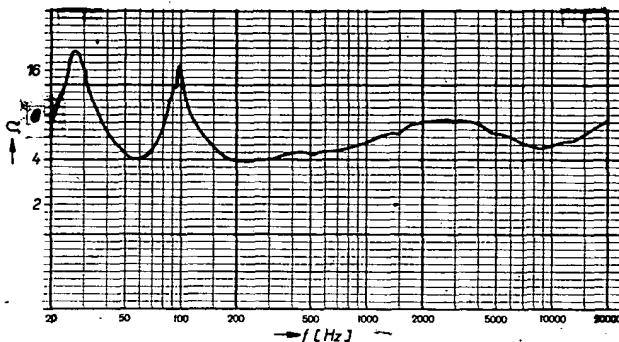
Pro přenos hlubokotonových signálů je zvolen reproduktor typu ARM 9404. Pro přenos signálů vysokých kmitočtů jsou zvoleny 4 kusy typu ARV 3604.

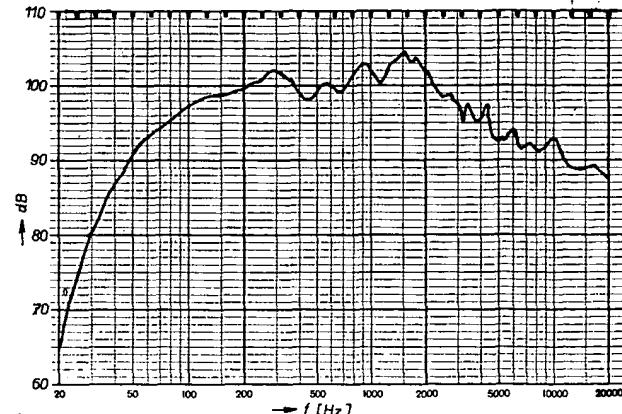
Obr. 94. Přední ozvučnice reproduktorkové soustavy 120 l

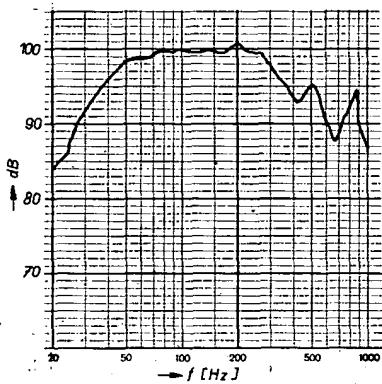
Obr. 95. Schéma zapojení výhybky soustavy o vnitřním objemu 120 l

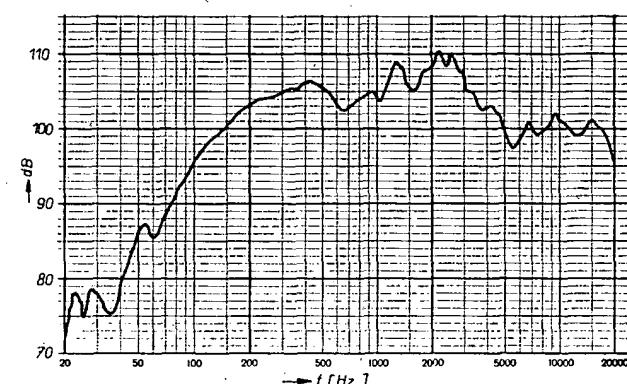
Obr. 96. Kmitočtový průběh vstupní impedance reproduktorové soustavy o objemu 120 l

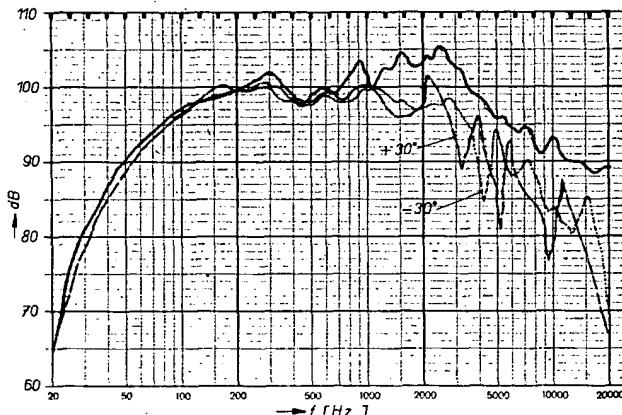
Obr. 98. Kmitočtová charakteristika soustavy o objemu 120 l. Měřeno do plného prostoru 4π při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m

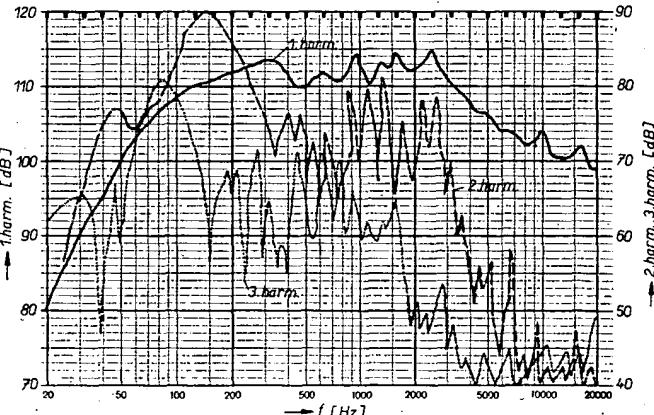
Obr. 97. Kmitočtová charakteristika soustavy o objemu 120 l (měřeno zblízka)

Obr. 99. Kmitočtová charakteristika reproduktorové soustavy o objemu 120 l. Měřeno při příkonu 15 VA ($U_g = 7,7$ V) ve vzdálenosti 3 m

Obr. 100. Směrové vlastnosti reproduktorové soustavy o objemu 120 l. Měřeno při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V) ve vzdálenosti 1 m v ose On a ve směru $\pm 30^\circ$ od osy

Obr. 101. Kmitočtové charakteristiky (první až třetí) harmonické soustavy o objemu 120 l. Měřeno při příkonu 75 VA ($U_g = 17,3$ V) ve vzdálenosti 1 m

stěny skřínky jsou vyztuženy laťovkami o rozměrech $20 \times 30 \times 800$ mm.

Přední stěna skřínky, na níž jsou připevněny zářiče, a v níž je vytvořen bas-reflexový otvor, je zhotovena ze dvou navzájem sklízených překližek o tloušťce 15 a 10 mm. Přední stěna skřínky je ke skřínce napevně přisroubovaná a přilepena. Reproduktory se připevňují zvenku. Tím je skřínka kompaktní, nerozebiratelná, velmi bytelná a pevná. Po všech vnitřních stranách stěn jsou upevněny molitanové desky o tloušťce 30 mm, tlumící vibrace stěn a stojaté vlny. Na dně skřínky je upevněna výhybka soustavy.

Vzhledem k tomu, že tato reproduktová kombinace je poměrně velká a těžká, je vhodné připevnit na její boční stěny držáky, které lze koupit v železářství. Pro snadnou přemístitelnost doporučujeme

zespodu namontovat kolečka, která jsou také v prodeji (v obchodech s nábytkem nebo v železářství).

Stěny skřínky bud lakujeme nebo dýhujeme, nebo ještě lepě potáhneme tlustší koženkou barvy podle vlastního výběru. Před reproduktory je upevněn rám s průzvučnou elasticí tkaninou.

Výhybky soustavy

U této soustavy je výhybka druhého řádu se směrnici kmitočtového průběhu -12 dB/okt. Dělicí kmitočet 2,7 kHz je volen s ohledem na výsledné směrové a kmitočtové charakteristiky reproduktoru.

Schéma zapojení výhybky s reproduktory je na obr. 95. Tlumivka L_1 je zhotovená

a navinuta na transformátorovém jádře EI25 \times 20. Pokud není takové jádro k dispozici, lze použít samonosnou vzduchovou tlumivku, navinutou drátem CuL o průřezu 1,4 mm².

Naměřené výsledky

Po zhotovení a sestavení byly základní parametry soustavy změřeny. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy je na obr. 96. Kmitočtové průběhy v různých vzdálenostech od soustavy jsou uvedeny na obr. 97 až 99. Směrové vlastnosti této

soustavy jsou zřejmě z obr. 100 (byly měřeny v ose měřicího mikrofonu a při odklonění od ní o $\pm 30^\circ$). Současně bylo změřeno harmonické nelineární zkreslení při polovině standardního příkonu, 75 VA, a výsledky jsou v obr. 101.

Z naměřených výsledků je patrné, že soustava je vhodná k přenosu „silných“ akustických signálů – tím je určena pro hudební soubory a skupiny.

Technické parametry

Jmenovitá impedance:	4 Ω .
Kmitočtový rozsah v tolerančním poli B podle obr. 10:	50 až 18 000 Hz.
Max. standardní příkon:	150 W.
Spičkový hudební příkon:	300 W.
Charakteristická citlivost:	100 dB ± 2 dB.
Použité reproduktoře:	1x ARM 9404, 4x ARV 3604. molitan o tl. 30 mm.
Tlumení:	

Druh ozvučnice: bas-reflexová.

116 dm³.

Volný objem
ozvučnice:

840 x 620 x 350 mm.

Vnější rozměry
(v x š x h):

asi 35 kg.

Hmotnost:

2700 Hz.

Dělicí kmitočet:
druhého řádu,

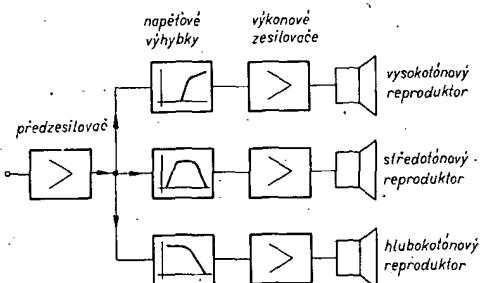
-12 dB/okt.

6.11 Aktivní soustavy

V posledních letech se do reproduktových soustav vestavují koncové zesilovače s aktivními výhybkami. Toto řešení má řadu předností. Pro toho, kdo by si přál takovou soustavu se zesilovačem a elektronickými filtry na rozdělení kmitočtového pásma zhotovit, jsou určeny následující informace.

Blokové schéma aktivních reproduktových soustav je na obr. 102. Aktivní soustavy mohou být realizovány se soustavami podle článků 6.5, 6.6, 6.7 a 6.9.

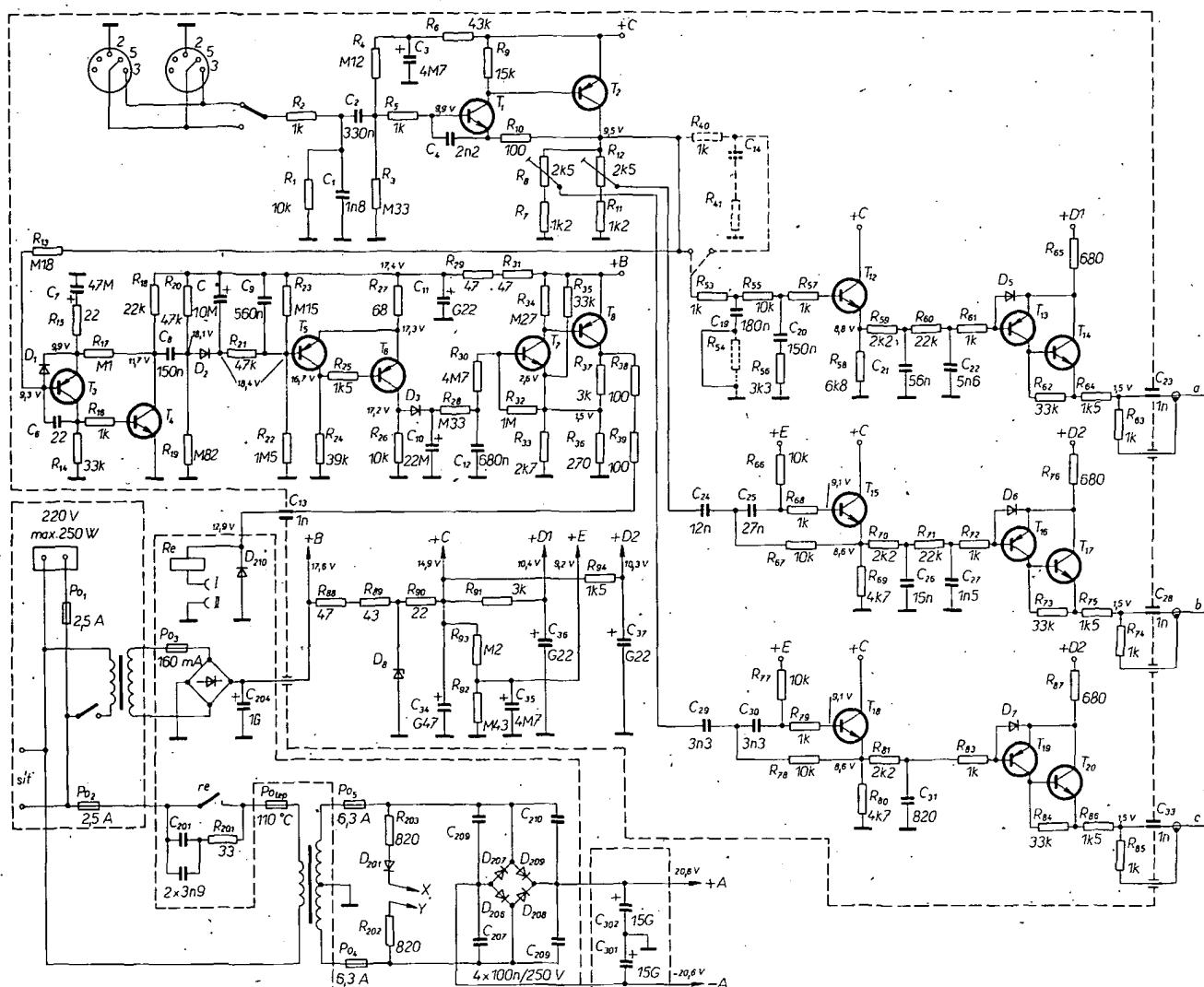
Pro reproduktové soustavy v článkách 6.7 a 6.9 je vhodné zapojení podle obr. 103. Zapojení je převzato z aktivních

Obr. 102. Blokové schéma elektronické výhybky reproduktové soustavy

soustav firmy Grundig (typ AKTIV-BOX 20). V tab. 8 a 9 jsou uvedeny polovodičové součástky z obr. 103 a odpovídající ekvivalentní tuzemské polovodičové prvky. Zapojení by mělo i s našimi součástkami být bez problémů uvedeno do provozu a splňovat požadované parametry.

Příklad uspořádání desek s plošnými spoji je na obr. 104.

T₁, T₂, T₃, T₄, T₅, T₆, T₇, T₈, T₉, T₁₀ - BC549C

T₁₁, T₁₂, T₁₃ - BC559C

T₁₄, T₁₅ - BC548C

T₁₆ - BC558B

T₁₇, T₁₈ - BC328/40

T₁₉, T₂₀ - BF450

T₂₁, T₂₂, T₂₃, T₂₄, T₂₅, T₂₆ - BC560B

T₂₇, T₂₈, T₂₉ - BC560A

T₃₀, T₃₁, T₃₂, T₃₃ - BC547B

T₃₄, T₃₅, T₃₆ - BC327/25

T₃₇, T₃₈, T₃₉ - BD135

T₄₀, T₄₁, T₄₂ - BD440

T₄₃, T₄₄, T₄₅ - BD439

T₄₆, T₄₇, T₄₈ - BD908

T₄₉, T₅₀, T₅₁ - BD907

D₁, D₂, D₃, D₄, D₅, D₆, D₇, D₈ - 1N4148

D₉ - 1N4001

D₂₁₀ - SKE25/04

D₂₀₇, D₂₀₉ - BZK55C7VS ZPD75

D₁₀₁, D₄₀₁ - AA143

D₁₀₂, D₄₀₂, D₁₀₄ - 1N4002

D₁₀₃, D₁₀₄, D₄₀₃, D₄₀₄, D₁₄₃, D₁₄₄ - 1N4002

6.12 Reproduktorové soustavy se společným hlubokotónovým záříčem

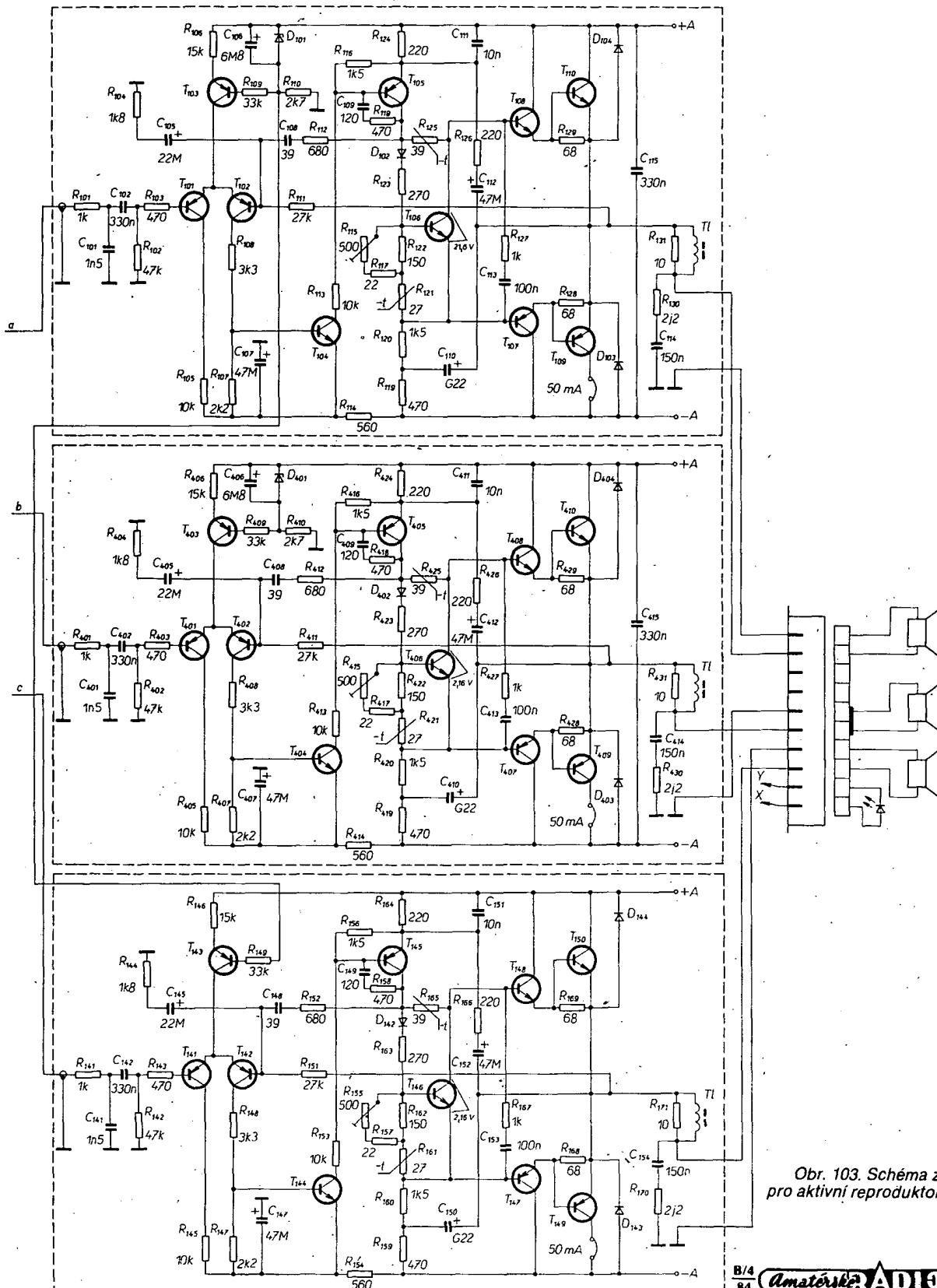
Netradičním řešením jsou reproduktové soustavy pro přenos stereofonního signálu se společným hlubokotónovým záříčem. Toto řešení bylo již dříve publikováno v literatuře, ale teprve nyní se některé firmy v Americe i Evropě (např. firma Philips) ujaly realizace této novinky v oboru akustiky. V posledních dvou letech se také v ČSSR realizují a ověřují

soustavy k reprodukci stereofonního signálu se společným hlubokotónovým záříčem.

Stereofonní přenos od nejnižších kmitočtů do 100 až 150 Hz nelze jednoznačně lokalizovat (tj. určit, z kterého kanálu se tyto kmitočty šíří). Hlubokotónové kmitočty se totiž šíří ve všech směrech a se stejnou intenzitou. Proto při stereofonní reprodukci skladby, v níž jsou zastoupeny velmi nízké kmitočty ve levém nebo pravém kanálu, nelze při poslechu z patřičné

vzdálenosti určit, z kterého kanálu se vlastně reprodukuje. Tato skutečnost vedla k řešení a ověření nového uspořádání akustických záříčů pro stereofonní reprodukci.

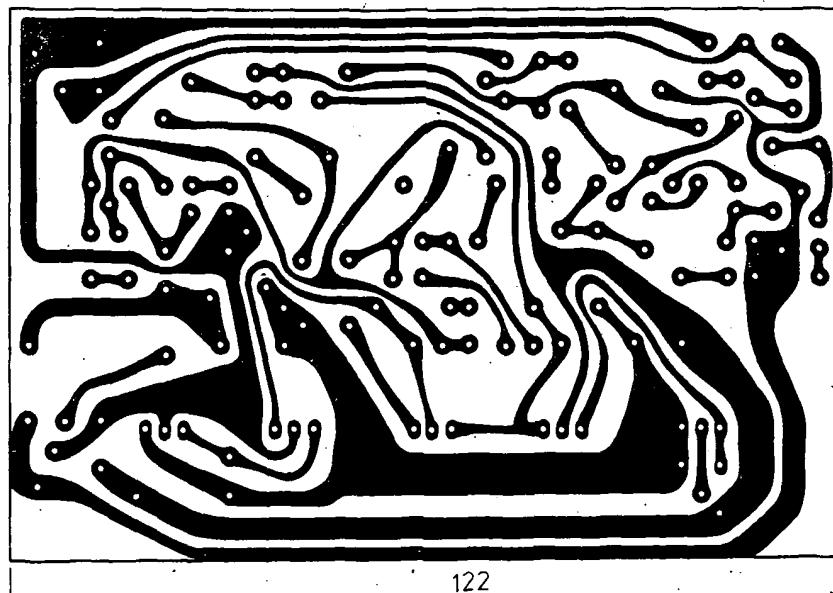
Řešení reproduktových soustav se společným hlubokotónovým systémem spočívá v tom, že se stereofonní signály ze zesilovače z obou kanálů sloučí do jedné hlubokotónové jednotky, tzv. subwoofer, která má za úkol přenést hudební signál od nejnižších kmitočtů do 100 až 150 Hz.

Obr. 103. Schéma zesilovače pro aktivní reproduktové soustavy

Tab. 8. Původní a náhradní osazení zesilovače tranzistory

Tranzistor zahraniční	Tranzistor ekvivalentní	Tranzistor zahraniční	Tranzistor ekvivalentní
T ₁ -BC549C	KC509 (KC239)	T ₁₀₂ -BC560B	BC177
T ₂ -BC559C	BC179 (KC309)	T ₄₀₂ -BC560B	BC177
T ₃ -BC559C	BC179 (KC309)	T ₁₄₂ -BC560B	BC177
T ₄ -BC548C	KC508 (KC238)	T ₁₀₄ -BC547B	KC507
T ₅ -BC558B	KC308	T ₄₀₄ -BC547B	KC507
T ₆ -BC328-40	KF517	T ₁₄₄ -BC547B	KC507
T ₇ -BC548C	KC508	T ₁₀₅ -BC327/25	BD139
T ₁₂ -BC549C	KC508	T ₄₀₅ -BC327/25	BD139
T ₁₃ -BC559C	BC179	T ₁₄₅ -BC327/25	BD139
T ₁₄ -BC549C	KC509	T ₁₀₆ -BD135	KC507
T ₁₅ -BC549C	KC509	T ₄₀₆ -BD135	KC507
T ₁₆ -BF450	BC179	T ₁₄₆ -BD135	KC507
T ₁₇ -BC549	KC508	T ₁₀₇ -BD440	KD334
T ₁₈ -BC549C	KC509	T ₄₀₇ -BD440	KD334
T ₁₉ -BF450	BC179	T ₁₄₇ -BD440	KD334
T ₂₀ -BC549C	KC508	T ₁₀₈ -BD439	KD333
T ₁₀₃ -BC560A	BC178	T ₄₀₈ -BD439	KD333
T ₄₀₃ -BC560B	BC178	T ₁₄₈ -BD439	KD333
T ₁₄₃ -BC560B	BC178	T ₁₀₉ -BD908	KD616
T ₁₀₁ -BC560B	BC172	T ₄₀₉ -BD908	KD616
T ₄₀₁ -BC560B	BC177	T ₁₄₉ -BD908	KD616
T ₁₄₁ -BC560B	BC177	T ₁₁₀ -BD907	KD606
T ₈ -BC328-40	KF517	T ₄₁₀ -BD907	KD606
		T ₁₅₀ -BD907	KD606

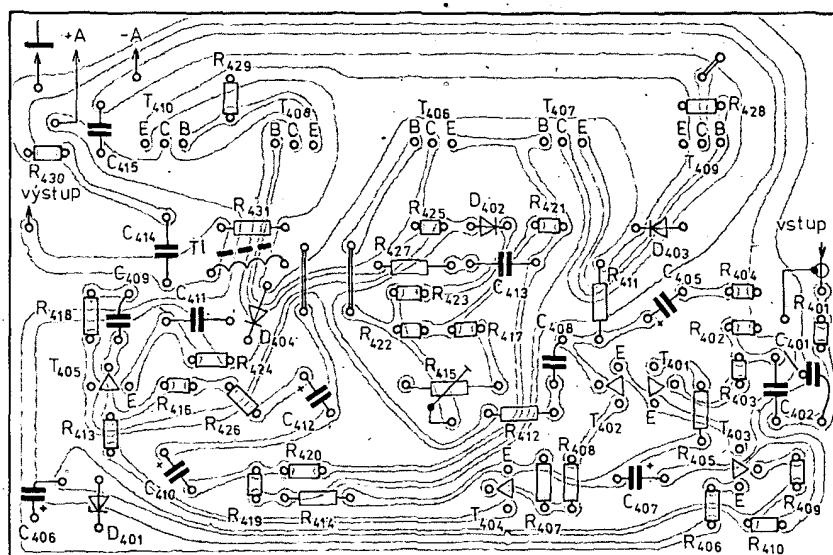
Obr. 104. Příklad řešení desek s plošnými spoji (S208)

Tab. 9. Původní a náhradní osazení zesilovače diodami

Dioda zahraniční	Dioda ekvivalentní
D ₁ -IN4148	KA225
D ₂ -IN4148	KA225
D ₃ -IN4148	KA225
D-GL201B20C300 (4x)	KY130
D ₈ -15V, 1W, 2 %	KZ260/15 (výběr)
D ₂₀₁ -IN4148	KA225
D ₅ -IN148	KA225
D ₆ -IN4148	KA225
D ₇ -IN4148	KA225
D ₂₀₆ až D ₂₀₉ (4x) - SKE2,5/0,4	4x KY710
D ₄₀₁ , D ₁₀₁ -BX55C, 7V5-ZP07,5	KZ260/7,5 V
D ₁₀₂ , D ₄₀₂ , D ₁₄₂ -AA143	O5
D ₁₀₃ , D ₄₀₃ , D ₁₄₃ -IN4002	KY196
D ₁₀₄ , D ₄₀₄ , D ₁₄₄ -IN4002	KY196

Tato hlubokotónová jednotka ve spojení s dvěma reproduktory soustavami, tzv. satelity, tvoří kompletní stereofonní reprodukční zařízení. Satelity, napojené přes výhybky z levého a pravého kanálu stereofonního zesilovače, přenáší akustický signál od 100 až 150 Hz do 20 000 Hz.

Jak je známo jsou jednotlivé reproduktory vicepásmových reproduktorských soustav výkonově zatíženy značně nerovnoměrně. Nejvíce jsou zatíženy hlubokotónové reproduktory, méně středotónové reproduktory a nejméně vysokotónové zářiče. Z tohoto hlediska je zřejmé, že jednotky se společným hlubokotónovým zářičem budou zatíženy maximálně a mnohem méně budou zatíženy satelitní jednotky. Proto mohou mít satelity reproduktory s podstatně menší výkonovou zatížitelností a z toho vyplývá i značně menší objem potřebný pro oba satelity. Objem skříně pro subwoofer bude poněkud menší než celkový objem reproduktorských soustav o stejném výkonu pro stereofonní reprodukci. To je jedna z předností tohoto uspořádání se společným hlubokotónovým zářičem. Další předností je, že se ušetří jeden hlu-

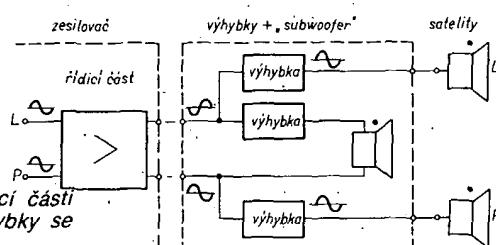

bokotónový reproduktor, další je to, že se hlubokotónová jednotka (subwoofer) může umístit kamkoliv v dané poslechové místnosti. Satelity, které jsou poměrně malé, se snadno umístí na stěně, nábytku či na knihovně tak, aby s posluchačem tvořily rovnoramenný trojúhelník.

Při návrhu reproduktorských soustav se společným hlubokotónovým zářičem bylo nutné vhodně vybrat příslušné reproduktory. Předpokládalo se, že toto zařízení by mělo být určeno především pro ozvučení bytových prostorů. Dále se předpokládalo, že se jedná o zařízení

střední cenové skupiny, které se má však svými vlastnostmi co nejvíce přiblížit požadavkům kladeným na zařízení typu hi-fi. Vycházelo se z toho, že tato soustava má ozvučit obytnou místnost o objemu asi 50 cm^3 s dobou dozvuku asi 0,6 s, což odpovídá dozvukové vzdálenosti 0,5 m.

Býlo vypracováno několik návrhů a některé byly realizovány a odzkoušeny. Přitom se ukázaly nedostatky a objevily se problémy při připojení této kombinace ke stereofonnímu zesilovači. Problémy spočívaly v tom, že společný hlubokotónový zářič s oběma satelity je zapojen do obou

Obr. 105. Blokové schéma řídící části stereofonního zesilovače a výhybky se zářiči

kanálů (fázování signálů), v jednom kanálu je proto nutné otočit fázi signálu. To znamená, že se musí upravovat zesilovač – tím se zesilovač ovšem může používat jen ve spojení s tímto druhem soustav.

Blokové schéma zapojení invertujícího signálu v řídící části stereofonního zesilovače ve spojení s výhybkou a zářičem je na obr. 105. Aby oba satelity vyzářovaly signál stejně polarity, je ve výhybce u jednoho z nich otočena polarita. Z blokového schématu nevyplývají podrobnosti o zapojení zesilovače a výhybky; jde o relativně složitý problém, po jehož definitivním vyřešení se k celé věci ještě na stránkách AR vrátíme. Ze zapojení je vidět, že se na hlubokotónovou jednotku přivádí dvojnosobné napětí (neboli čtyřnásobný výkon), proto bude hladina akustického tlaku signálu nízkých kmitočtů přinejmenším o 3 až 4 dB vyšší, než hladina signálu do satelitních zářičů. Toto zvýšení hladiny akustického tlaku na nízkých kmitočtech není na závadu, naopak, zdůrazní kmitočtu v oblasti od 30 do 150 Hz odpovídá rozložení výkonu v přirozeném akustickém signálu (hudba).

Nové soustavy s tímto zapojením musí mít upravený stereofonní zesilovač, čímž se celé zařízení poněkud komplikuje. Proto se v současné době hledají nová řešení, aby bylo možno tento druh reproduktorských soustav připojit k jakémukoli stereofonnímu zesilovači.

Volba reproduktorů a ozvučnic

Při volbě reproduktorů bereme ohled na velikost obytné místnosti, kterou chceme ozvučit i maximální standardní příkon. Z toho vyplývá maximální velikost ozvučnice pro subwoofer a pro oba satelity.

Vycházíme také ze stávajících reproduktorů, které jsou u nás vyráběny. Pro daný účel přicházejí v úvahu pro hlubokotónovou část dva typy reproduktorů, a to ARN 6604/8 a ARN 8608/4 s dolním mezním kmitočtem 30 Hz. Zvolíme si menší hlubokotónový reproduktor typu ARN 6608/4. Pro dosažení dolního mezního kmitočtu $f_d = 30$ Hz s tímto reproduktorem je nutný objem ozvučnice 100 l. Tak velká ozvučnice pro basovou jednotku se jeví pro obytné místnosti jako neúměrná. Menší ozvučnice s těmito reproduktory by bylo možno použít tehdy, když bychom místo jednoho reproduktoru použili dva zářice typu ARN 6604, zapojené v sérii a v konstrukčním uspořádání za sebou v tandemu. Maximální dosažitelná hladina akustického signálu by byla stejná jako v uspořádání s jedním reproduktorem, pouze maximální příkon by byl dvojnásobný.

V uvedeném uspořádání by byl nutný objem ozvučnice 50 l. Ozvučnice by byla bas-reflexového typu (novodurový nátrubek o $\varnothing 75$ mm a délce 200 mm), má přijatelný objem, vyrovnanou kmitočtovou charakteristiku a vysokou zatižitelnost. Reproduktoru skříňku o objemu 50 l lze zhotovit buď ze dřeva, z novodurové desky, či novodurové trubky. Novodurová trubka o vnitřním průměru 300 až 400 mm a tloušťce stěn 7 až 8 mm je vhodná pro tuto ozvučnici a má proti ostatním některé přednosti: je velmi pevná, její stěny nekmitají. Reproduktory se mohou připevnovat na dno válce, je-li vzdálenost dna ozvučnice od podlahy alespoň 20 cm. (nožičky nebo jedna „noha“ na prostředku válce s kultým podstavcem). V tomto případě zářič vyzářuje akustický signál do podlahy a přitom to není po akustické straně na závadu. Válcová ozvučnice je svým řešením neobvyklá a její umístění v interiéru je ne pro

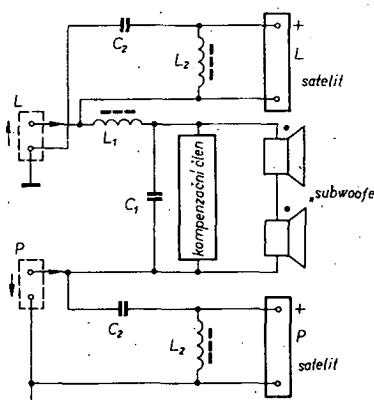
každého vhodné; válcová ozvučnice může mít dvoji funkci, jednak může pracovat jako akustický zářič a jednak může sloužit jako podstavec pro bytové doplňky.

K této vyzářovací jednotce jsou vhodné dvoupásmové soustavy – satelity o objemu 5 až 6 litrů. Pro osazení satelitu pro přenos od 150 do 4000 Hz je nejlepší reproduktor typu ARN 5608 a pro přenos nad 4000 Hz vysokotónový reproduktor ARV 3608. Tyto satelity mají uzavřenou ozvučnici a jsou vyplněny porézním materiálem – molitanem.

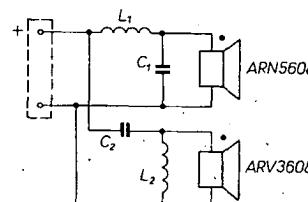
Umístění satelitů v obytných místnostech není vzhledem k jejich rozměrům problémem. Hlubokotónová jednotka, která má větší rozměr, může být umístěna dekolé v místnosti, nejlépe u zdi nebo v rohu. Jsou-li satelity dostatečně vzdáleny, dosáhne se optimálního stereofonního efektu.

Výhybky pro soustavy

Pro tyto nové reproduktorské soustavy jsou určeny výhybky druhého rádu jak pro subwoofer, tak pro satelity (obecně podle obr. 106 a 107). Pořizovací cena výhybky pro basové jednotky se jeví jako poměrně dosti velká v důsledku dělicího kmitočtu 150 Hz. Pro tento kmitočet budou mít tlumivky indukčnost až 17 mH a kondenzátory kapacity 64 μ F pro soustavu 8 Ω . Pro dělicí kmitočet 100 Hz budou indukčnosti a kapacity ještě větší.

Obr. 106. Schéma zapojení výhybky u skříňky subwooferu

Obr. 107. Schéma zapojení výhybky satelitu

Pokud se některému amatérovi toto nové řešení zamlouvá a má k dispozici malé kvalitní reproduktorské soustavy, které by využívaly satelity pro tuto soupravu, pak zbyvá zhotovit si pouze hlubokotónovou jednotku a upravit zesilovač tak, aby jeden kanál byl invertující.

Toto řešení se doposud neprosadilo ve výrobním procesu, ale věřím, že některí z čtenářů ocení toto nové řešení a uspořádání pro kvalitní stereofonní reprodukci hudebního signálu a lepší uspořádání v poslechové místnosti.

6.13 Reproduktory do osobních automobilů

Všude jsme provázeni hudbou. Na pracovišti, na poli, na pláži, na rekreaci či za jízdy v dopravních prostředcích. Dobrá a kvalitní hudba, která nás všechny provází, bývá často vhodným lékem proti únavě a vyléčí dobrou náladu, jak v práci, doma, tak i při jízdě v dopravním prostředku. Z toho vyplývá, že si musíme vybrat nejen kvalitní a přijatelnou skladbu, ale také musíme mít kvalitní zařízení včetně elektroakustických měničů. Skoro každý moderní a cenově náročnější auto má vestavěn buď rozhlasový přijímač, kazetový přehrávač, nebo obojí döhromady. V mnoha případech jsou automobily vybaveny stereofonními zařízeními a tím i stereofonní reproducíci zvuku. Zkrátka, jak je vidět, elektroakustika je všechny s námi, a proto jí musíme věnovat větší pozornost s ohledem na její kvalitu.

Podmínky pro reprodukci akustického signálu v osobních automobilech jsou poněkud horší než v obytných či poslechových místnostech. Především základní tluk motoru a z karoserie při obtékání vzdachu zhoršují přenosové akustické vlastnosti. Dále prostor v kabíně automobilu je poněkud malý pro dokonalou reprodukci signálu. Umístění zářičů v kabíně automobilu není také vždy optimální.

Reproduktorové zářice určené do výbavě automobilu by měly být rozměrově nevelké. Tyto zářice by měly být odolné vůči otřesům a vibracím. Citlivost u těchto systémů má být poněkud větší, aby i při malém vybuzení byl užitečný signál značně větší než úroveň tluku a přitom nezkruslený.

K orientaci a možnému výběru vhodných zářičů uvedeme výsledky měření a parametry u některých akustických zářičů, určených do automobilů, vyrobených v ČSSR a v zahraničí.

Reproduktorový zářič typu 2110 B

Jedná se o výrobek K. p. TESLA Bratislavu. Tento zářič je umístěn v obdélníkové skřínce o rozměrech 165 x 112 x 86 mm z plastické hmoty. Skříňka se skládá ze dvou částí. Na přední části je umístěn reproduktor typu ARE 4804, 4 Ω , 4 W. Před reproduktorem je ochranná lisovaná mřížka z lehčených plastů, která je dostatečně prodyšná. Pod touto mřížkou je navíc průzvučná tkanina, která chrání membránu systému od prachu a poškození. Skříňka je smontována čtyřmi šrouby. Prostor ve skřínce je vyplněn vatou; skříňka je opatřena otočným držákem k upevnění v karoserii automobilu.

Reproduktorová soustava 2110 B má tyto základní parametry:

Jmenovitá impedance: 4 Ω .

Kmitočtový rozsah: 210 až 15 000 Hz.

Max. standardní

příkon: 4 W.

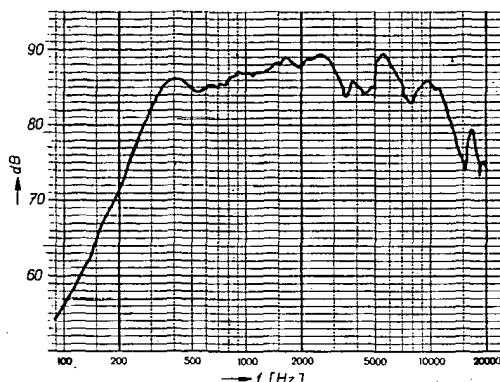
Max. hudební příkon: 8 W.

Charakteristická

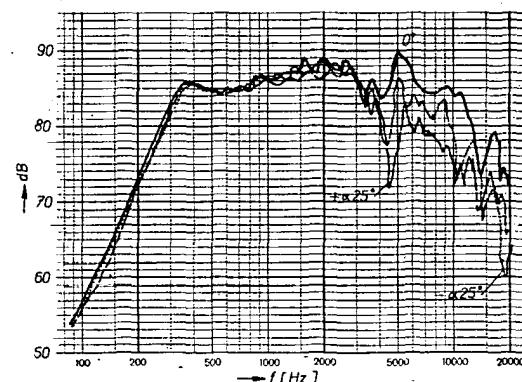
citlivost: 86 dB/W/m.

Vnitřní objem: asi 1,2 l.

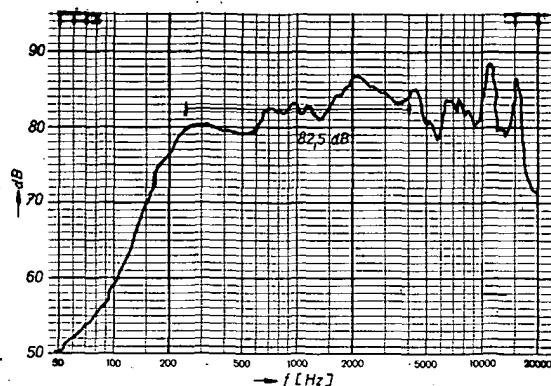
U jednoho vzorku byla měřena kmitočtová charakteristika v bezodrazové akustické komoře (viz obr. 108). U tohoto vzorku byly také změřeny směrové vlastnosti zářiče (obr. 109).

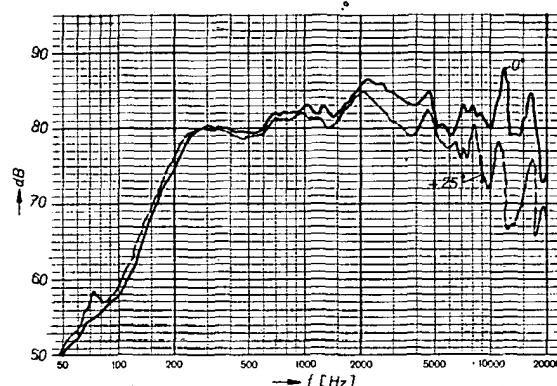
Obr. 108. Kmitočtová charakteristika záříče typu 2110 B. Měřeno v ose reproduktoru ve vzdálosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

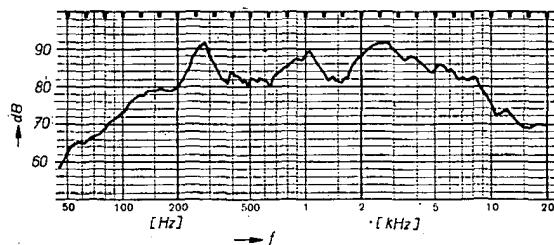
Obr. 109. Směrové vlastnosti záříče typu 2110 B. Měřeno v ose reproduktoru v horizontální rovině 0° a od osy $\pm 25^\circ$ při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

Obr. 110. Kmitočtová charakteristika sférického záříče typu ARS 125. Měřeno ve vzdálosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

Obr. 111. Směrové vlastnosti sférického záříče ARS 125. Měřeno ve vzdálenosti 1 m v ose reproduktoru 0° a od osy $\pm 25^\circ$ při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

Obr. 112. Kmitočtová charakteristika sférického záříče ARS 125. Měřeno v kabině vozu ŠKODA 120 L ve vzdálosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

Sférický reproduktor ARS 125

Sférický reproduktor typu ARS 125 je kulový záříč o vnějším průměru 120 mm. Skládá se ze dvou částí z lehčených hmot. Na přední části ozvučnice je perforovaný plech, který je dostatečně průzvučný. Tento sférický záříč má podstavec také z lehčených hmot. Na podstavci jsou otvory pro upevnění záříče do kabiny automobilu. Kulový záříč lze natáčet kolmo vůči podstavci asi o 40° . Výrobcem sférických reproduktorů je TESLA Valašské Meziříčí. Kromě typu ARS 125 vyrábí tento podnik ještě sférické reproduktory systému typu ARS 124 a ARS 575. U těchto tří typů jsou použity reproduktory typu ARX 364 a ARX 368 o průměru 103 mm.

Základní technické parametry těchto sférických záříčů jsou:

	ARS 124 ARS 125	ARS 575
Jmenovitá impedance:	$4 \Omega \pm 50\%, -10\%$	$8 \Omega \pm 50\%, -10\%$
Max. standardní příkon:	5 W,	5 W.
Max. špičkový příkon:	10 W,	10 W.
Kmitočtový rozsah:	200 až 15 000 Hz,	100 až 15 000 Hz.
Charakteristická citlivost:	84 dB,	84 dB.
Průměr ozvučnice:	120 mm,	-
Vnitřní objem:	11,	3 l.
Hmotnost:	1,3 kg,	1,6 kg.

U vzorku ARS 125 byly změřeny některé základní vlastnosti. Kmitočtová charakteristika je na obr. 110. Na tomto obrázku je vidět charakteristickou citlivost v pásmu od 250 do 4000 Hz. Směrové vlastnosti jsou patrné z obr. 111.

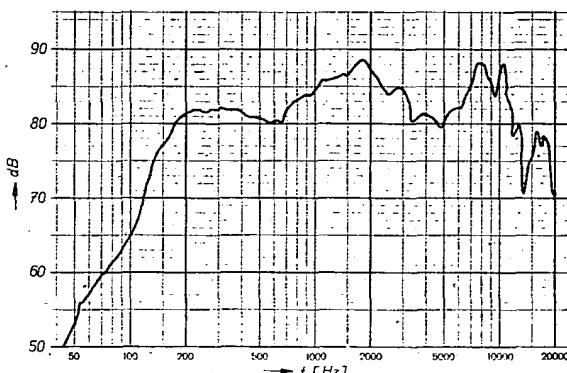
Se stejným vzorkem byly měřeny také akustické vlastnosti v osobním automobilu ŠKODA 120 L. Reproduktor ARS 125 byl umístěn na odkládací plošině před zadním oknem vozu. V kabině byl instalován mikrofon ve vzdálosti 1 m od záříče, mezi přední sedadla vozu, ve výšce hlavy řidiče. Reproduktor byl napojen sinusovým tónem z generátoru typu 1024 firmy B a K s kmitočtovým rozkmitáním signálů – šířka pásmu 30 Hz. Tato kmitočtová modulace je nutná pro vyloučení stojatých vln v kabině vozu. Výsledky měření jsou na obr. 112. Kmitočtová charakteristika u tohoto měření nad 5000 Hz není směrodatná proto, že byl použit mikrofon o $\varnothing 24$ mm (je ovlivněna vlastnostmi použitého mikrofonu v difúzním akustickém poli). V oblasti nízkých kmitočtů do 200 Hz je kmitočtový průběh zlepšen – to je dáno tím, že kabina má vlastní rezonanci při 80, 120 a 160 Hz.

Je nutno podotknout, že toto poslední měření ARS 125 je jen informativní, nemůže sloužit jako konečný obraz o činnosti sférického záříče v kabině automobilu.

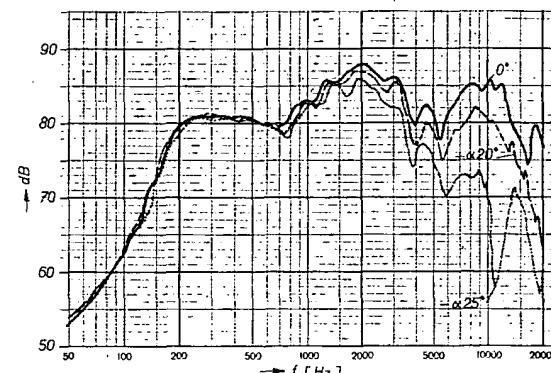
Sférický záříč typu UNI 15

Sférický záříč UNI 15 (B 7162) je svými rozměry a vlastnostmi velmi podobný záříči typu ARS 125. Tento typ vyrábí firma RFT v NDR.

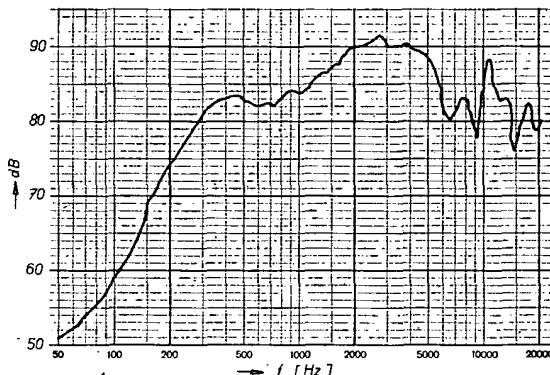
Ozvučnice má tvar koule o průměru 120 mm a o vnitřním objemu asi 10^{-3} m^3 . Ozvučnice je zhotovena z černé plastické hmoty, na přední straně je opatřena krytem z tvarovaného drátěného plátna. Sférická ozvučnice je opatřena spodním podstavcem s kruhovou základnou.

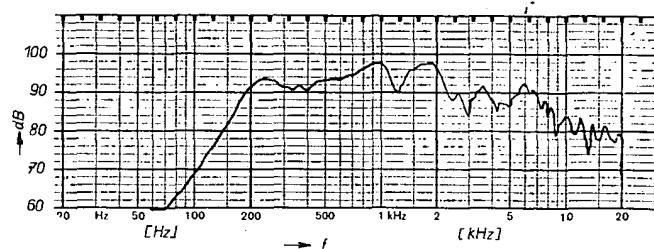
Obr. 113. Kmitočtová charakteristika sférického záříče typu UNI 15. Měřeno ve vzdálenosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$ V)

Obr. 114. Směrové vlastnosti sférického záříče typu UNI 15. Měřeno v ose reproduktoru 0° a od osy +20° a -25° při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$ V)

Obr. 116. Kmitočtová charakteristika soustavy Intervox. Měřeno ve vzdálenosti 5 cm (v blízkém poli) při $U_g = 500$ mV

Obr. 115. Kmitočtová charakteristika reproduktoru TOKUDEN. Měřeno ve vzdálenosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$ V)

Základní technické parametry tohoto typu podle prospektu jsou:

Jmenovitá impedance: 8 Ω

Max. standardní příkon: 15 W

Max. špičkový příkon: 25 W

Kmitočtový rozsah: 130 až 20 000 Hz

Průměr ozvučnice: 120 mm

Hmotnost: 800 g

U typu UNI 15 byly změřeny některé základní elektroakustické vlastnosti (obr. 113 a 114). Bylo změřeno např. nelineární zkreslení a ukázalo se, že pod 150 Hz je až 15 % při příkonu 1/10 maximálního standardního příkonu.

Z naměřených údajů vyplývá, že hlavní technické vlastnosti jsou shodné s tuzemskými výrobky typu ARS 125.

Sférický záříč typu F-770 3L

Tento sférický záříč typu F-770 3L pod značkou TOKUDEN – (Japonsko) je obdobou předešlých dvou sférických záříčů. Ozvučnice je ve tvaru koule o průměru 110 mm z černé lehčené hmoty a je osazena širokopásmovým reproduktorem o průměru 75 mm zn. Tokuden s feritovým magnetem o průměru 60 mm a o tloušťce 8 mm. Technické parametry a jiné údaje nebyly u tohoto vzorku k dispozici. Byla změřena kmitočtová charakteristika v plném prostoru 4π , která je na obr. 115. Jmenovitá impedance reproduktoru je 8 Ω.

Tato tři sférická reprodukční zařízení byla uvedena proto, aby čtenáři mohli porovnat vlastnosti našich a zahraničních výrobků pro ozvučení prostoru ve vozech.

Třípásmová reproduktarová soustava typu K 6X9T20X

Pro kvalitnější reprodukci zvuku v osobních automobilech a v jiných dopravních prostředcích se dnes používají nejen jednopásmové, ale i dvou a vícepásmové soustavy. Navíc jsou vozy vybavovány stereofonním zařízením pro kvalitní stereofonní jev.

Uvedeme jeden typ vícepásmové soustavy, určené pro stereofonní reprodukci zvuku. Je to třípásmová reproduktarová soustava typu K6X9T20X zn. Intervox fy International z USA. Tato soustava se skládá z eliptického reproduktoru o rozmezích membrány 116 × 181 mm, který slouží pro přenos nízkých kmitočtů, středotónový reproduktor je přímovyzářující a má průměr membrány 62,5 mm, vysokotónový reproduktor má průměr 25 mm. Středotónové a vysokotónové reproduktory jsou umístěny před membránou eliptického reproduktoru kovovým děrováním držákem. Reproduktory jsou zapojeny přes kondenzátory a výhybka je prvního řádu (6 dB/okt). Soustava je určena pro montáž do dveří auta a je určena pro stereofonní přenos.

Podle přiloženého prospektu uvádíme technické parametry soustavy:

Jmenovitá impedance: 8 Ω

Max. hudební

příkon: 50 W

Kmitočtový rozsah: 55 až 20 000 Hz

Charakteristická

citlivost: 89 dB/V/m

Rozměry

(šířka × délka): 160 × 230 mm

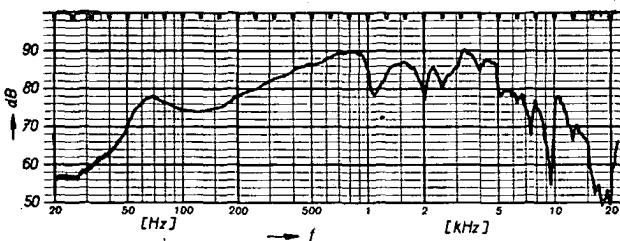
U tohoto typu byly změřeny některé ze základních vlastností podle ČSN 36 8261.

Protože soustava neměla ozvučnici, byla umístěna na čtyřhranné desce o rozměrech 450 × 450 mm. Byla změřena kmitočtová charakteristika v blízkém poli (obr. 116). Dále byla změřena kmitočtová charakteristika ze dvou vzdáleností: 0,5 a 1 m (obr. 117 a 118). Na obr. 119 jsou směrové vlastnosti této soustavy.

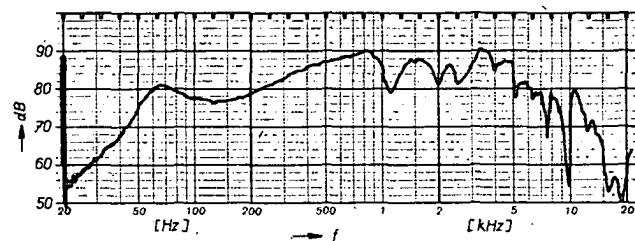
Z naměřených údajů je patrné, že tato soustava, určená do automobilu, má dobré elektroakustické vlastnosti.

Typy reproduktorových soustav pro ozvučení osobního automobilu, které jsou uvedeny v této kapitole, jsou jen zlomkem toho, co se vyrábí ve světě. Na našem trhu je výběr v tomto směru poměrně malý.

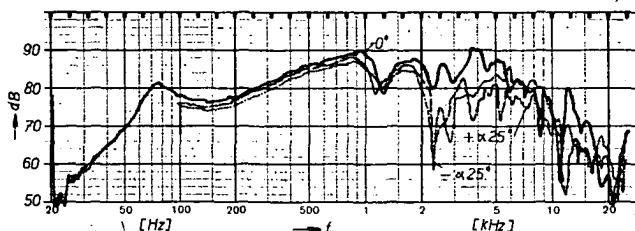
Pokud některý čtenář touží mít ve svém automobilu kvalitnější reproduktarovou soustavu s tuzemskými reproduktory a chtěl by si ji sám zhotovit, pak bych mu mohl navrhnut jednu přijatelnou alternativu. Jde o dvoupásmovou reproduktarovou soustavu, kterou lze umístit buď na zadní odkládací plošině, nebo v postranních dveřích. Zadní plošina nebo dveře budou sloužit za ozvučnici této soustavy. Soustavy je možno také umístit v přední části automobilu. K realizaci soustavy je zapotřebí reproduktér typu ARZ 369 (který je nyní bohužel vyřazen z programu výroby) a vysokotónový reproduktor typu ARV 081. Schéma zapojení soustavy je na obr. 120. Jde o jednoduché zapojení a o snadnou realizaci, pokud se sezenou tyto hlubokotónové reproduktory o Ø 100 mm. Soustava byla změřena a výsledky byly velmi přijatelné. Kmitočtový

Obr. 117. Kmitočtová charakteristika soustavy Intervox. Měřeno ve vzdálenosti 0,5 m při příkonu 0,25 VA ($U_g = 2$ V)

Obr. 118. Kmitočtové charakteristiky soustavy Intervox. Měřeno ve vzdálenosti 1 m při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$ V)

Obr. 119. Směrové vlastnosti soustavy Intevox. Měřeno ve vzdálenosti 1 m v horizontální rovině v ose 0° a od osy $\pm 25^\circ$ při příkonu 1 VA ($U_g = 2,83$ V)

rozsah bez poklesu je prakticky od 95 Hz do 18 000 Hz. Věřme, že toto řešení uspokojí mnoho náročných posluchačů při reprodukci hudebního signálu v osobních automobilech.

6. 14 Reproduktoričková soustava „CORONA“

Reproduktořová soustava CORONA typu B9271 je velmi zajímavá a proto ji zde pro informaci uvádíme.

Je to třípásmová reproduktoričková soustava o vnitřním objemu 12 dm³ s elektronickou ochranou proti přetížení systému. Tuto kombinaci vyrábí firma RFT v NDR a je v prodeji na našem trhu. Výrobce uvádí o této soustavě následující technické parametry:

Jmenovitá impedance: 4 Ω.

Kmitočtový rozsah: 40 až 20 000 Hz.

Max. standardní příkon: 50 W.

Max. hudební příkon: 75 W.

Charakteristická citlivost:

83 dB/W/m.

Dělicí kmitočet: 1000 a 5500 Hz.

Vnitřní objem ozvučnice:

12 dm³.

Rozměry ozvučnice

(h × š × v): 230 × 256 × 350 mm.

Hmotnost: 8 kg.

Vnější objem ozvučnice je 20 dm³.

Na této kombinaci je zajímavé, že má v ozvučníci vestavěný elektronický obvod, který chrání soustavu proti přetížení. Schéma zapojení elektronického obvodu je na obr. 121. Ve schématu jsou uvedeny pasivní součástky pro výhodu této kombinace, která je druhého řádu (-12 dB/okt.).

Funkce ochranného obvodu spočívá v tom, že při větším příkonu do soustavy, při němž začínají být zářiče přebuzen, se nejprve rozsvítí dioda LED D₂₁ a pak přitáhne relé Re a svými kontakty odpojí systém od vstupního signálu.

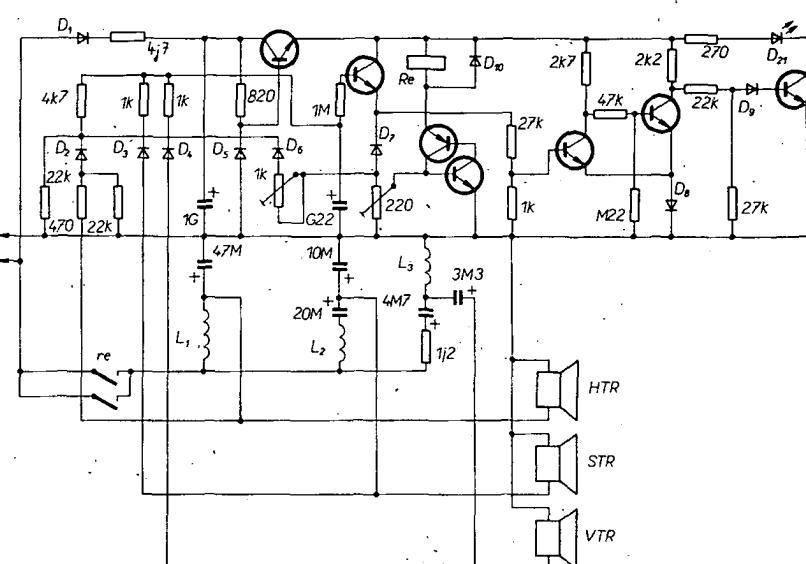
Když se příkon zmenší, kontakty se opět spojí a tím jsou systémy opět připojeny k zesilovači. Je třeba podotknout, že pro různou citlivost reproduktorů a jejich maximální standardní příkon bude třeba různě nastavit spinaci obvod. Podle typu použitých reproduktorů bude tedy třeba volit spinaci obvod. Podle typu použitých reproduktorů bude tedy třeba volit Zenerevo napětí diody D₇ a nastavit trimy 220 Ω a 1000 Ω. Tímto nebo podobným ochranným elektronickým obvodem je vhodné vybavit reproduktoričkové soustavy především tehdy, vlastníme-li zesilovač s velkým výkonem a elektroakustické zářiče, které jsou určeny pro menší elektrický příkon. Elektronický ochranný obvod soustavy spolehlivě chrání a bude stát podstatně méně, než kterákoli samostatná vícepásmová soustava. Další předností tohoto zapojení je, že LED bude upozorňovat, že reproduktoričková soustava začíná být přebuzena, což v praxi znamená, že se zvětšuje nonlinearní zkreslení signálu.

Pro zájemce o soustavu Corona, která je na našem trhu, uvedeme některé důle-

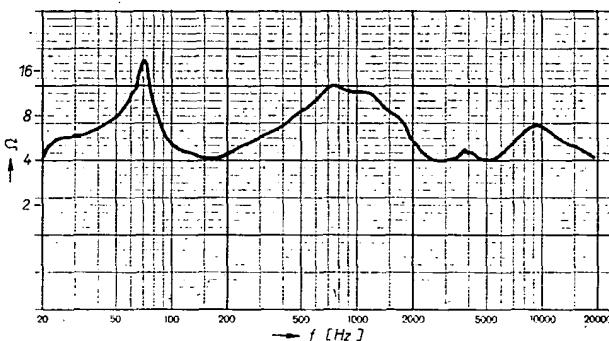
žité (změřené) elektroakustické parametry. Především byl změřen průběh elektrické impedance v závislosti na kmitočtu (obr. 122). Dále byla změřena kmitočtová charakteristika, která je na obr. 123. Na tomto obrázku je uvedena i charakteristická citlivost soustavy. Byl zkoušen vliv předního krytu, který je z tvarovaného perforovaného plechu. Ukázalo se, že průzvučnost je optimální a že kryt nemá vliv na kmitočtovou a směrovou charakteristiku.

Při měření bylo zjištěno poněkud větší nonlinearní zkreslení na nízkých kmitočtech od 40 do 100 Hz a to 9 až 18 %. Přitom bylo měřeno při 1/5 jmenovitého příkonu ($U_g = 6,3$ V). Vzhledem k tomu, že byl měřen pouze jeden vzorek, nelze z tohoto faktu vypočítat žádné závěry (stačí např. aby byl hlubokotónový systém náhodně poněkud horší, např. aby kmitační cívka nebyla umístěna přesně ve středu mezer magnetického obvodu).

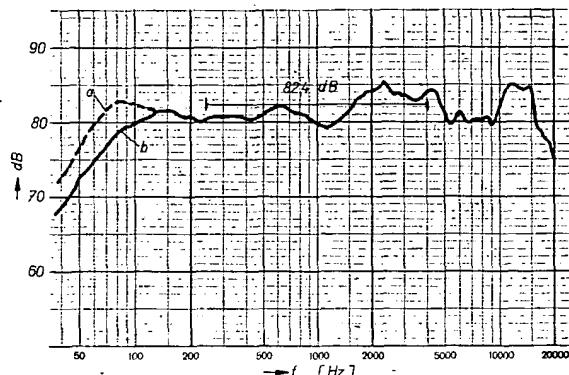
Z naměřených údajů vyplývá, že reproduktoričková soustava Corona je vzhledem ke svým rozměrům a ve své cenové třídě

Obr. 121. Schéma zapojení elektronického ochranného obvodu soustavy CORONA

Obr. 122. Kmitočtový průběh vstupní impedance soustavy CORONA

Obr. 123. Kmitočtová charakteristika soustavy CORONA. Měřeno ve vzdálosti 1 m v ose vysokotonového reproduktoru při příkonu 1 VA ($U_g = 2$ V)

velmi kvalitní, vhodná pro bytové použití a i pro ozvučení malých, společenských poslechových místností.

7. Utěsnění reproduktorových soustav, tlumení ozvučnic a překážky před reproduktory

7.1 Utěsnění reproduktorových soustav

Utěsněním reproduktorových soustav se rozumí odstranění šterbin v rozích skřínky a všude tam, kde jsou vzájemně spojeny stěny skřínky. Pokud se zadní stěna a přední ozvučnice sklívají a montují napevno, je třeba, aby všechny styčné plochy vedlejších stěn dobře, doléhaly a byly přilepeny lepidlem. Jestliže se přední ozvučnice montuje dodatečně spolu s reproduktory, je nutné, aby deska ozvučnice dobré doléhala na vnitřní rám skřínky (viz obr. 14). Aby byla přední ozvučnice dokonale utěsněna, nalepime po dotykové okrajové ploše ozvučnice samolepicí molitanové pásky o šířce 15 až 20 mm a tloušťce 4 až 8 mm, které se běžně prodávají v drogerii (k utěsnění oken a dveří). Po nalepení molitanového pásku přišroubujeme přední ozvučnici ke skřínce vruty (viz obr. 14).

Při montáži reproduktorů na přední ozvučnici předem nalepíme na okraj koše, který doléhá na otvor ozvučnice, samolepicí molitanové pásky o šířce 10 až 15 mm a tloušťce 3 až 6 mm (viz obr. 13). Po nalepení molitanových pásků se reproduktory k ozvučnici připevní vrutu nebo šrouby, které zespodu utahujeme maticemi tak, aby nemohly mezi košem reproduktoru a přední ozvučnicí vzniknout netěsnosti.

Novodurová trubka, která se uplatňuje jako prvek Helmholtzova rezonátoru, musí být k přední ozvučnici dobré připevněna, aby i tam nemohly vzniknout netěsnosti nebo aby se dokonce nemohla trubka rozmíhat.

Netěsnosti v reproduktorové soustavě se projeví na výsledné kmitočtové charakteristice a ve velikosti nelineárního zkreslení, proto pracujeme vždy s maximální pečlivostí a styk stěn a styk reproduktoru s rámem pečlivě kontrolujeme.

7.2 Tlumení ozvučnice

Tlumením ozvučnice rozumíme jednak utlumení stěny ozvučnice tak, aby nemohly vzniknout parazitní kmity při reprodukcii, a jednak utlumení vnitřního prostoru ozvučnice, aby nemohlo vzniknout stojaté vlnění. Kmitání stěn potlačíme tím,

že je zvolíme dostatečně tlusté. Pokud mají stěny příliš velkou plochu, je dobré využít je dřevěnými latěmi z tvrdých laťových prken o tloušťce 20 až 30 mm, a to buď napříč, nebo několik podélných sklížit na vnitřní straně stěny. Vnitřní stěnu také obkládáme průmyslovou vatou nebo molitanem o tloušťce 15 až 30 mm podle velikosti stěn a objemu ozvučnice. Vnitřní prostor se někdy zaplňuje průmyslovou vatou nebo drtí, v poslední době polyetylénovými fóliemi a molitanovou drtí, nebo nejlépe molitanovou fólií, která je definovaná váhově a rozměrově, a kterou lze ve skřínce rovnoměrně rozložit.

Tlumící hmota pro každou skřínnu má být přesně určena. Do uzavřených ozvučnic dáváme tolik tlumící hmoty, abychom dosáhli co nejvyrovnanějšího průběhu kmitočtové charakteristiky v oblasti nízkých kmitočtů.

7.3 Překážky před reproduktory

Před reproduktory se obvykle připevňují rámy, potažené různým materiélem, mohou být z textilních, kovových nebo plastických hmot. Tyto krycí „potahy“ musí být řešeny tak, aby neovlivňovaly elektroakustické vlastnosti systému. Plocha otvorů v předním krytu soustavy má být větší než 50 % celkové plochy, 40 % je hranice pro nejhorší případ. Je-li volná plocha (plocha otvorů) pod touto hranicí, tlumí se signály vyšších kmitočtů a kmitočtová charakteristika v celém pásmu je více zvlněna.

Velmi vhodnou textilií pro reproduktorové soustavy je plastická tkanina výroby n. p. Slovenská Žilina v různých odstínech, počínaje lesklou popř. matovou černou, přes hnědou atd. Textilií je třeba na dřevěný rám dobré napnout a přední kryt ozvučnice má pak velmi pěkný vzhled. Kryt před ozvučnicí si může snadno zhotovit každý sám, na obr. 124 uvádíme obecný příklad zhotovení rámu a detail

připevnění tkaniny k rámečku. Menší reproduktorové soustavy mohou mít kryt přední stěny z kovové síťky nebo z perforovaného plechu, které mají také pěkný vzhled. Perforovaný plech musí velmi dobré doléhat na plochu přední stěny skřínky ozvučnice a nesmí kmitat ani při maximálním vybuzení soustavy. Plocha otvorů u těchto ochranných krytů musí být min. 40 % celkové plochy a tloušťka stěny krytu nesmí být příliš velká – 1 až 2,5 mm.

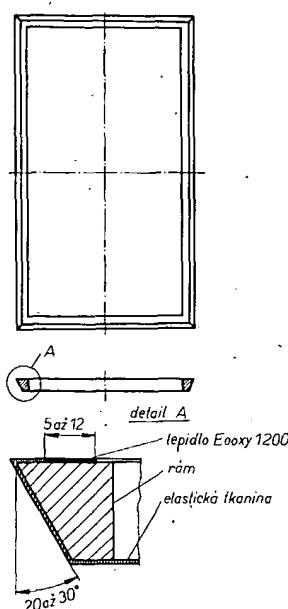
Kryty předních stěn, které se vyrábějí z plastických hmot, mají také dobré vlastnosti a vzhled. Řešit kryt přední stěny z těchto materiálů však je v domácích podmínkách velmi složité nebo nemožné.

Opět však nesmí být plocha otvorů menší než 40 % celkové plochy a tloušťka stěny krytu musí být maximálně 2 až 3,5 mm.

Má-li reproduktorová soustava bas-reflexový otvor na přední stěně ozvučnice, nemá být předním vůbec žádná překážka, protože při větších akustických výkonech bývá rychlosť vzduchu jím protékající značná. Ideální by bylo řešit v tomto případě čelní stěnu soustavy bez jakýmkoli krytu, ať již z tkaniny nebo plátna apod.).

8. Objektivní a subjektivní měření reproduktorových soustav

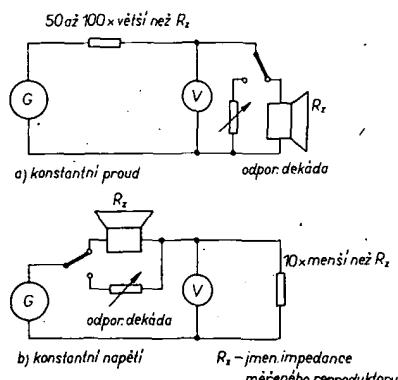
Z výsledků objektivních měření a subjektivních zkoušek lze hodnotit kvalitu zářice. Důležité parametry, které bychom měli změřit, jsou: elektrická vstupní impedance, kmitočtový průběh, směrové charakteristiky, citlivost a nelineární zkreslení. Subjektivní hodnocení je pak velmi důležité pro posouzení celkové kvality reproduktorových soustav.

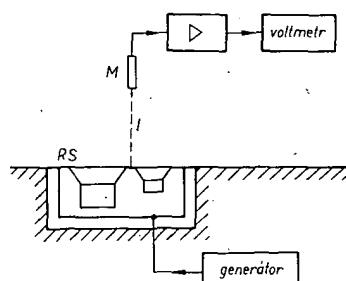
Obr. 124. Výkres rámečku a detail připevnění tkaniny na rámu

8.1 Objektivní hodnocení

Reálnou složku vstupní impedance lze měřit na vhodném můstku, např. Omega. Vstupní impedance v závislosti na kmitočtu lze měřit s několika základními přístroji. Blokové schéma uspořádání přístrojů při tomto měření je na obr. 125. Impedanci lze měřit buď při konstantním proudu nebo při konstantním napětí.

Kmitočtový průběh lze měřit v domácích podmínkách, pokud je k dispozici alespoň nf generátor, měřicí mikrofon se zesilovačem a střídavý voltmetr. Nejjednodušší zapojení při měření kmitočtové charakteristiky bod po bodu v poloprostoru je vidět z blokového schématu na obr. 126.

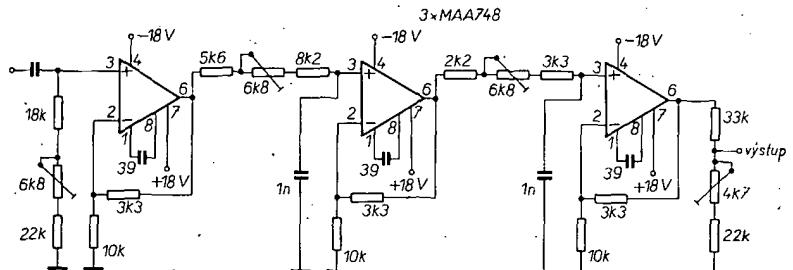

Měřicí mikrofon se může nahradit běžně dostupným elektretovým mikrofonem o $\varnothing 12$ mm, spojeným s integrovaným předesilovačem, který se používá u některých kazetových magnetofonů. Tyto elektrostatické mikrofony mají velmi vyrovnanou kmitočtovou charakteristiku též měří v celém slyšitelném kmitočtovém pásu.

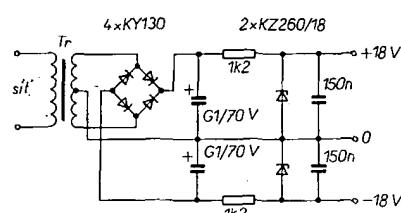
Směrové vlastnosti zjistíme ve stejném uspořádání jako na obr. 126. Mikrofon posouváme od osy záříce po 15, 20, 25 a 30°.

Charakteristickou citlivost přeypočteme v pásmu od 250 Hz do 4000 Hz z naměřené kmitočtové charakteristiky.

Nelineární zkreslení. Důležitým údajem pro posouzení dané reproduktorové soustavy je velikost nelineárního zkreslení. Toto měření však vyžaduje složitější přístrojové vybavení, navíc při měření se

snadno mohou zničit přetížením reproduktory, především vysokotónové. Proto normy ČSN 36 8265 při tomto měření doporučují zařadit do měřicího řetězce filtr s kmitočtovou závislostí podle obr. 127, odpovídající průměrnému spektrálnímu rozložení energie přirozených akustických signálů. Takový filtr lze snadno zhotovit s operačními integrovanými zesilovači. Schéma zapojení tohoto filtru, který je ověřen a vyzkoušen, je na obr. 128. Pomocí tohoto filtru můžeme měřit nelineární zkreslení reproduktorových soustav při maximálním sinusovém signálu a můžeme si být jisti, že se přitom nezničí reproduktory vysokotónové části měřené soustavy i při maximálním využití. Pro úplnost uvádíme i schéma zapojení napájecího zdroje filtru (obr. 129).

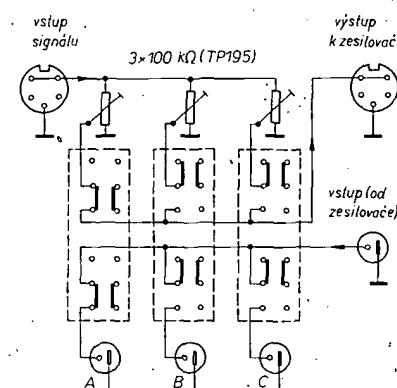
8.2 Subjektivní hodnocení

Subjektivní „měření“ a hodnocení je také velmi důležité pro posouzení jakosti reproduktorových soustav. Subjektivní hodnocení vyžaduje více času, ale zase ne také přístrojů, jako při objektivním měření.

Jako prostředí k tomuto hodnocení stačí poslechová místnost, což by byl např. obývací pokoj o objemu zhruba 50 m^3 , který má dobu dozvuku přibližně 0,5 s. Potřebné přístroje: jakostní zesilovač s jakostním gramofonem nebo magnetofonem. Dále potřebujeme jakostní gramofonovou desku nebo magnetofonový pásek. Jako nahrávku volíme raději

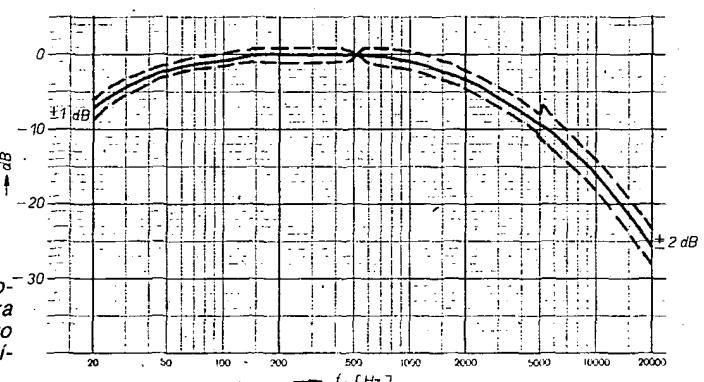
klasickou vážnou hudbu (nejlépe symfonický orchestr), v níž jsou zastoupeny signály nízkých i vysokých kmitočtů.

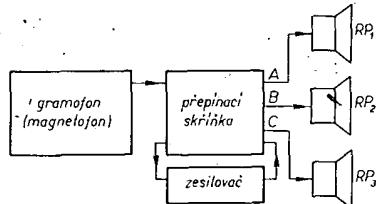
Při tomto hodnocení potřebujeme co nejlepší reproduktorskou soustavu se známými vlastnostmi, která bude sloužit jako referenční. Uvedeme příklad pro subjektivní hodnocení dvojice stereofonních reproduktorských soustav. Při hodnocení použijeme známou metodu srovnávacího měření každé soustavy s každou. Do tohoto srovnávacího testování zařadíme námí zhotovené reproduktorskou soustavu pro stereofonní signál. Celkem tedy budeme mít tři soustavy, které navzájem porovnáme. Tím zjistíme, jsou-li naše soustavy srovnatelné s referenční soustavou. Zároveň zjistíme, zda-li se reproduktorské soustavy vzájemně příliš neliší. Abychom mohli rychle přepínat signál do jednotlivých soustav, zhotovíme si přepínací skříňku. Schéma zapojení přepínací skřínky je na obr. 130.

Blokové schéma celého testovacího zařízení je na obr. 131.

Pomocí této přepínací skřínky a zapojení podle obr. 131 můžeme velmi rychle přepínat monofonní signál z jedné na

Obr. 131. Blokové schéma zapojení přístrojů pro subjektivní hodnocení jakosti reprodukce

ostatní z uvedených soustav a přitom pozorovat akustické rozdílnosti soustav. Předem je třeba umístit reproduktové soustavy těsně vedle sebe, abychom měli dojem, že signál vychází z jednoho bodu.

Při měření musíme odpovědnými trimry nastavit úroveň signálu pro každou zkoušenou soustavu zvlášť. Nemáme-li zvukoměr a šumový generátor, nastavíme úroveň signálu alespoň sluchem.

K hodnocení a porovnávání soustav je vhodné zajistit účast většího počtu lidí (6 až 12 osob). Soustavy označíme písmeny ABC, přičemž posluchači nebudou vědět, ke které soustavě patří to či ono písmeno. Aby byla zachována diskrétnost, umístíme před reproduktové soustavy např. průzvučnou tkaninu, aby nebylo soustavy vidět. Každý testovatel ohodnotí každou soustavu „stupnicí“ od 1 do 3, přičemž 1 znamená velmi dobrá, 2 dobrá a 3 špatná. Po ukončení testovacího hodnocení provedeme statistický součet a rozbor, podle kterého poznáme, jak kvalitní soustavy vlastníme a jaké jsou rozdíly mezi oběma reproduktovými soustavami, které jsme zhotovili pro stereofonní reprodukci signálu.

Tak lze nejjednodušší subjektivně hodnotit v domácích podmínkách jakost reprodukce zvuku. Existuje několik dalších složitějších subjektivních hodnocení, ale ty nelze v domácích podmínkách realizovat.

8.3 Umístění reproduktových soustav

Správné umístění monofonních či stereofonních reproduktových soustav v obytných místnostech, halách nebo malých salóncích je velmi důležité pro dobrou reprodukci zvuku. Záříce umístíme vždy tak, aby se jejich vyzařovací podmínky co nejméně lišily. Stereofonní soustavy mají být vzájemně vzdáleny 1,5 až 4 m (podle velikosti místnosti) a s posluchačem mají tvořit rovnostranný, pořípadě rovnoramenný trojúhelník.

Referenční osa má být ve výši posluchačových uší a má být natočena směrem k posluchači.

V mnoha případech stavíme reproduktové kombinace do nábytkových stěn. Ne všechny stěny však vyhovují co do vzdálosti a výšky, v nichž mají být reproduktové soustavy umístěny!

U větších obytných místností (60 až 80 m³) je vhodné umístit záříce u navzájem na sebe kolmých stěn, aby s posluchačem opět tvořily rovnostranný trojúhelník. Při tomto umístění se na minimum omezí vznik stojatých vln.

Umístit záříce v rozích místnosti je vhodné u soustav, u nichž jsou omezovány signály hlubokých kmitočtů (u nichž je třeba signály nízkých kmitočtů zdůraznit).

9. Závěr

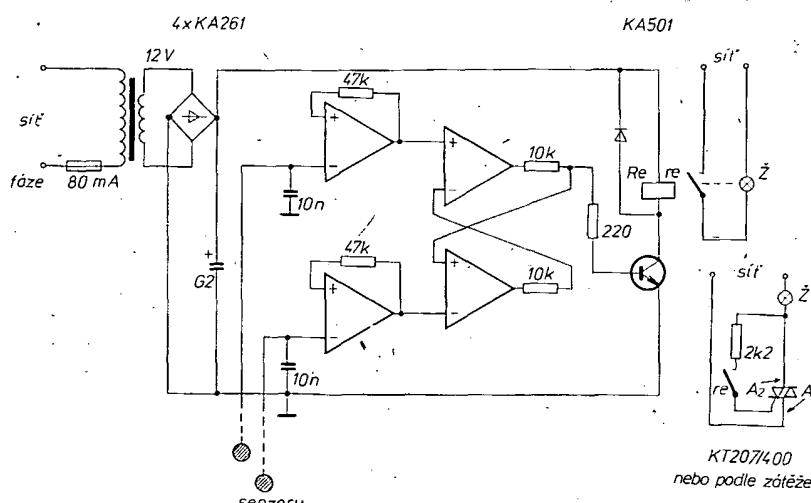
Informace, podávané v této publikaci, jsou zaměřeny vyloženě prakticky, aby si podle nich mohli každý zájemce s domácími prostředky a s dosažitelnou materiálovou základnou zhotovit vhodnou reproduktovou soustavu pro své účely. Vyberete-li si jeden z podrobně popisovaných typů, odpadne mu práce s vlastním návrhem a výpočtem elektroakustické a elektrické části. O to více se bude moci zaměřit na design podle vlastního vkusu a podle účelu použití:

Vzhledem k tomu, že všechny popisované soustavy byly odborně navrženy, sestaveny a proměněny objektivními i subjektivními metodami, odpadá navíc riziko připadného neúspěchu při vlastním návrhu. Naměřené a uváděné parametry reproduktových soustav jsou nezávislé na výrobním rozptýlu výchozích dílů. Zájemce o odchylné řešení nebo o řešení podle vlastního návrhu odkažujeme na AR řady B č. 2 1984, v němž je podrobně uveden postup výpočtu při návrhu reproduktových soustav.

Literatura

- [1] Merhaut, J. a kol.: Příručka elektroakustiky. Praha: SNTL 1964.
- [2] Merhaut, J.: Teoretické základy elektroakustiky. Praha: AKADEMIA 1976.
- [3] Smetana Č. a kol.: Praktická elektroakustika. Praha: SNTL 1981.
- [4] Boleslav, A.: Nízkofrekvenční a elektroakustická měření. Praha: SNTL 1961.
- [5] Boleslav, A.: Reproduktory a ozvučnice. Praha: SNTL 1960.
- [6] Salava, T.: Elektroakustická měření. Praha: SNTL 1979.
- [7] Svoboda, L., Štefan, M.: Reproduktory a reproduktové soustavy. Praha: SNTL 1976.
- [8] Lukeš, J.: Věrný zvuk. Praha: SNTL 1962.
- [9] Kolektiv autorů: Dřevařská technická příručka. Praha: SNTL 1970.
- [10] ČSN 36 8261: Reproduktory (1967).
- [11] ČSN 36 8262: Přímovyzárující elektrodynamicke reproducitory (1967).
- [12] ČSN 36 8265: Reproduktové soustavy (1971).
- [13] ČSN 36 7006: Měření akustických charakteristik přístrojů a zařízení s akustickým výstupem (1972).
- [14] Amatérské radio č. 5 (1981).
- [15] Amatérské radio řady B, č. 2 (1984).

ZAJÍMAVÁ ZAPOJENÍ

Obr. 1.

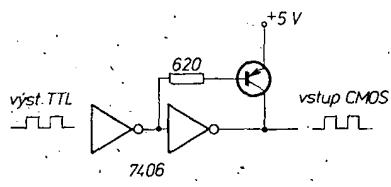
1. Senzorové spínání spotřebiče

Dvě kovové plošky, vedle sebe — doteckem na jednu sepneme, doteckem na druhou vypneme svítidlo, rádio, TV nebo něco jiného, přitom senzory mohou být libovolně vzdáleny od ovládaného spotřebiče. V zapojení se používají dva operační zesilovače dvojitě (MA1458), nebo čtyři jednoduché, příp. čtyři OZ v jednom pouzdře (3900, 324 apod.). Dva z nich pracují jako zesilovače brumového napětí, které doteckem přivádíme na plošku senzoru a další dva jako bistabilní klopový obvod. Spotřebič spínáme vhodným relé (a), nebo triakem (b). U varianty b) relé může být i jazyčkové. Transformátor postačuje i velmi malý do 5 VA, je zatěžován v podstatě jen proudem relé. Transformátor musí být zapojen do sítě vždy stejně, protože při záměně přívodu přístroj nepracuje.

Electr. praktice 1559

2. Převod signálu TTL — CMOS

Wireless World 6/1983

Obr. 2.

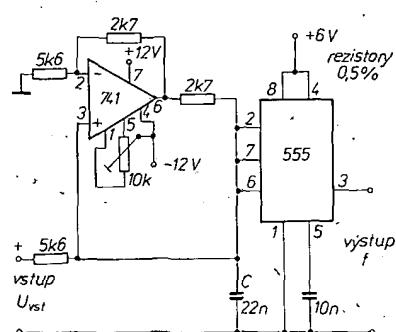
3. Lineární převodník napětí-kmitočet

Operační zesilovač pracuje jako napětí řízený zdroj proudu a nabílí kondenzátor C, který řídí astabilní multivibrátor s časovačem 555. Závislost napětí na kmitočtu je dána vztahem

$$f = 4,2U_{\text{vst}} \text{ [kHz; V].}$$

V rozmezí 0 až 5 V je výstupní kmitočet lineárně uměrný napětí (3 %), a je 0 až 21 kHz. Offset je třeba nastavit tak, aby při nulovém vstupním napětí byl kmitočet výstupního signálu také nulový.

Electr. Industrie 5/1978

Obr. 3.

4. Stroboskop pro disco

Na různých místech rozmístěné výbojky — nejlépe s barevnými filtry — se zapalují v krátkých intervalích a vytvárají zajímavý a nezvyklý světelný efekt při hudebnímu tanci. Potenciometrem řídíme interval mezi záblesky. Doutnavky určují okamžik zapálení tranzistoru, který vybíjí zapalovací kondenzátor přes zapalovací cívku, která má

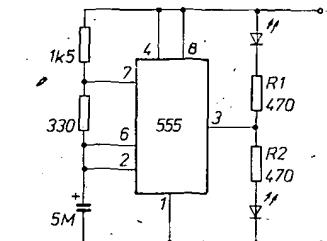
jako primární vinutí 20 závitů drátu o $\varnothing 0,2$ mm, jako sekundární vinutí 2000 závitů drátu o $\varnothing 0,1$ mm. Cívka může být na feritové tyčince o \varnothing až 6 mm. Výbojky mohou být libovolné, pracovní napětí 300 až 350 V, které se používají ve fotografických elektronických blescích. Na jednu zapalovací cívku lze připojit 3 až 4 výbojky. Protože zařízení je galvanicky spojeno se sítí, je bezpodmínečně třeba dodržet všechna bezpečnostní opatření.

ETI, 10/1983

5. Dvouhlasá siréna

První IO kmitá asi na kmitočtu 1 Hz, druhý na podstatně vyšším a superpozici obou signálů vzniká hlas sirény. Na výstup lze připojit reproduktor s impedancí 8 až 25 Ω nebo výkonový zesilovač.

Electr. pratique 67

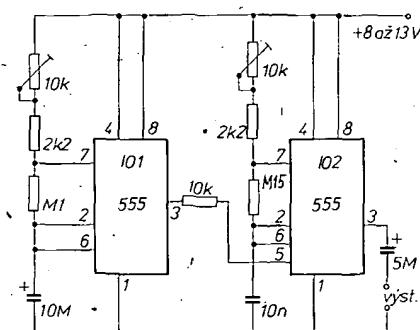

Obr. 6.

7. Kontrola napětí akumulátoru v autě

Přístroj stále kontroluje a indikuje napětí baterie a výsledek oznamuje svitem některé ze svítivých diód. Při napětí menším než 11 V svítí žlutá, při napětí 11 až 16 V svítí zelená, a při větších napětích tento nebezpečný stav indikuje červená dioda.

Electr. pratique č. 69

Obr. 5.

8. Zvukem ovládaný blesk s nastavitelným zpožděním

Dynamický mikrofon snímá zvukový signál (úder, rána apod.). Nastavením přepínače si zvolíme požadované zpoždění odpálení blesku: 0,5, 1, 2, 5 nebo 10 ms od okamžiku zvukového signálu. Spínač S je při nastavování zpoždění sepnut, otevřeme ho jen v pohotovostním stavu. Odběr zařízení je kolem 20 mA.

Practical electronics 7/1979

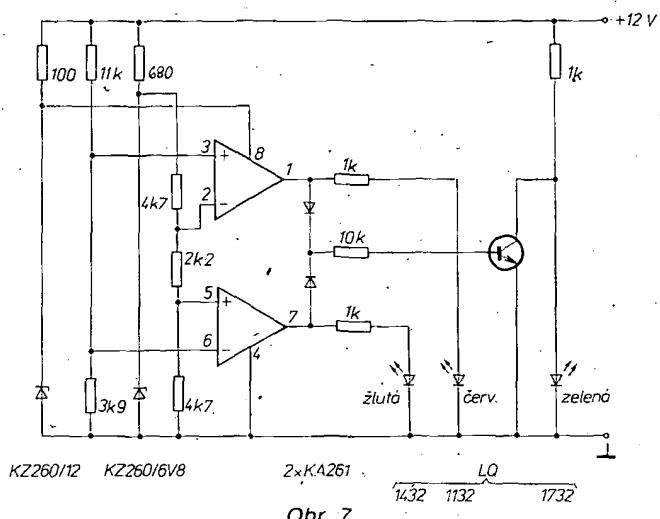
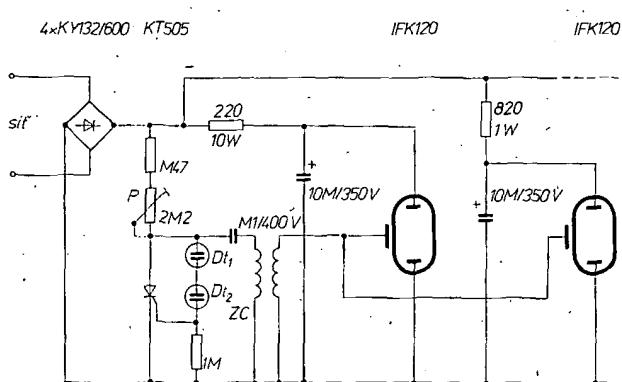
6. Elektronický šperk

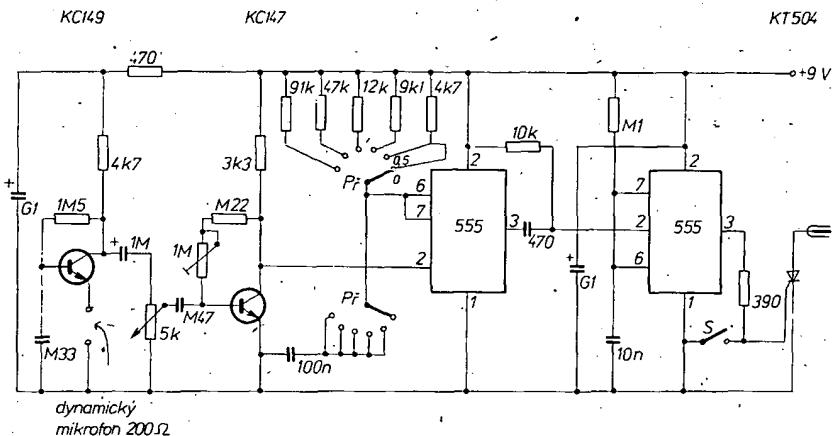
Různobarevné luminiscenční diody blikají střídavě s kmitočtem asi 1 Hz. Je možné z nich sestavit různobarevné obrazce, nápisy apod. paralelně nebo sériově, podle zvoleného zapojení budě třeba volit i odpory rezistorů R₁ a R₂. Napájecí napětí se může pohybovat od 5 do 13 V.

Electr. pratique č. 67

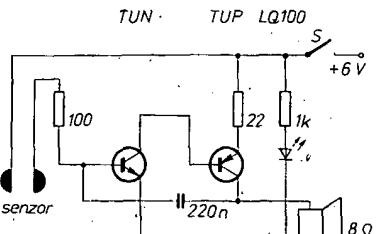
9. Úsporná signalizace

U bateriových přístrojů signalizace zapnutého stavu svítivou diodou potřebuje proud až 20 mA a tím navíc zatěžuje baterii. Uvedené zapojení má spotřebu řádu jednotek mikroampérů, přitom indikace blikáním je i nápadnější. Kondenzátor je pomalu nabíjen ze zdroje a když napětí dosáhne určité úrovně, otevřou se přes hradla CMOS koncové tranzistory

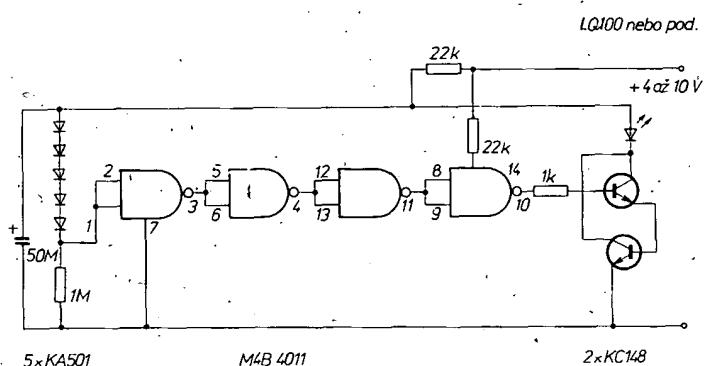
Obr. 8.

Obr. 11.

měkké. Transformátor můžeme použít z tranzistorového přijímače (výstupní transformátor). nebo navineme na feritový hrnčík nebo jádro E jako L_1 20 závitů $\varnothing 0,2\text{ mm}$ a jako L_2 2×150 závitů drátu $\varnothing 0,1\text{ mm}$.

ETI 5/1983

Obr. 9.

v Darlingtonově zapojení a náboj kondenzátoru se vybije přes LED.

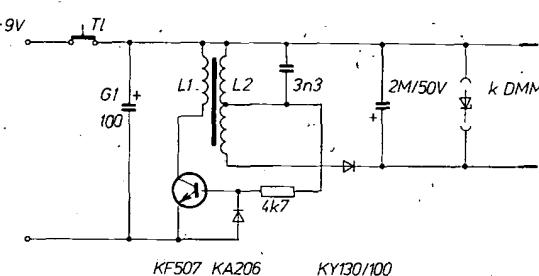
Napájecí napětí	Interval blikání	Spotřeba
4 V	6 s	25 μA
5 V	1 s	70 μA
6 V	1 s	100 μA
8 V	0,5 s	200 μA
10 V	0,5 s	300 μA

Elektor 7-8/1981

11. Poplašné zařízení pro stoupení hladiny vody

Poplašné zařízení nepatrných rozměrů dává zvukové znamení, když se obě elektrody senzoru (kovové tyčky nebo pod. z nerezavějícího materiálu, uhlíky z tužkových článků) dotýkají vody. Zapnutí indikuje LED se zmenšenou svítivostí. Tranzistory mohou být libovolné.

Electronica popular 1/1982

Obr. 10.

10. Zkoušení Zenerových diod

K určení neznámé Zenerovy diody slouží připravek, který připojíme k obyčejnému nebo digitálnímu voltmetu, na němž čteme Zenerovo napětí. Jedná se o měnič, který má na výstupu 30 až 40 V, které zkoušená dioda zmenšuje na Zenerovo napětí diody. Předřadný odpor nepotřebujeme, protože měničem získané napětí je

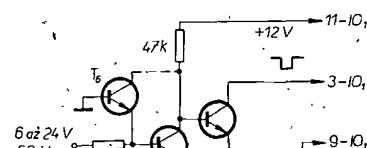
APLIKOVANÁ OPTOELEKTRONIKA

Na obr. 91 je zapojení obvodu pro cejchování, odvozené ze síťového kmitočtu. Obvod je pripojen paralelně k příslušným přívodům IO₁ a napojen střídavým napětím. Kolektor T₆ nejprve spojíme s T₄, T₅, P₂ vytocíme na maximum a P₁ na-

stavíme tak, aby LED1 zhasnul (bez spouštění). Nyní z obvodu na obr. 91 přivedeme signál na kmitočtu 100 Hz na vývod 3 IO₁ a P₂ nastavíme tak, aby se rozsvítil LED6 (3000 ot/min). Odpojíme kolektor T₆ — obvod dává spouštěcí kmitočet 50 Hz — a P₁ nastavíme tak, aby se rozsvítil LED3 (1500 ot/min). Tento postup několikrát opakujeme.

Některé další IO pro buzení LED

Dalším krokem v řešení IO pro buzení LED je U1096B fy Telefunken. Stejně jako A277D, tak i U1096B používá 18vývodové pouzdro DIL, avšak U1096B je schopen vybudit 30 LED...

Obr. 91. Přípravek pro nastavení otáčkoměru

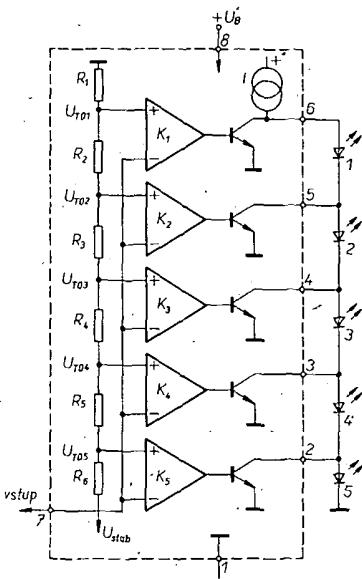
**NEZAPOMEŇTE
NA
UZÁVĚRKU
KONKURSU AR
(5. září 1984)**

U1096B je sestaven z převodníku A/D, 31 komparátorů, tří rozdílových vstupních zesilovačů, logiky výběru a devíti tristavových výstupních budičů. Analogový signál přivedený na vývod 16 je porovnáván s prahovým napětím komparátorů, které je lineárně rozděleno rezistory. Vnějším obvodem je možné ovlivnit vnitřní děliče napětí, což je nutné při kaskádném řazení IO. Na vývodu 13 nastavujeme horní referenční napětí v rozsahu 3 až 15 V (maximálně $U_B = 1$ V) a na vývodu 14 dolní referenční napětí v rozsahu 0 až $U_B - 4$ V. Minimální rozsah referenčního napětí je 3 V, takže prah pro sepnutí dvou sousedních komparátorů se liší o 100 mV. Při maximálním napájecím napětí je rozsah referenčního napětí 15 V, což odpovídá prahovému napětí 500 mV. Výstup příslušného komparátoru je spojen s negovaným výstupem následujícího komparátoru, tak se odpojí výstupní signál pro daný prah při zapojení následujícího komparátoru. Komparátory 1 a 31 je možné řídit přes vývody 11 nebo 17, což je nutné při kaskádném řazení IO. Aby bylo zajištěno, že poslední LED prvního IO zhasne při překročení prahu v druhém IO, budou vývody 11 prvního IO a 17 druhého IO spojeny se zemí. Analogicky je tomu při řazení U1096B do kaskády. Tímto způsobem lze spojit až pět U1096B do kaskády, takže je možné řídit až 150 LED. Na třiceti vnitřních výstupech komparátorů je k dispozici kódovaný signál jedna ze třiceti. Přes logicou část je buzeno devět výstupních budičů, které jsou napájeny ze společného zdroje proudu (15 mA). Při zvláštním zapojení LED postačí devět budičů. U té Telefunken

byla vyvinuta metoda pro zapojení 30 LED, aniž by bylo nutné „překřížovat“ vývody; vždy dva sousední výstupy jsou propojeny antiparalelně zapojenými diodovými páry. Výstupy Q_c a Q_i jsou přes antiparalelní páry spojeny s Q_a (obr. 92). Tímto způsobem zapojení je vždy dosaženo skokového přechodu z jednoho LED na druhý.

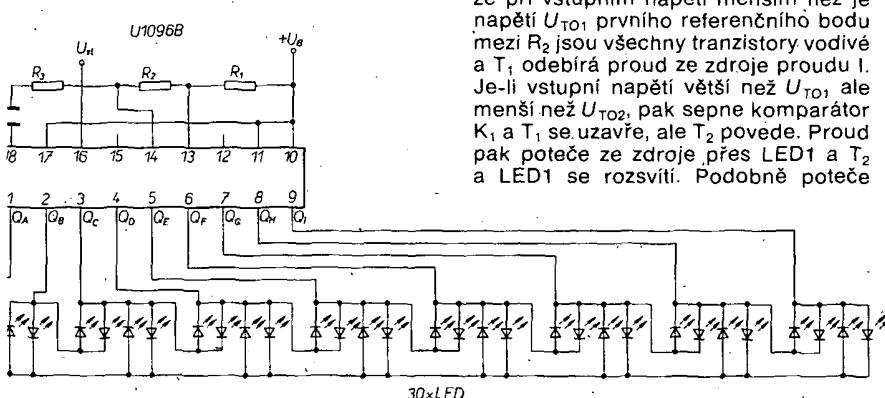
Praktické zapojení stupnice pro 30 LED je na obr. 92. Zapojení U1096B počítá s dolním referenčním napětím větším než nula. Pokud je dolní referenční napětí rovno nule, bude vývod 15 spojen se zemí a vývody 14, 10, 11 a 17 připojeny na napájecí napětí. Na obr. 93 je kaskádní řazení dvou U1096B pro buzení 60 LED. Horní referenční napětí bude nastaveno pouze na vývodu 13 horního IO a dolní referenční napětí jen na dolním IO (vývod 14 nebo 15 pro $U_{ref}=0$). Integrované děliče napětí jsou vzájemně spojeny. Jednotlivé skupiny LED mohou mít různou barvu.

Pevně nastavená prahová napětí určují vybuzení diod páskového indikátoru, tak např. u U237B nesvítí v rozsahu řidícího napětí 0 až 200 mV žádná dioda, v rozsahu 200 až 400 mV se rozsvítí první dioda, v rozsahu 400 až 600 mV první a druhá dioda atd. Celkově lze rozsvítit až 5 LED. Blokové schéma na obr. 94 ukazuje, že LED jsou zapojeny do série. Proud LED 20 mA je nastaven zdrojem konstantního proudu. V IO je pět komparátorů, jejichž neinvertující vstupy jsou zapojeny na děliče referenčního napětí R_1 až R_6 . U_{stab} je stabilizované vnitřní napětí pro referenční body, které je nezávislé na napájecím napětí. Referenční body udávají okamžik sepnutí jednotlivých diod. Komparátory jsou zapojeny tak, že při vstupním napětí menším než je napětí U_{T01} prvního referenčního bodu mezi R_2 jsou všechny tranzistory vodivé a T_1 odebrá proud ze zdroje proudu I. Je-li vstupní napětí větší než U_{T01} ale menší než U_{T02} , pak sepnutí komparátoru K_1 a T_1 se uzavře, ale T_2 povede. Proud pak poteče ze zdroje přes LED1 a T_2 a LED1 se rozsvítí. Podobně poteče

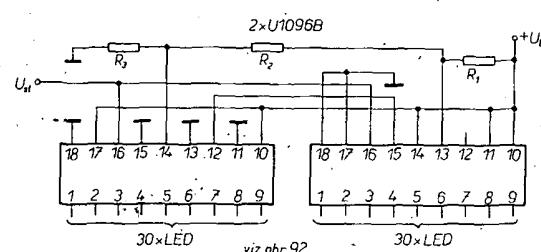

Obr. 94. Blokové zapojení U237B

proud při překročení U_{T02} ze zdroje přes LED1, LED2 a T_3 . Při překročení U_{T05} budou svítit všechny LED. Zvolené zapojení zajišťuje, že při připojování dalšího LED nevznikne proudový skok, který by se mohl projevit rušením v okolních obvodech. Při přechodu od jednoho LED k dalšímu je nastavena hysterese asi 10 mV. U237B a U247B jsou určeny pro lineární budicí napětí, a U257B a U267B pro vstupní napětí s logaritmickým průběhem. Prahy sepnutí IO jsou v tab. 9. U237B a U257B jsou základní obvody pro pětidiodový pásek. Spojením U237B a U247B nebo U257B a U267B dostaneme páskový indikátor s deseti LED a to v prvním

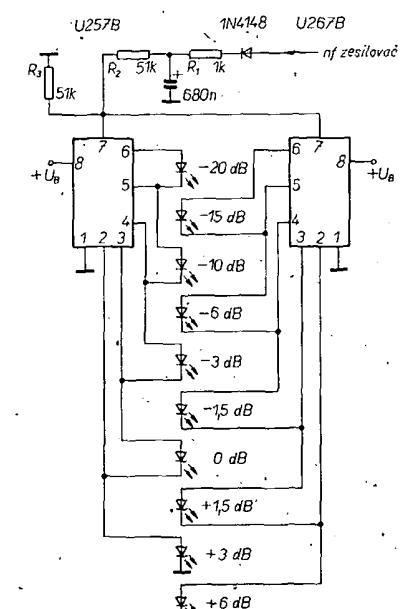
Obr. 92. Zapojení stupnice s 30 LED

Obr. 93. Kaskádní řazení dvou U1096B

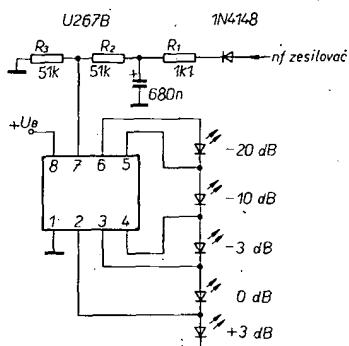
Tab. 9. Prahou napětí pro U237B, U247B, U257B a U267B

Typ	1. prah	2. prah	3. prah	4. prah	5. prah
U237B	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0 V
U247B	0,1	0,3	0,5	0,7	0,9 V
U257B	0,18/-15	0,5/-6	0,84/-1,5	1,19/-1,5	2/-6 V/dB
U267B	0,1/-20	0,32/-10	0,71/-3	1,0/0	1,41/-3 V/dB

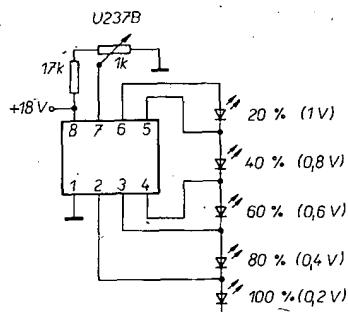

Obr. 95. Zapojení indikátoru s deseti LED

případě pro lineární indikaci vstupních napětí 100, 200, 300 až 1000 mV, a v druhém případě pásek pro indikaci -20, -15, -10, -6, -3, -1,5, 0 dB, +1,5, +3, +6 dB. Zapojení těchto indikátorů je na obr. 95. IO dovolují použít LED různých barev i v jednom pásku. Vzhledem k sériovému zapojení LED je určeno i minimální napájecí napětí. Tak např. pro červené diody s napětím v propustném směru 2 V při 20 mA bude minimální napájecí napětí 10 V. K tomuto napětí je nutno připočítat ještě úbytek na vnitřním zdroji proudu, který je 2 V, takže minimální napájecí napětí pro celý obvod indikátoru bude 12 V. Pro zelené a žluté diody s U_F

Obr. 96. Zapojení indikátoru s rychlou odevzou na vstupní signál

Obr. 97. Indikátor stavu naplnění

=3,2 V při 20 mA bude napájecí napětí minimálně 18 V, při směsi červené, zelené a žluté LED bude minimální napájecí napětí dánou součtem napětí jednotlivých LED v propustném směru plus 2 V.

Na obr. 96 je zapojení indikátoru vybuzené s velmi rychlou odevzou na špičky v hlasitosti s pomalou dobou dozívání. S tímto indikátorem je možné rozlišit špičkovou amplitudu signálu s dobou trvání 1 ms (nabijecí konstanta je 0,7 ms). Doba vybití je asi 70 ms. Obvod je možné připojit ke zdroji signálu s malým vnitřním odporem. Citlivost obvodu je možné nastavit pomocí R₂ a R₃. Údaje 0 dB je v obr. 96 dosaženo při mezihradovém napěti 3 V. U237B a U247B je možné použít jako indikátory stavu naplnění nebo polohy, máme-li k dispozici odporový snímač, z něhož lze snímat potřebné řídící napětí. Zapojení pro tento účel je na obr. 97; na běžci potenciometru smí být maximálně 1 V. Obvody se mají vyrábět v PLR.

Nf indikátor vybuzení

Pro indikaci vybuzení se používá řada LED, které se postupně rozsvěcují při stoupající úrovni signálu, a které vytváří pásek. Spínač LED lze realizovat indikátorem úrovně SN16880N (Texas Instrument), ten má dva analogové vstupy, z nichž se signál přes usměrňovač přivádí na invertující vstupy komparátoru, jejichž neinvertující vstupy jsou připojeny na odběry logaritmick-

kého děliče napětí (po 5 dB). Je-li efektivní vstupní napětí menší než 36 mV, je na pěti výstupech SN16880N úroveň H. Při zvětšujícím se vstupním napětí se výstupy postupně přepínají na úroveň L. Prahové úrovně jsou -20, -15, -10, -5 a 0 dB, které odpovídají napětím 36, 64, 113, 200 a 357 mV. Když mezi výstupy s otevřeným kolektorem a napájecí napětí zapojíme diody LED, dostaneme světelný pásek. Napájecí napětí je v rozsahu 10 až 18 V. Zapojení indikátoru je na obr. 98.

Miniaturní osciloskop

Popisovaný miniaturní osciloskop je zajímavou aplikací LED. Obvyklá obrazovka je nahrazena maticí LED.

Vzhledem k velmi hrubému rastru není možné dosáhnout velké přesnosti. Přístroj je vestavěn do trubky z plastické hmoty (ø 40 mm, délka 150 mm), na níž je upevněn měřicí hrot, je napájen třemi monočlánky. Celé zapojení je na desce s plošnými spoji o rozmerech 35×75 mm. Diodová matica je tvořena ze sedmi řad po osmi diodách. Používáme-li diody s rastrem 2,5 mm, bude plocha indikátoru 17,5×20 mm². Ze čtyř operačních zesilovačů v LM324 jsou využity pouze dva.

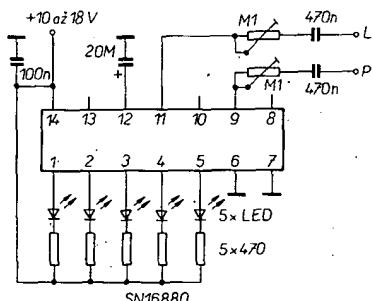
Miniaturní osciloskop má tyto parametry:

vstupní odpor 1 MΩ (ss i st),
zesilovač Y — kmitočet -0 až 0,5 MHz,
vstupní dělič -0,025 V/LED až 2,5 V/LED;

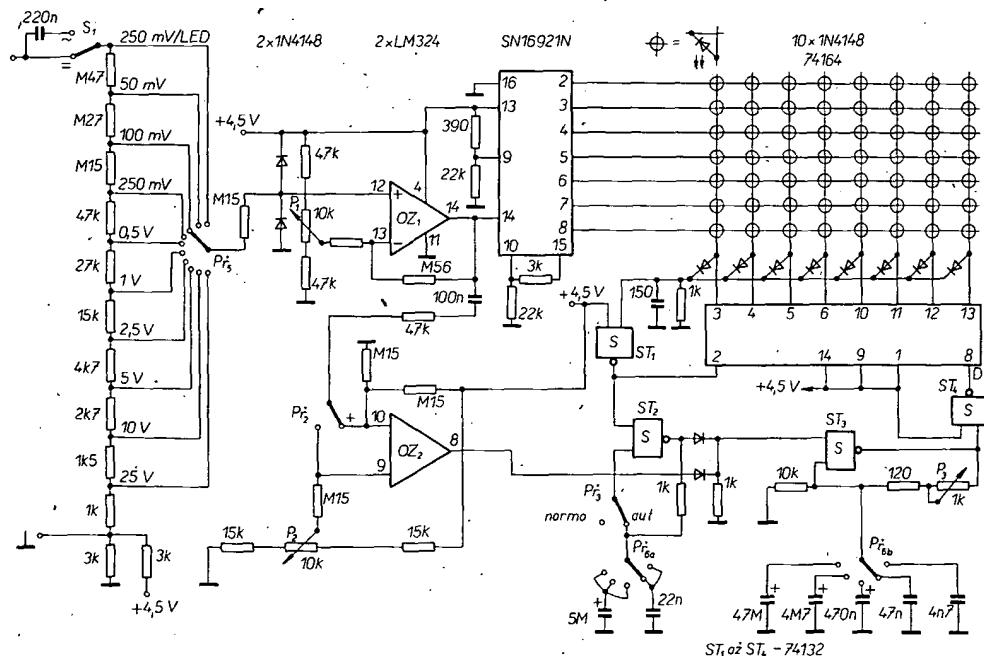
zesilovač X — kmitočet 1 µs/LED až
100 ms/LED (lze nastavit jemně a hrubě),
spouštění kladnou i zápornou úrovní, auto-
matické spouštění,

odběr asi 70 mA,
chyba rozlišení ± 10 %.

Na obr. 99 je zapojení osciloskopu. Vstupní signál je přes dělič napětí přiveden na OZ₁. Potenciometrem P₁ nastavujeme polohu ve směru X. Třikrát zesílený signál řídí přes vývod 14 SN16921N. SN16921N je oproti UAA170 v tom lepší, že není třeba

Obr. 98. Stereofonní indikátor vybuzení

Obr. 99. Polovodičový osciloskop

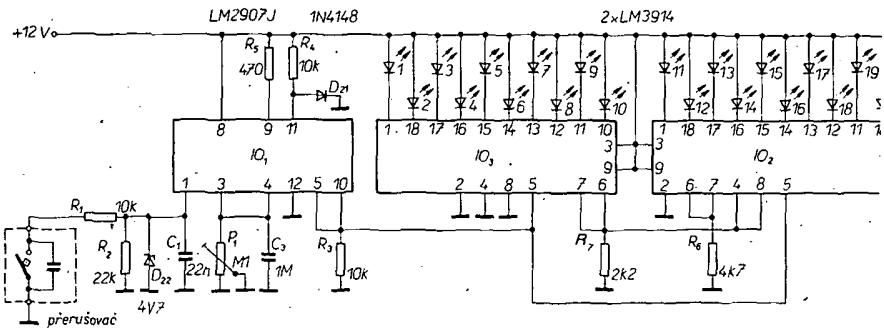
přepínat anody LED. Pokud není dosaženo daného vstupního napětí, bude druhá anoda aktivní, takže je displej přes obvod řízení jasu zatemněn. Sloupec se volí 8bitovým posuvným registrarem SN7416N. Hradlo NOR sestavené z diod a invertoru nastavuje nejvyšší výstup na úroveň H a tím ho aktivuje. Současně je dosaženo toho, že osciloskop s T_3 kmitá minimálně do skončení rádku. K novému proběhnutí rádku doje teprve tehdy, když budou ze spouštěcího zesilovače OZ_2 nebo (v poloze „auto“ P_3) ze zpožďovacího obvodu ST₂ je vyslán kladný impuls. Potenciometrem P_2 můžeme volit práh spouštění a P_2 kladnou nebo zápornou hranu. Přepínačem P_6 volíme hrubě kmitočet vychylování ve směru X a potenciometrem P_3 tento kmitočet nastavujeme jemně. Pokud bychom chtěli sledovat signály vyšších kmitočtů, je třeba jako OZ_1 a OZ_2 použít jiné typy operačních zesilovačů (a kmitočtově kompenzovaný dělič napětí).

Měřič síly pole s diodami LED

Magické oko, které bylo používáno v elektronkových přijímačích, bylo nahrazeno v tranzistorových přijímačích nejprve ručkovým měridlem a po zavedení LED do výroby svítivými diodami. Předpokladem pro použití indikátoru síly pole z obr. 100 je IO v mf zesilovači, který má výstup pro S-metr. S-metr je pak sestaven z UAA180 a dvaceti LED. Vstupní citlivost S-metru nastavujeme potenciometrem P_1 , na kterém je napětí 5,6 V stabilizované Zenerovou diodou D_{13} přes R_1 . Napětí na vstup je přivedeno z výstupu S-metru IO mf zesilovače. Potenciometr P_1 nastavíme tak, aby při silném signálu svítilo všech 12 LED. Odběr ze zdroje je asi 40 mA.

Teploměr

Teploměr na obr. 101 je sestaven z teplotního čidla IO₁, zesilovače a zdroje referenčního napětí IO₂ a pětistupňového analogového indikátoru úrovne IO₃. Teplotní čidlo LM335 je napájeno konstantním prou-

Obr. 102. Otáčkoměr

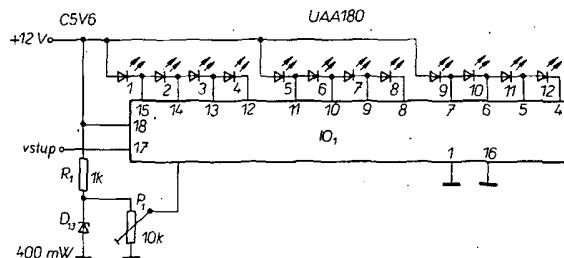
dem ze zdroje referenčního napětí (723). Tak je možné dosáhnout stabilního nastavení nuly a i přesného měření. IO pracuje jako zesilovač se zesílením 20. Protože na výstupu 723 musí být napětí větší než 0 V, je využit výstup Zenerovy diody (vývod 9) a invertující a neinvertující vstup jsou touto nastavenou úroví stejnosměrného napětí „predělenuty“. Výstup IO₂ je veden do TL489. V závislosti na vstupním napětí rozsvíci TL489 jednu nebo několik diod LED. Citlivost čidla je 10 mV/°C, 723 zesiluje 20x a TL489 potřebuje 200 mV na rozsvícení jednoho LED, takže v našem případě odpovídá jeden LED jednomu °C. Zapojení teploměru podle obr. 101 odpovídá teplotnímu rozsahu 18 až 23 °C. Pro jiný teplotní rozsah musíme změnit R_6 , R_7 . Pro indikaci 2 °C/LED bude $R_6=R_7=0,1 \Omega$.

Otačkoměr s LED

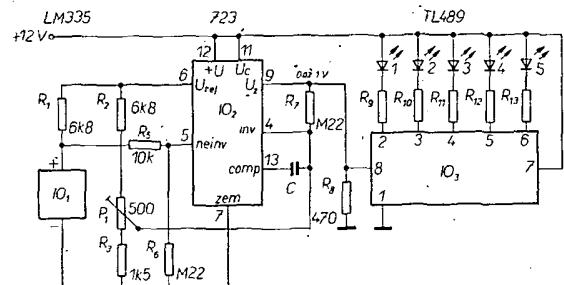
Ze tří IO a několika pasivních součástek je možné zkonstruovat spolehlivý otáčkoměr, který indikuje rychlosť otáčení páskem z LED (na obr. 102). Pásek je sestaven z 20 LED, řazených vedle sebe nebo i jinak; počet rozsvícených LED odpovídá počtu otáček za minutu. IO₁ je převodník kmitočet — napětí, které je řízen impulsy z kontaktu přerušovače. Tyto impulsy

lze snímat i ze zapalovací cívky, pokud je propojena s přerušovačem. Výstupní signál z IO₁ je veden na vstup IO₂, IO₃ (vývod 5). Vývod 4 IO₂ je spojen s vývodem 6 IO₃. Až do vstupního napětí asi 1,2 V svítí jen LED, pripojené k IO₃, nad tímto napětím budou svítit i diody LED na výstupu IO₂. Potenciometrem P_1 můžeme nastavit počet rozsvícených LED podle počtu otáček. Při maximální rychlosti otáčení mají svítit všechny LED. U čtyřtaktního čtyřválcového motoru to bývá maximálně 6000 ot/min. Otáčkoměr lze nastavit provizorně tak, že na vstup připojíme 3 až 5 V ze zvonkového transformátoru a P_1 otáčíme, až se rozsvítí 5 LED — to odpovídá na otáčkoměru 1500 ot/min. Rychlosť otáčení můžeme indikovat nejen páskem nýbrž i bodově. V tomto případě odpojíme vývod 9 IO₃ od napájecího napětí a spojíme ho s vývodem 1 IO₂. Rovněž tak i vývod 9 IO₂ odpojíme od napájecího napětí a spojíme ho s vývodem 11 IO₃ přes rezistor 22 kΩ na napájecí napětí. Tento rezistor je pak paralelně k D₉. Jas diod je závislý na odporech rezistorů R_6 a R_7 .

Závěrem této části je uveden přehled svítivých diod, LED, předních světových výrobčů (tab. 10).

Obr. 100. S-metr (měřič síly pole)

Obr. 101. Teploměr

Tab. 10. Přehled svítivých diod (LED) (č-červená, z-zelená, ž-oranžová, ž-žlutá, b-bezbarvá)

Typ	Pouzdro	Průřez [mm]	U_R [V]	I_F [mA]	Barva	λ [nm]	I_{vL} při $U_F = 1$ [cd/m ²]	[V]	[mA]	Výrobce
AL102A	č, čiré	ø 5	2	10	č	690	0,94	2,8	5	SSSR
AL102B	č, čiré	ø 5	2	20	č	690	0,1	2,8	10	SSSR
AL102V	z, čiré	ø 5	2	22	z	530	0,2	2,8	20	SSSR
AL102G	č, čiré	ø 5	2	20	č	690	0,25	2,8	10	SSSR
AL102D	z, čiré	ø 5	2	22	z	530	0,4	2,8	20	SSSR
AL112A, E, K	č, dif.	ø 4,8; 4,2	2	12	č	680	(1000)	2	10	SSSR
AL112B, ž, L	č, dif.	ø 4,8		12	č	680	(600)	2	10	SSSR
AL112V, I, M	č, dif.	ø 4,8		12	č	680	(250)	2	10	SSSR
AL112G	č, dif.	ø 4,8		12	č	680	(360)	2	10	SSSR
AL112D	č, dif.	ø 4,8		12	č	680	(150)	2	10	SSSR
AL301A	č, dif.	ø 2		11	č	700	0,025	2,8	5	SSSR
AL301B	č, dif.	ø 2		11	č	700	0,1	2,8	10	SSSR
AL307A, AM	č, dif.	ø 5	2	20	č	666	0,15	2	10	SSSR
AL307B, BM	č, dif.	ø 5	2	20	č	666	0,9	2	10	SSSR
AL307V	z, dif.	ø 5	2	22	z	566	0,4	2,8	20	SSSR
AL307G	z, dif.	ø 5	2	20	z	566	1,5	2,8	20	SSSR
AL307D	ž, dif.	ø 5	2	20	ž	560-700	0,4	2,5	10	SSSR
AL307E	ž, dif.	ø 5	2	20	ž	560-700	1,5	2,5	10	SSSR
AL307I	o, dif.	ø 5	2	20	o	560-700	0,4	2,5	10	SSSR
AL307L	o, dif.	ø 5	2	20	o	560-700	1,5	2,5	10	SSSR
AL310A	č, dif.	ø 4,5		12	č	670	0,6-1,2	2	10	SSSR

